Experiențe de învățare din timpul orelor de seminar la disciplina:Pedagogie I

Fundamentele pedagogiei

Teoria și metodologia curriculumului

dr. univ. Roxana Axinte

Exemple de bună practică din timpul activităților de seminar:

✓momente/imagini din timpul activității;

✓produse ale activităților de grup;

✓secvențe din timpul prezentărilor elaborate de studenți;

✓provocările pregătite colegilor sub formă de exerciții individuale /grup;

Ce înseamnă în viziunea noastră a fi profesor...

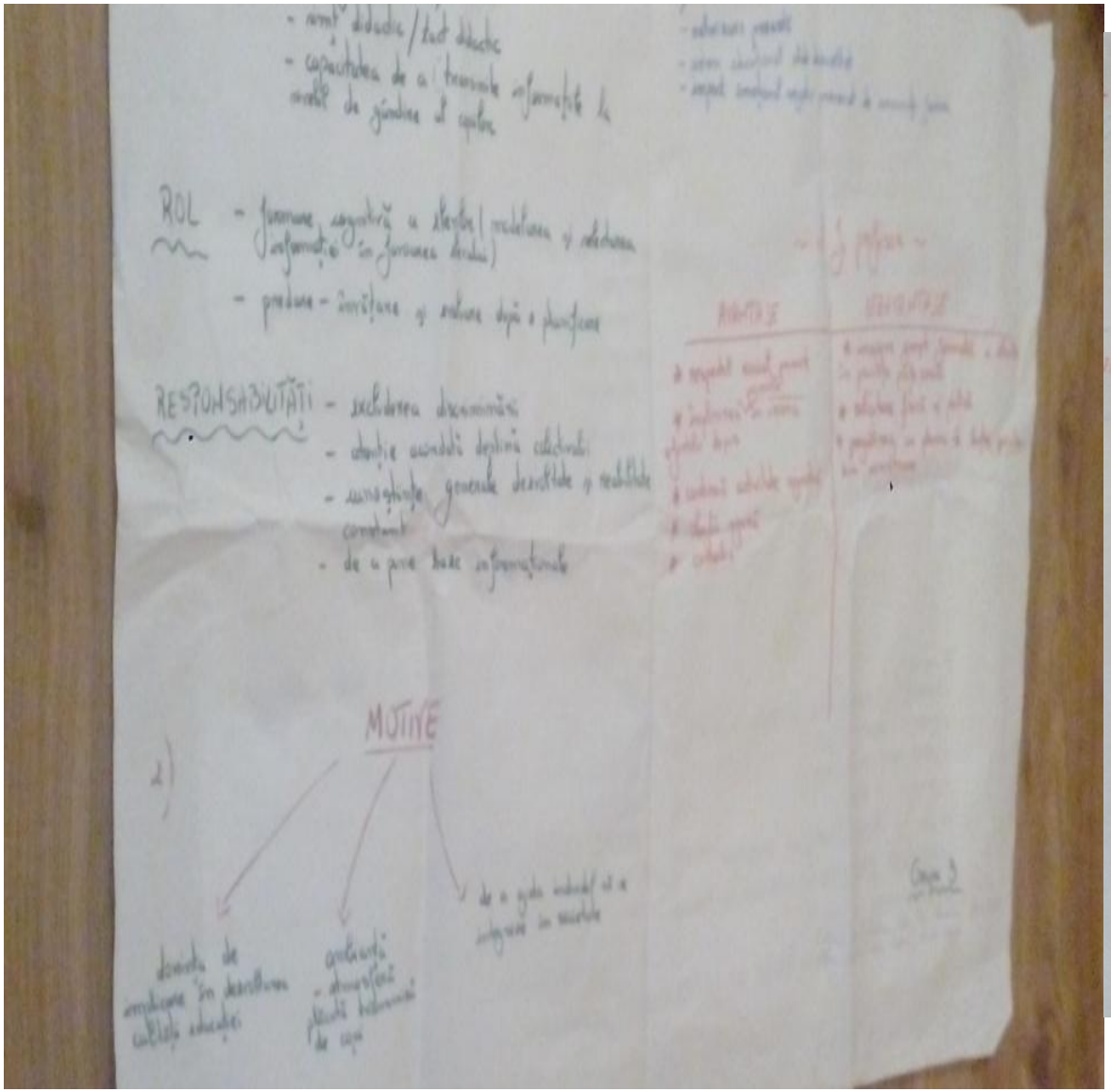

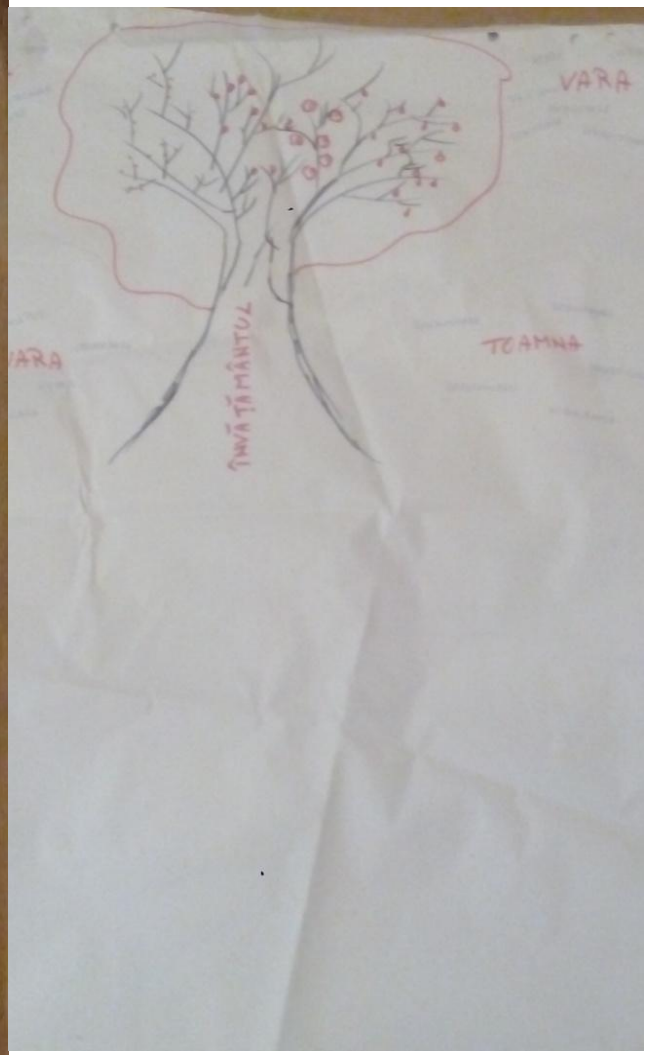

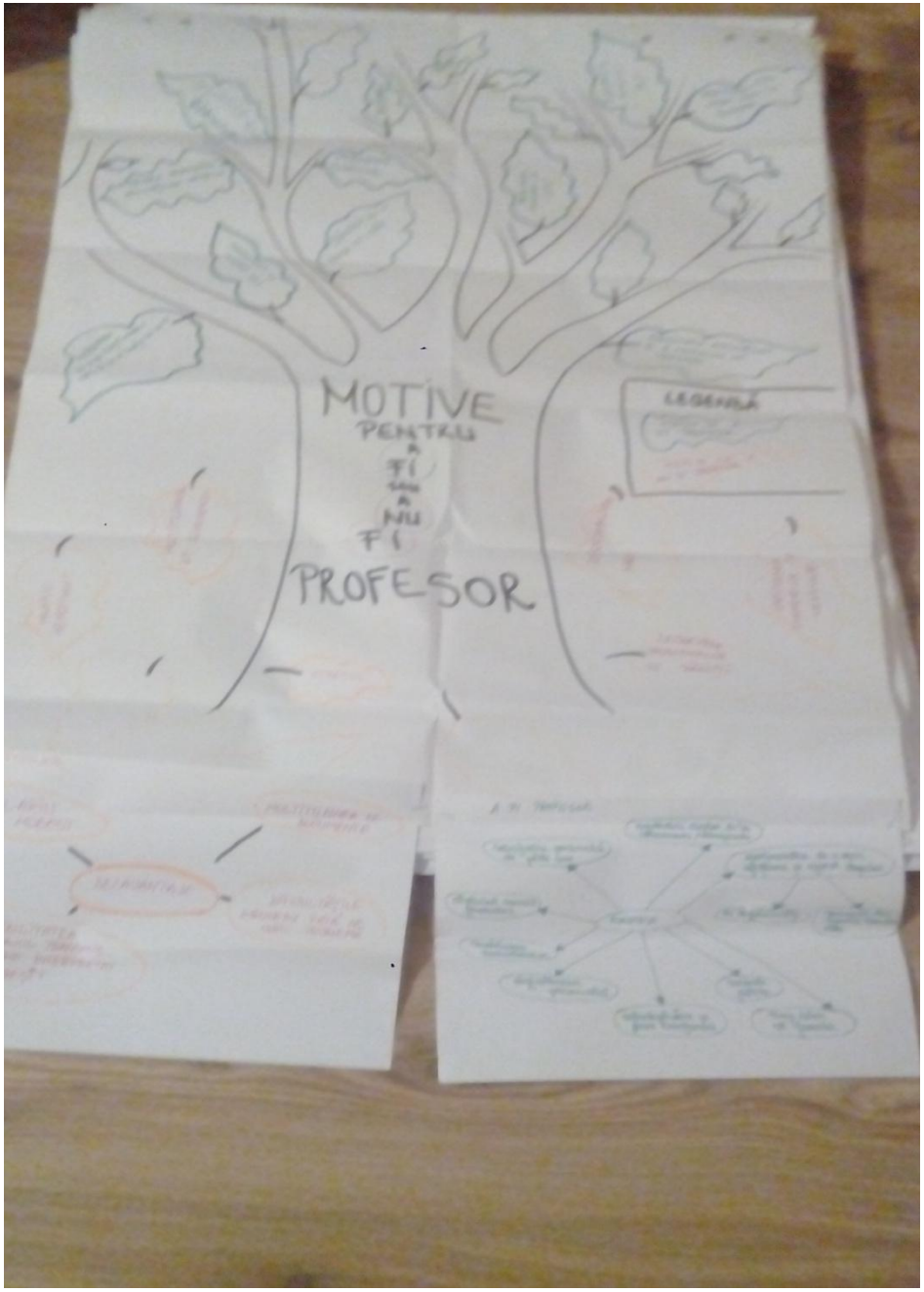
MOTIVE
PENTRU
A FI
UN
BUN
PROFESOR

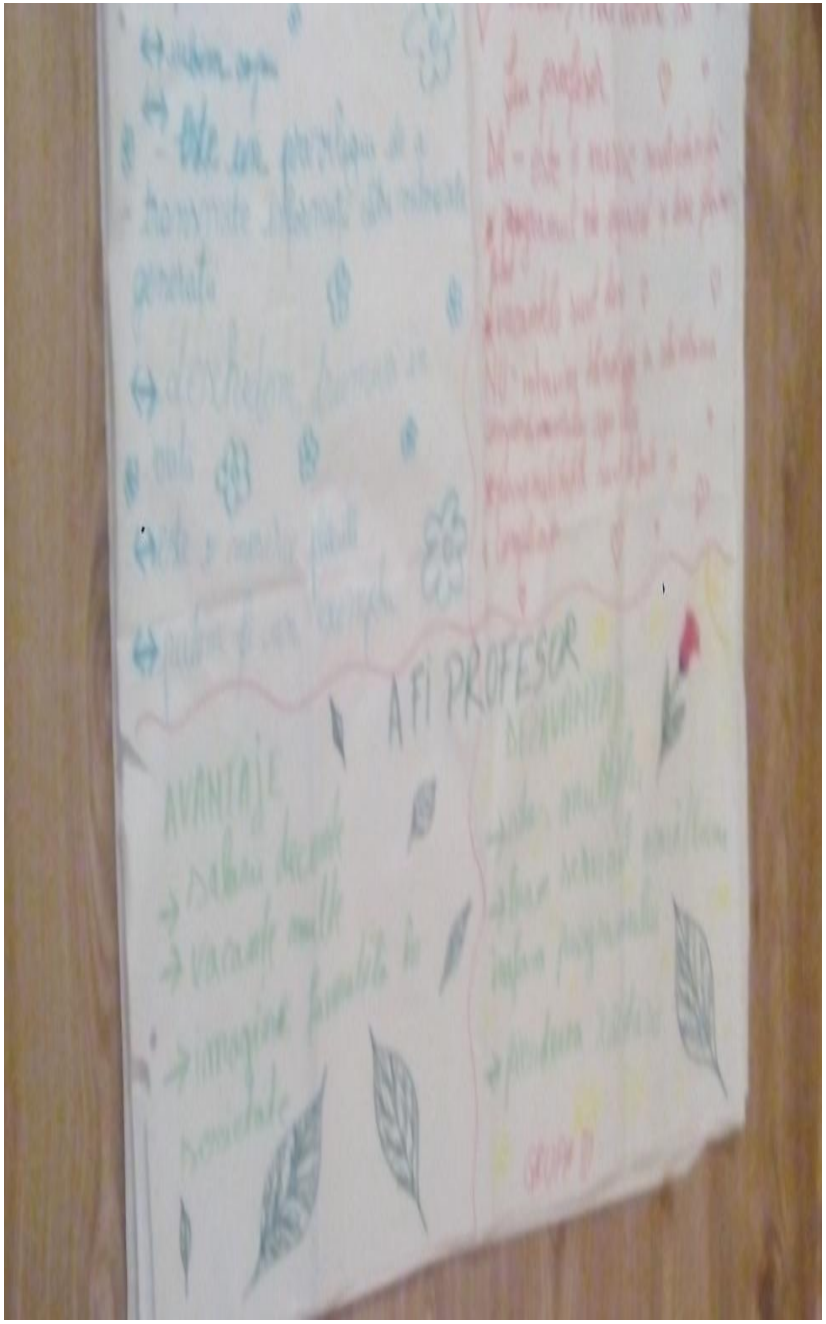
A FI PROFESOR

Ne exprimăm opiniile....

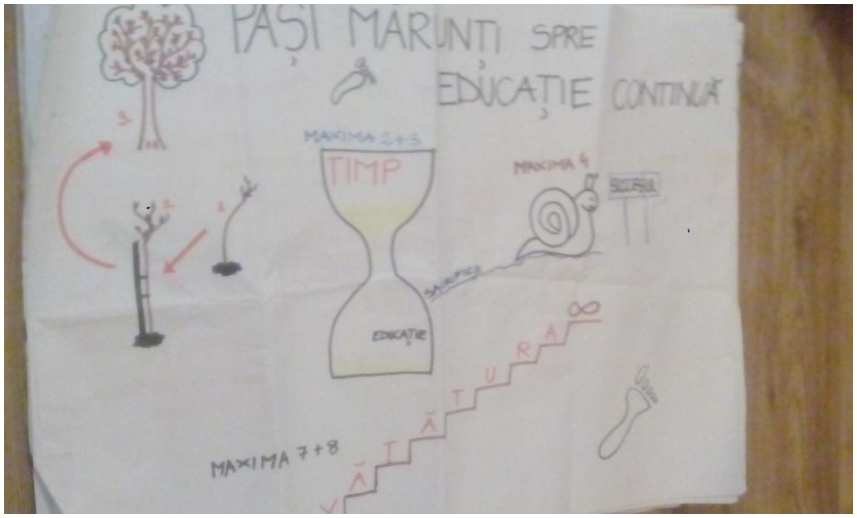

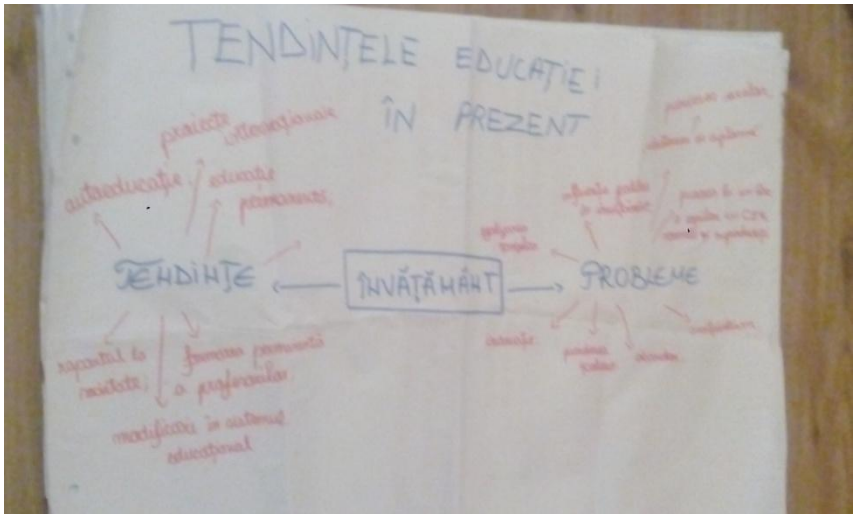

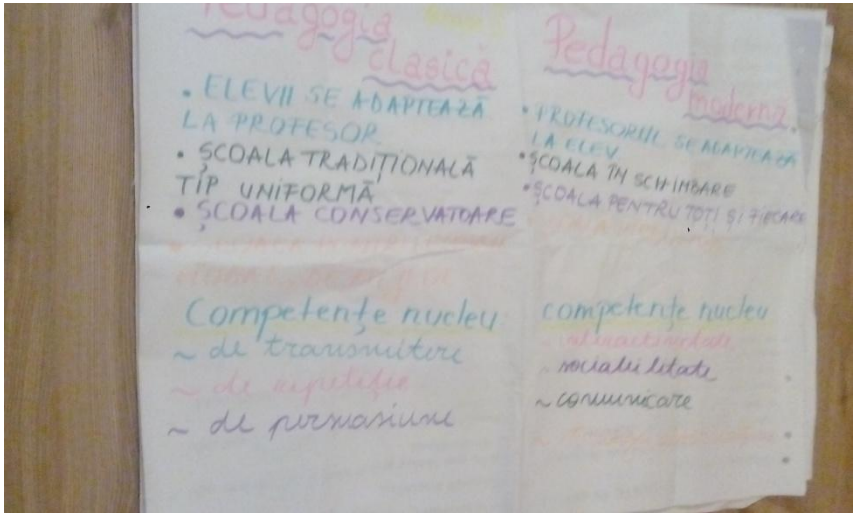

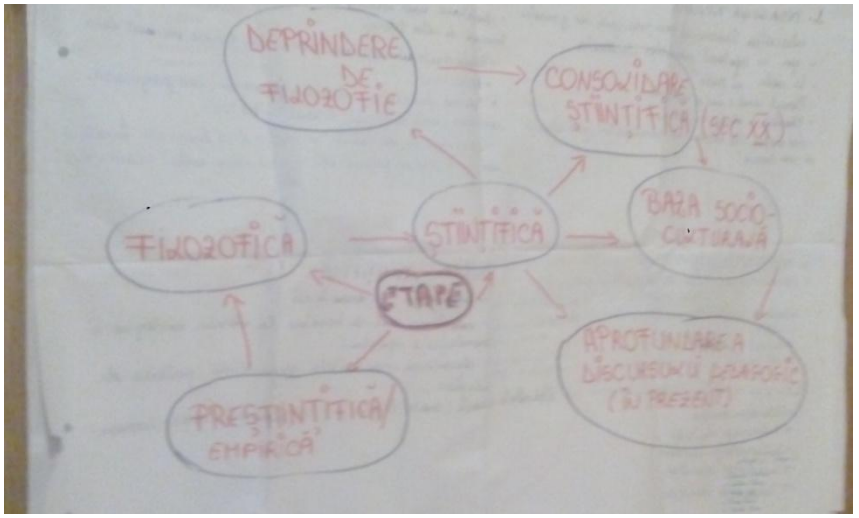

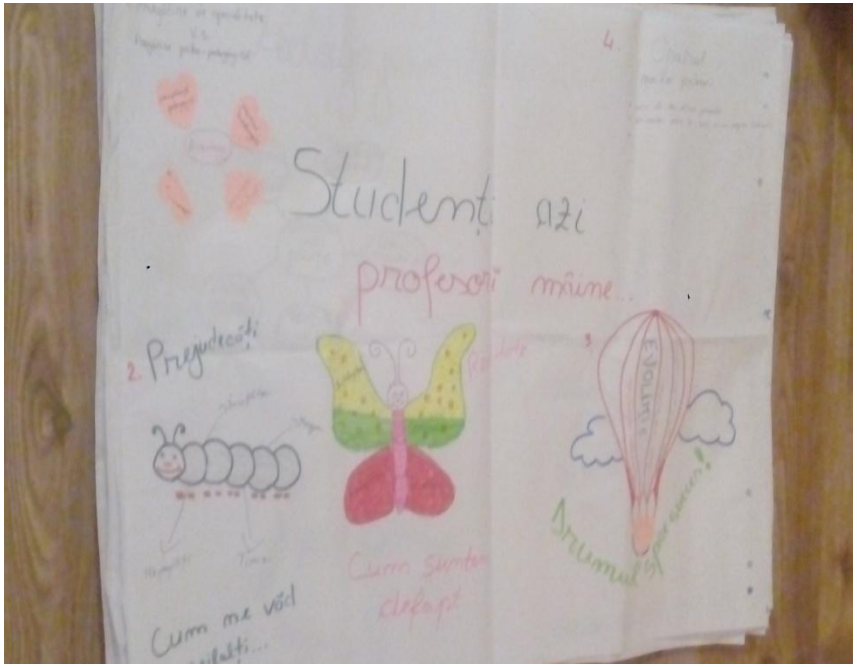
Studenți azi
profesori mâine...
2. Prejudecăți
Cum me văd
Cum sunteți
defapt
EVOLUȚIE
Drumul

UNANISH
EDUCATOR

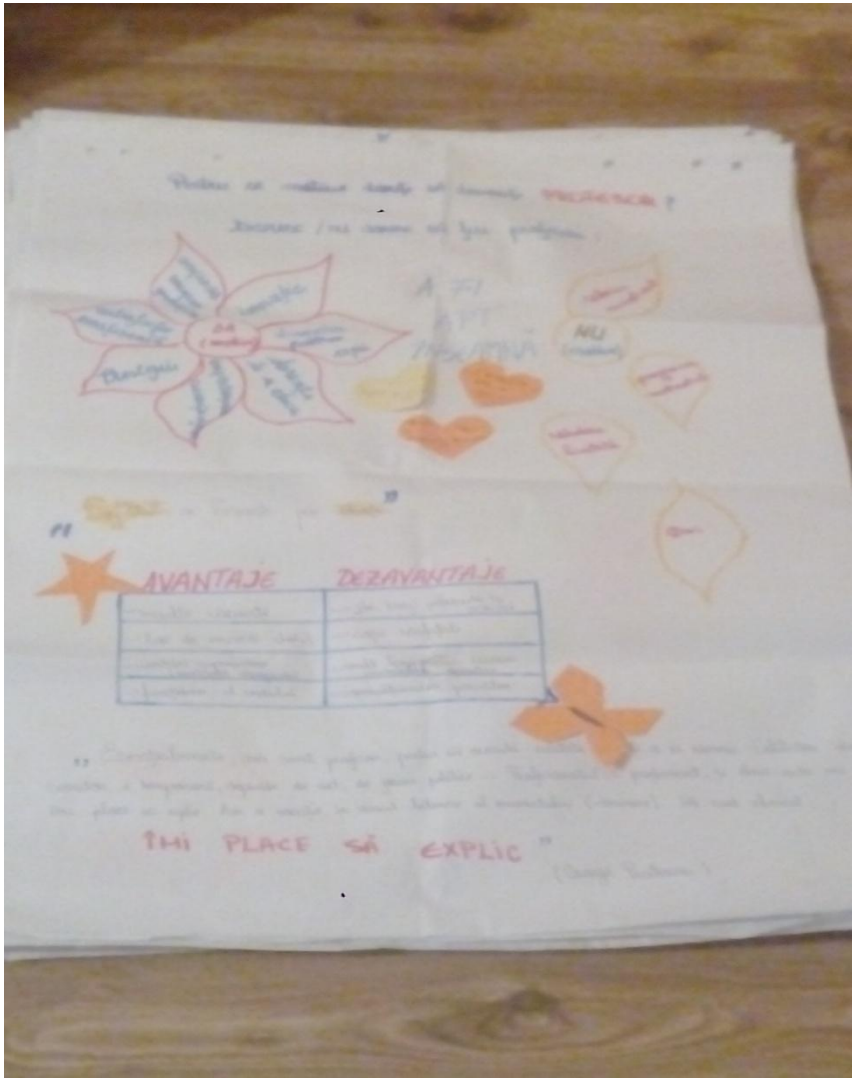
AVANTAJE
DEZAVANTAJE
"MI PLACE SĂ EXPLIC"

Pedagogia - știință și practică
PEDAGOGIA
SISTEMUL ȘTIINȚELOR PEDAGOGICE

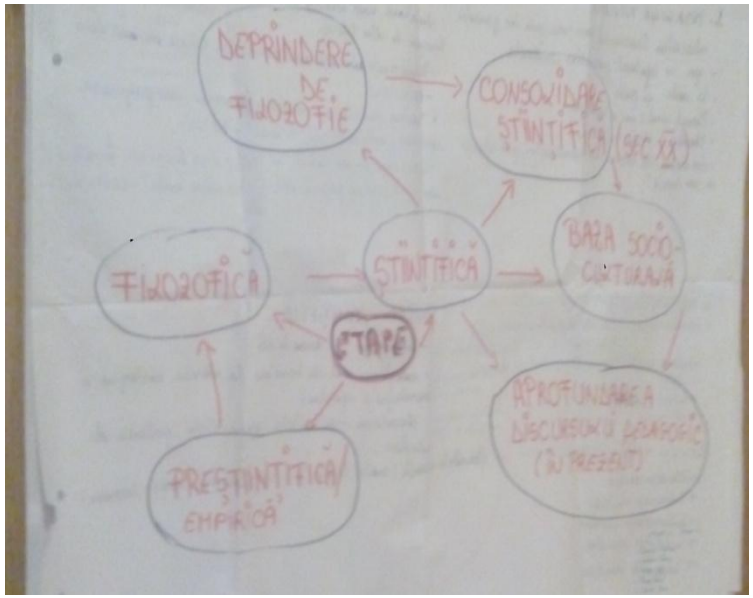
DEPRINDERE DE FILOZOFIE
CONSOLIDARE ȘTIINȚIFICĂ (SEC XX)
FILOZOFICĂ
ȘTIINȚIFICĂ
BAZA SOCIO-CULTURALĂ
ETAPE
PREȘTIINȚIFICĂ/ EMPIRICĂ
APROFUNDAREA DISCURSULUI PEDAGOGIC (ÎN PREZENT)

RELAȚIA PEDAGOGIEI CU ALTE ȘTIINȚE
FILOSOFIA EDUCAȚIEI
FILOSOFIA
SOCIOLOGIA
BIOLOGIA
EDUCAȚIA
SOCIOLOGIA
ANTROPOLOGIA
TEOLOGIA

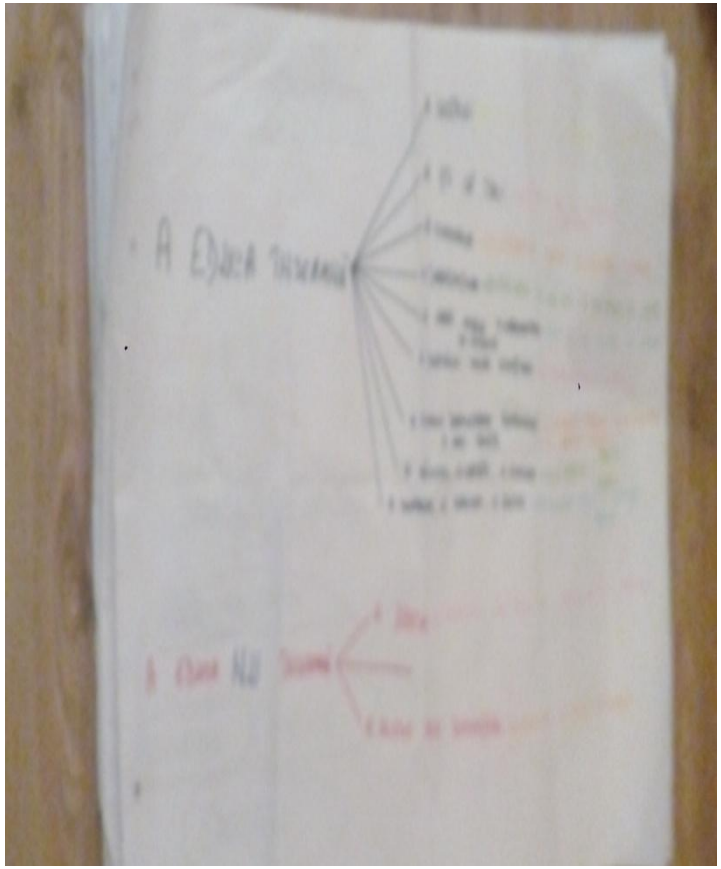

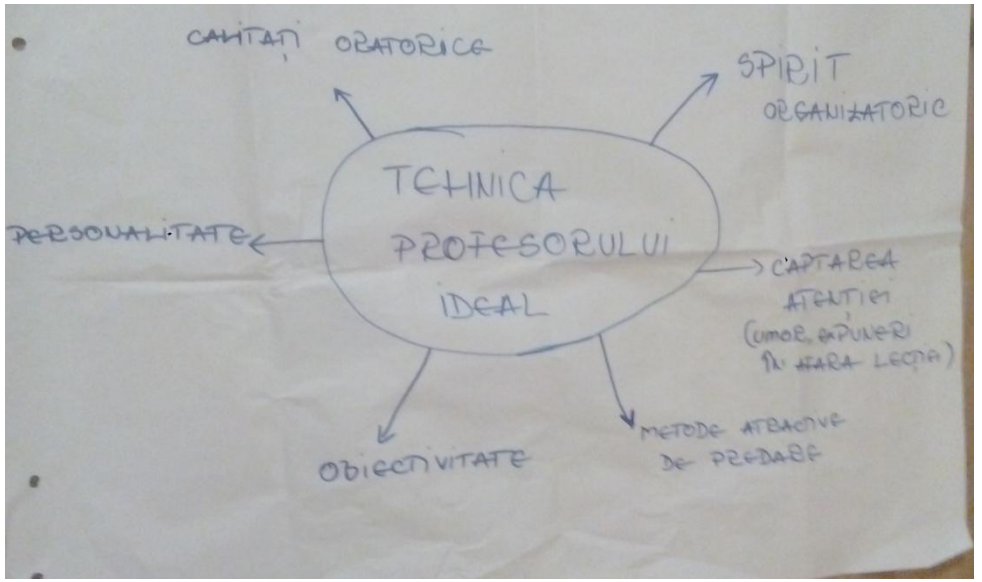
CALITĂȚI ORATORICE
SPIRIT ORGANIZATORIC
TEHNICA PROFESORULUI IDEAL
PERSONALITATE
CAPTAREA ATENȚIEI (umor, glume în afara lecției)
OBIECTIVITATE
METODE ATRACTIVE DE PREDARE

PAȘI MĂRUNȚI SPRE EDUCAȚIE CONTINUĂ
MAXIMA 2+3
TIMP
MAXIMA 4
EDUCAȚIE
MAXIMA 7+8
AUTOEDUCAȚIE

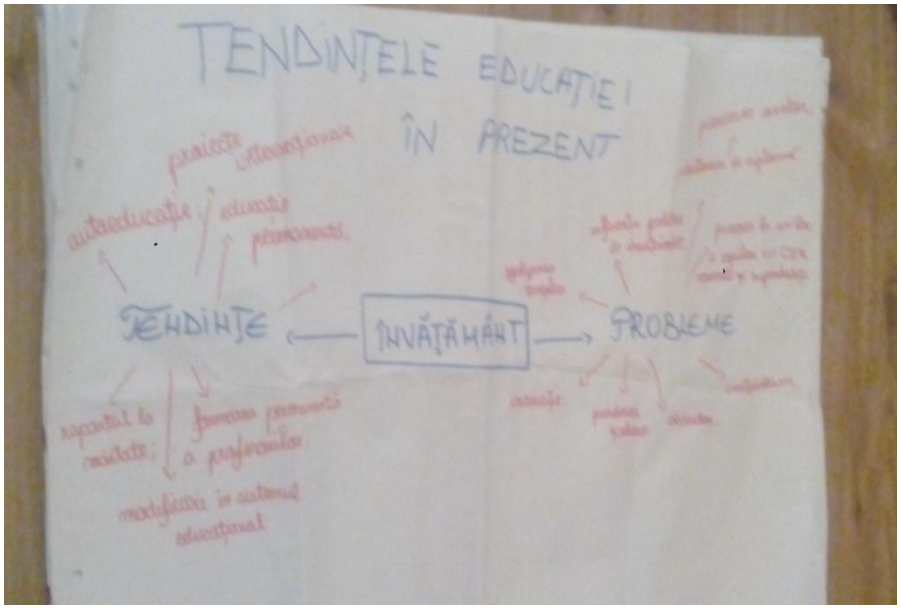
TENDINȚELE EDUCAȚIEI ÎN PREZENT
ÎNVĂȚĂMÂNT
TENDINȚE
PROBLEME

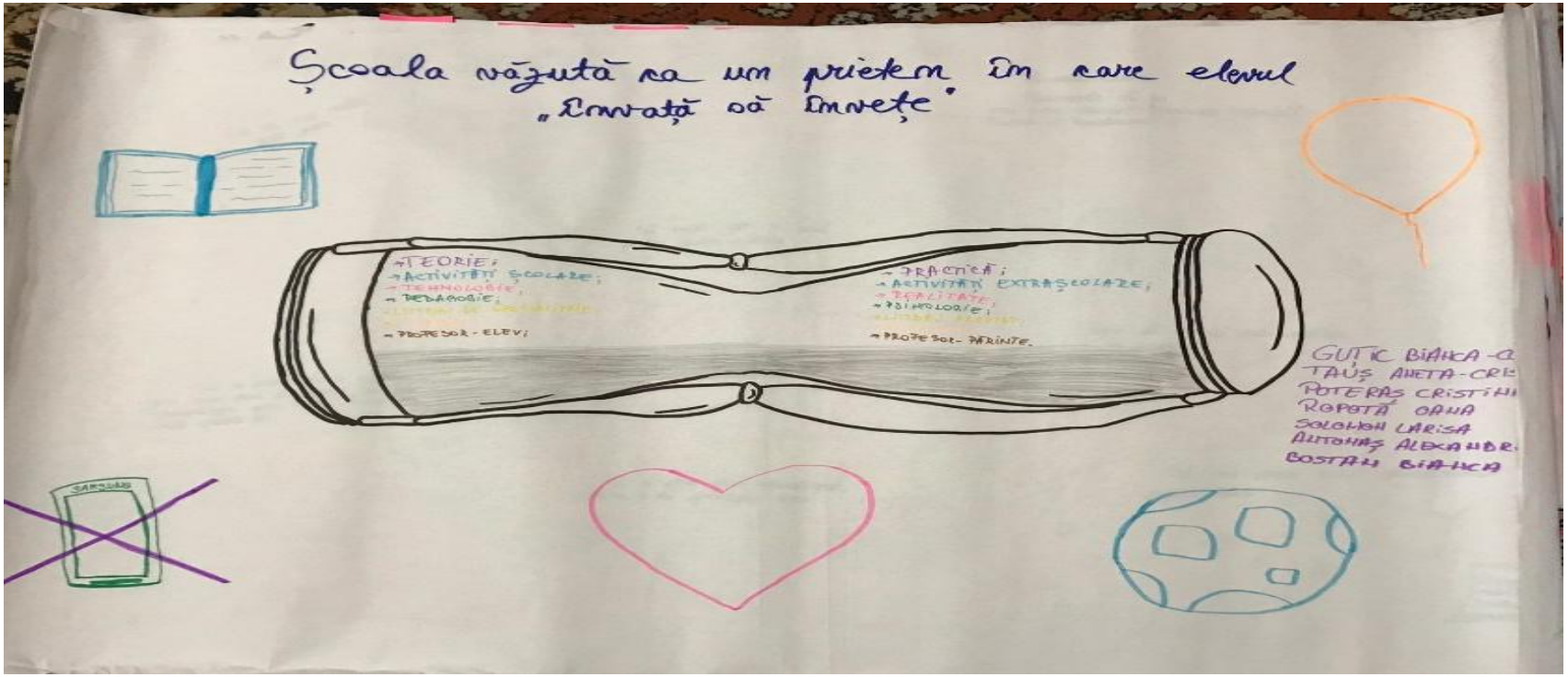
Școala văzută ca un prieten în care elevul „învață să învețe"
TEORIE;
ACTIVITĂȚI ȘCOLARE;
TEHNOLOGIE;
PEDAGOGIE;
PROFESOR - ELEV;
PRACTICĂ;
ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE;
REALITATE;
PSIHOLOGIE;
PROFESOR - PĂRINTE.
GUȚIC BIANCA-C
TAUȘ ANETA-CRI
POTERAȘ CRISTINI
ROPOTĂ OANA
SOLOMON LARISA
ANTONAȘ ALEXANDR
BOSTAN BIANCA

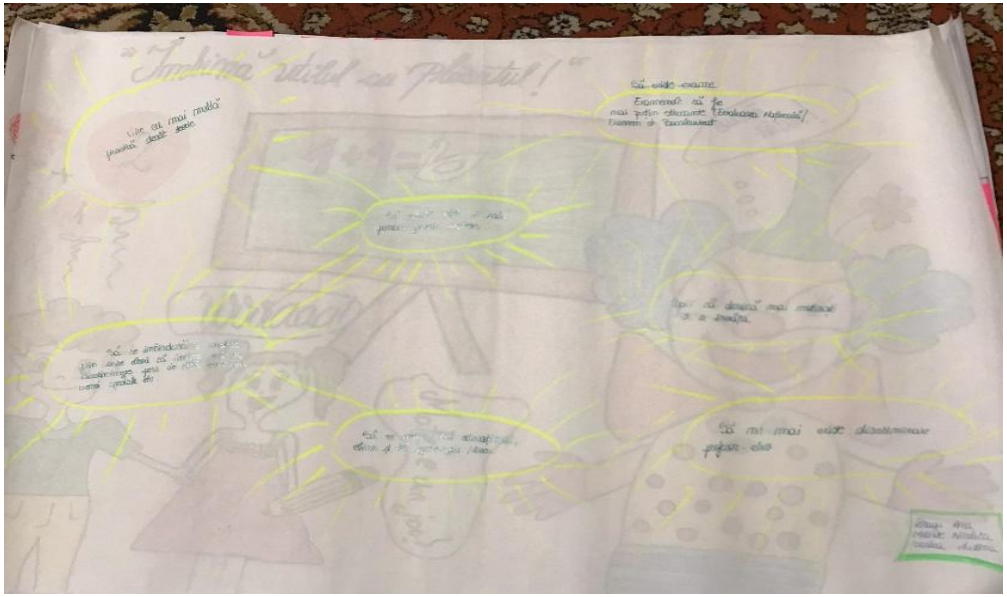
„Îmbină utilul cu plăcutul!"

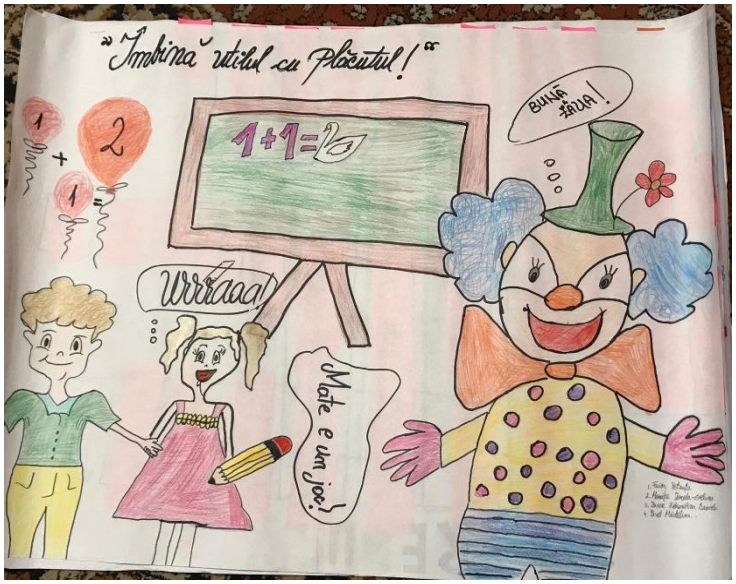
„Îmbină utilul cu plăcutul!"
1+1=2
BUNĂ ZIUA!
Urrraaa!
Mate e un joc!

,,Agenții educației”- educatul\educabilul și educatorul

1.Definirea termenilor:

-educatul\educabilul: persoană care poate fi educată, a cărei dezvoltare poate fi dirijată într-o anumită situație, persoană receptivă la educație.

-educatorul: persoană cu o pregătire specială, care se ocupă de educația copiilor, a tinerilor, a oamenilor, a colectivităților umane.

2.Caracteristici:

- ✓ dpv al structurii educației, educatorul este subiectul educației, cel care inițiază educația, proiectează și orientează mesajul pedagogic, iar educatul este obiectul educației, cel care receptează și valorifică mesajul pedagogic.
- ✓ Educația devine funcțională prin interacțiunea dintre elementele de bază, dintre educator și educat, dintre subiectul și obiectul educației.
- ✓ agenții educației vor fi diferiți de la o instituție la alta. De exemplu, educatorul în instituțiile militare este ofițerul (sau profesorul cu aptitudini necesare), în instituțiile religioase-clerul(clericii, profesorii), iar în instituțiile școlare-profesorul, învățătorul, fiecare cu un anumit tip de pregătire, preocupări și valori dominante. Iar educații, de asemenea, diferiți de la un tip de instituție la altul: elevi și studenți pentru instituțiile școlare, ,,ostași” pentru instituțiile militare și credincioși pentru cele religioase. Mesajele vehiculate, transmise de educatori, vor fi, de asemenea, specifice, atât sub aspectul conținutului lor, cât și al formei acestora.

3.Familia-copilul(educatorul- educatul)

- ✓ Mediul familial reprezintă un factor major în dezvoltarea copilului, de aici și rolul important al celor ,,7 ani de acasă''.
- ✓ Mediul din familie este cel care asigură integrarea copilului în modalitățile de viață specific umane, învățarea primară a comportamentelor raționale și afective, a normelor de conviețuire, de cooperare și a modului de rezolvare a diferitelor probleme ce survin în relațiile cu natura, cu alții sau cu sine.
- ✓ Astfel, primele influențe educative apar în familie, apoi alături de familie intervine colectivitatea preșcolară, progamul de grădiniță, care sprijină și completează munca de educație a părinților pentru ca mai apoi școala, printr-un sistem educativ structurat și sistematizat pe principii pedagogice să modeleze și să consolideze ceea ce copilul a acumulat înainte și să adauge noi elemente care să desăvârșească efortul de formare și dezvoltare a caracterului uman și a personalității în ansamblu.

Joc: „Puzzle-ul cuvintelor":

S-au format 4 echipe, a câte 5 persoane.

Fiecare echipă a primit câte 2 plicuri în care se regăseau cuvinte decupate și amestecate.

Membrii fiecărei echipe trebuiau să construiască 2 propoziții cu acele cuvinte amestecate, propoziții corecte, propoziții în care se regăsea teoria spusă de noi, cei care am prezentat tema. Prima echipă care a reușit să formuleze propozițiile corecte cu acele cuvinte a fost răsplătită cu bomboane.

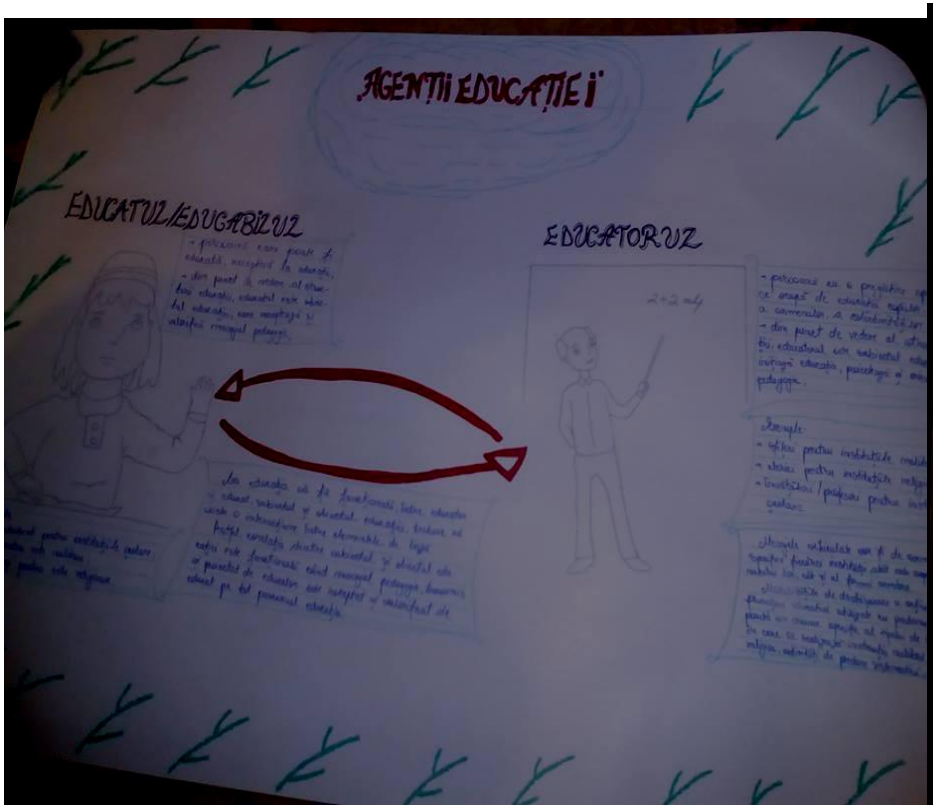

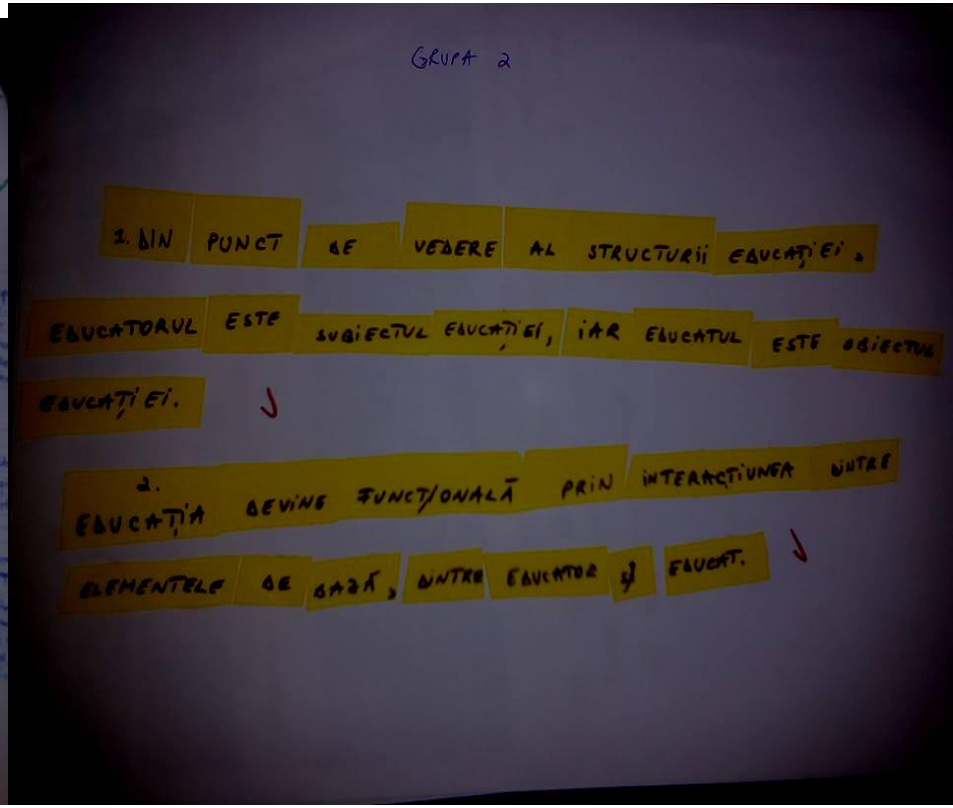

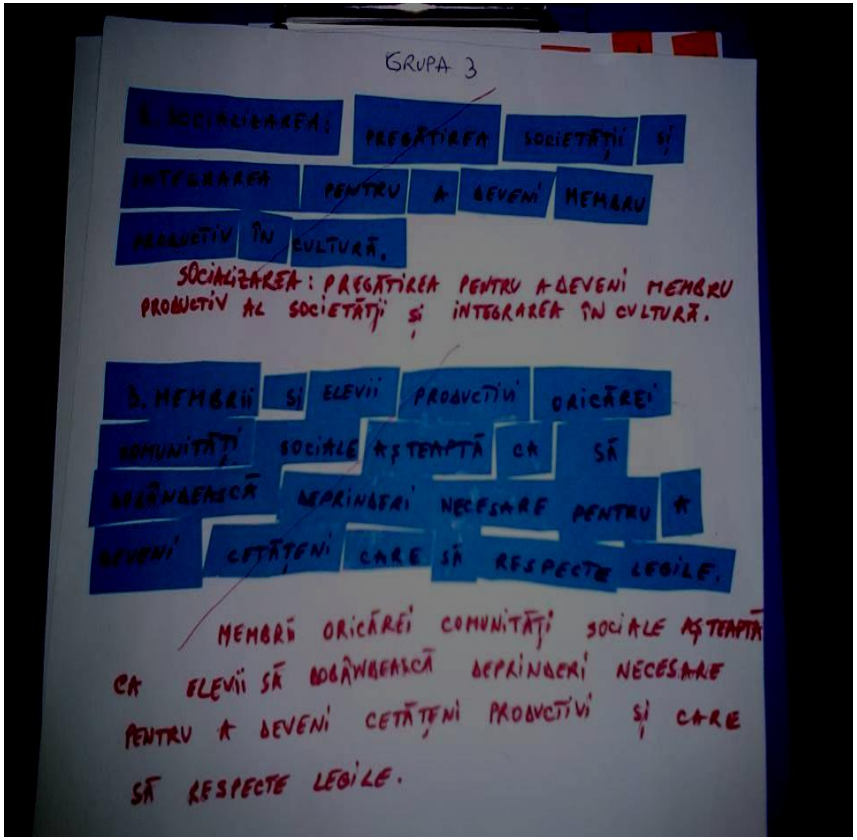
GRUPA 3
a. SOCIALIZAREA: PREGĂTIREA SOCIETĂȚII ȘI INTEGRAREA PENTRU A DEVENI MEMBRU PRODUCTIV ÎN CULTURĂ.
SOCIALIZAREA: PREGĂTIREA PENTRU A DEVENI MEMBRU PRODUCTIV AL SOCIETĂȚII ȘI INTEGRAREA ÎN CULTURĂ.
b. MEMBRII ȘI ELEVII PRODUCTIVI ORICĂREI COMUNITĂȚI SOCIALE AȘTEAPTĂ CA SĂ DOBÂNDEASCĂ DEPRINDERI NECESARE PENTRU A DEVENI CETĂȚENI CARE SĂ RESPECTE LEGILE.
MEMBRII ORICĂREI COMUNITĂȚI SOCIALE AȘTEAPTĂ CA ELEVII SĂ DOBÂNDEASCĂ DEPRINDERI NECESARE PENTRU A DEVENI CETĂȚENI PRODUCTIVI ȘI CARE SĂ RESPECTE LEGILE.

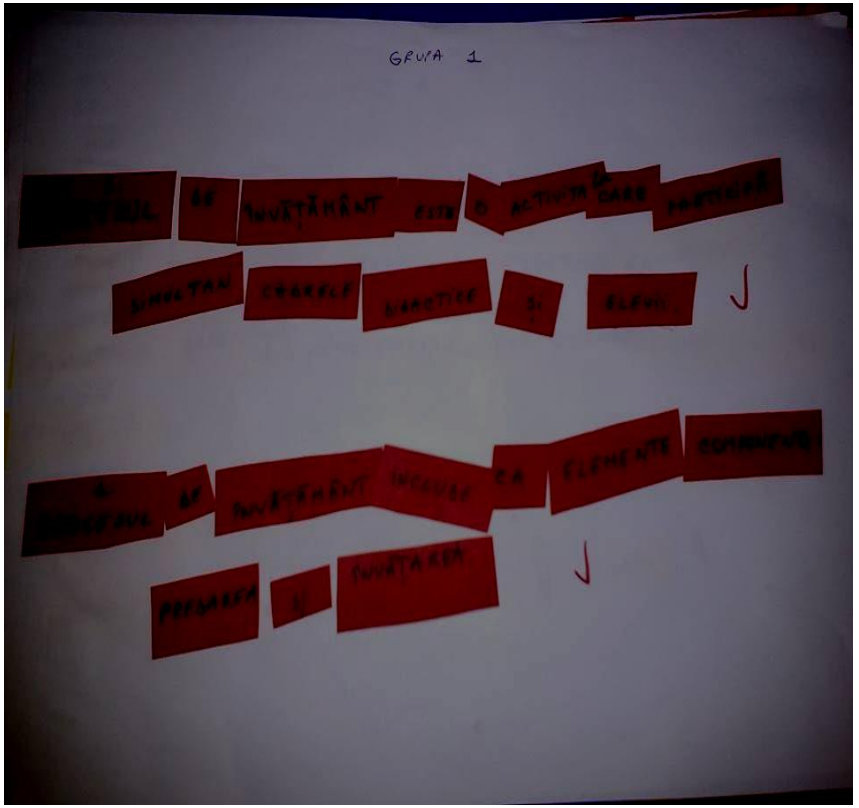
GRUPA 1

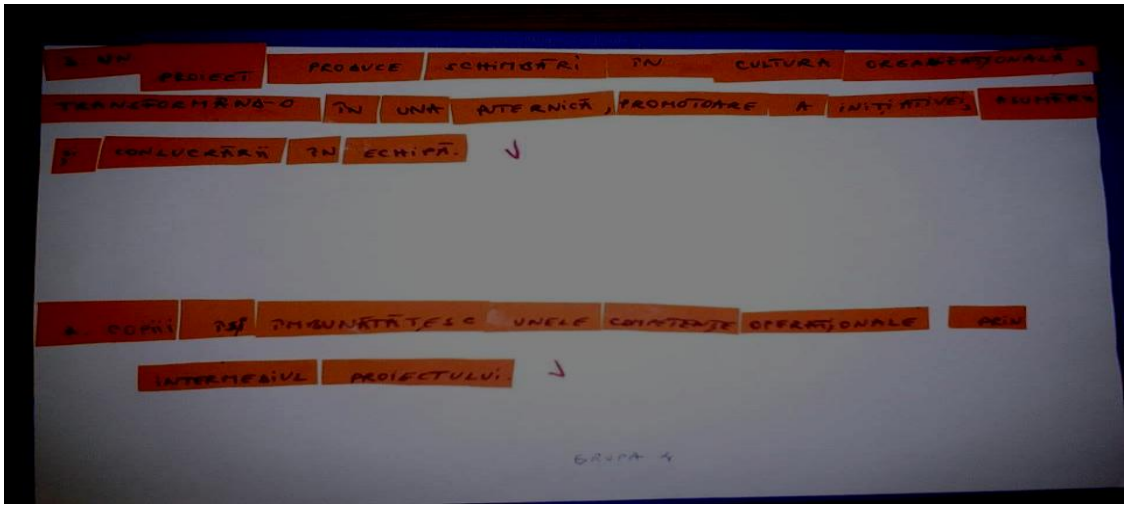
GRUPA 4

CONTEXTE ALE REALIZĂRII EDUCAȚIEI (schiță)

1**. Conceptul pedagogic de "context al educației ":**

- nu trebuie să confundăm pedagogia cu educația ca fenomen socio-uman, ci ea este o teorie despre educație. Conform definiţiei din DEX al contextului : " Fragment dintr-o scriere în cadrul căreia se găsește un cuvânt, o expresie, un pasaj etc", putem spune că pedagogia face parte din educație dar nu trebuie confundată.

2**. a)sistemul de educație:**

- definiție;
- rolul;
- organizații şi instituții ce funcționează în interiorul unui sistem de educație;

b**) sistemul de învățământ:**

- definiție;
- tendințe de evoluție a sistemului de învățământ românesc;

3. **Procesul de învățământ:**

- definiție;
- activitățile specifice procesului de învățământ;
- structura de funcționare a acestuia;

4.”**Agenții educației”: educat – educator:**

- profesorul, agent al acțiunii educative și rolurile acestuia în activitatea educațională;
- calități care țin de personalitatea profesorului;
- stilul educațional al profesorului;
- talent pedagogic, vocație;

1. Conceptul pedagogic de „context al educației"

Denumirea de pedagogie reprezintă un concept de prestigiu științific pentru cunoașterea în domeniul educației, ca și pentru cunoașterea universală, concept care este în deplină concordanță cu istoria sa și cu statutul ei de știință a educației.

Denumirea de pedagogie trebuie păstrată ca pe un concept sacru, care nu trebuie înlocuită cu denumirea fenomenului ce-l studiază.

Pedagogia are ca obiect de studiu: educația. În acest sens, este necesar să precizăm că pedagogia nu se confundă cu educația - ca fenomen socio-uman, ci ea este o teorie despre educație, este știința educației.

Pedagogia este știința care studiază legile educației tinerei generații, în special. Ea studiază însă și legile educației adulților, ale educației omului pe parcursul întregii sale vieți.

În lumina legilor educației, pedagogia studiază esența, idealul, conținutul, metodele, mijloacele și formele educației, urmărindu-se formarea pe bază științifică și eficientă a personalității și profesionalității tinerei generații pentru activitatea social-utilă.

Având în vedere că educația se desfășoară în cea mai mare parte în instituțiile de învățământ, în care se realizează instruirea și educația tinerei generații, pedagogia poate fi definită și ca știință ce studiază legile, esența, idealul, conținutul, metodele, mijloacele și formele instruirii, educației și învățământului tinerei generații.

Așa cum s-a menționat, pedagogia își extinde studiul și asupra educației și perfecționării personalității și profesionalității adulților.

Conform dif. din dicționar. o „[redacted]", am asociat faptul că pedagogia face parte din educație dar nu trebuie confundată"

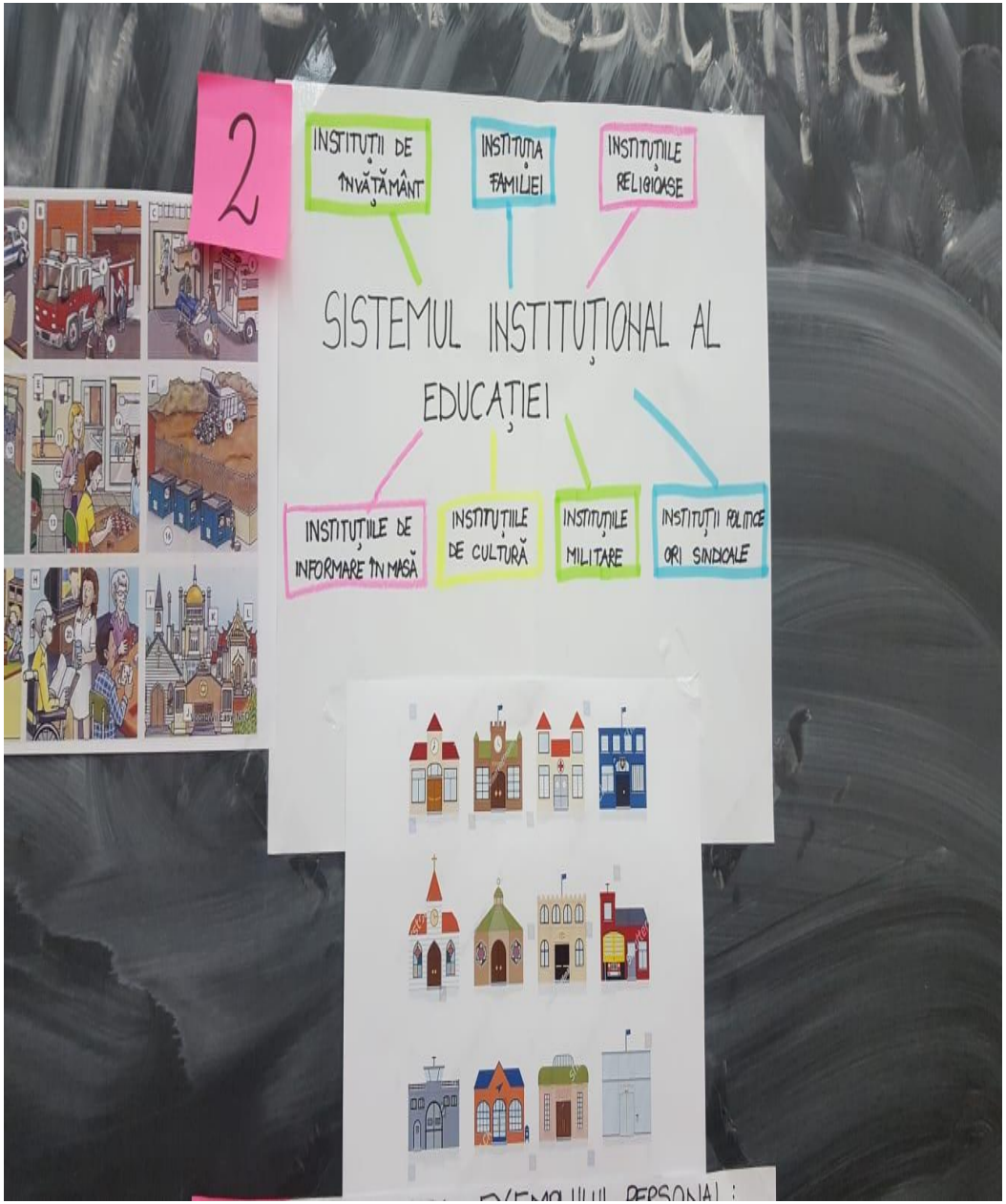

2. Sistemul de educație și sistemul de învățământ 2.

Sistemul de educație se referă la ansamblul instituțiilor unei societăți implicate în educația oamenilor, într-o anumită perioadă istorică. Ca subsistem al sistemului social global, el mai este numit „instituția educației". Instituția educației a evoluat de-a lungul timpurilor, atât sub aspectul funcțiilor sale dominante, cât și sub aspectul instituțiilor implicate („instanțelor de socializare")

Sistemul educațional are rolul de a socializa oamenii, astfel încât să devină membri ai societății, să îndeplinească roluri semnificative în rețeaua complexă a interacțiunilor sociale.

Prin învățarea rolurilor sociale care îi revin, copilul se socializează, adică deprinde cum să satisfacă așteptările adresate în legătură cu el. Pe măsură ce rolurile sociale pentru care urma să fie pregătit copilul s-au diversificat și au crescut în complexitate, ca urmare a evoluției societății, sistemul de educație și-a multiplicat structurile socializatoare și și-a extins instanțele de socializare.

Funcțiile sociale ale instituției educației:

Teoriile funcționaliste asupra educației au evidențiat că orice societate, pentru a supraviețui, trebuie să își pregătească membrii să fie productivi și să-și îndeplinească rolurile care le revin.
Astfel, din punct de vedere sociologic, educația îndeplinește în societățile contemporane mai multe funcții:

Funcția 1: Socializarea: pregătirea pentru a deveni membru productiv al societății și integrarea în cultură.
Funcția 2: Transmiterea culturii: Prin educație, membrii unei societăți își însușesc cel puțin un nucleu de cunoaștere, care este de natură să-i reunească – un ansamblu de informații care să fie înțelese de toți și importante tuturor.

3.

Sistemul de educație al unei societăți este adesea mai amplu decât sistemul de învățământ, pe care îl include, întrucât un sistem de educație cuprinde, pe lângă toate nivelurile și tipurile de învățământ, toate tipurile de educație non-școlară, cum ar fi alfabetizarea funcțională, formarea în întreprinderi și în cursul muncii, reciclarea profesională, propaganda industrială și agricolă, ș.a.

În interiorul unui sistem de educație funcționează mai multe tipuri de instituții și organizații. Astfel, sistemul instituțional al educației include o mare varietate de organizații:

- instituții de învățământ,
- instituția familiei
- instituțiile religioase
- instituțiile de informare în masă (presa, radioul, televiziunea, ș.a.)
- instituțiile de cultură (teatre, muzee, etc)
- instituțiile militare;
- instituții politice sau sindicale (a căror preocupare de formarea propriilor membri în spiritul unor anumite idei, valori, atitudini, de inducerea anumitor comportamente)

⇒ Agenții educației vor fi diferiți de la o instituție la alta: de exemplu, ofițeri, pentru instituțiile militare, clerici, pentru cele religioase, profesori, învățători, pentru cele școlare, ș.a.m.d, fiecare cu un anumit tip de pregătire, preocupări, valori dominante.

Sistemul de învățământ:

Sistemul de învățământ reprezintă subsistemul principal al sistemului de educație și cuprinde ansamblul instituțiilor specializate în organizarea și desfășurarea educației și instruirii prin conținuturi și metodologii specifice

Funcțiile sistemului de învățământ

1. Funcția instructiv-educativă: - contribuie la formarea culturii generale, a culturii profesionale, a concepției despre lume și viață: „homo cogitans" (omul care gândește)
2. Funcția praxiologică - vizează aplicarea cunoștințelor în practică: „homo faber" (omul care muncește și creează)
3. Funcția axiologică - urmărește formarea omului capabil să valorizeze, să aprecieze și să evalueze adevăratele valori materiale și spirituale: „homo estimans".

Structura sistemului de învățământ din România

- Învățământul preșcolar
  - copii cu vârsta cuprinsă între 3-6/7 ani
  - grădinițe cu program normal, prelungit sau săptămânal,
  - structurat pe două niveluri
    - nivelul I: socializarea (grupa mică și grupa mijlocie)
    - nivelul II: pregătirea pentru școală (grupa mare)
- Învățământul primar
  - cuprinde clasele I-IV și funcționează numai ca învățământ de zi.
- Învățământul secundar inferior (gimnaziu)
  - cuprinde clasele V-VIII și funcționează, în general, ca învățământ de zi.
  - se finalizează cu susținerea Evaluării Naționale în clasa a VIII-a.

- Învățământul general obligatoriu este de 10 clase
- Învățământul secundar superior
  - cuprinde liceele care organizează cursuri de zi, cu durata de 4 ani și cursuri serale sau fără frecvență
  - e structurat pe 3 filiere: teoretică: profil umanist și real; tehnologică; vocațională: artistic, sportiv, teologic
  - se încheie cu un examen național de bacalaureat.
- Școlile de arte și meserii:
  - organizează cursuri de zi și serale cu durata de 2-4 luni, în funcție de profilul și complexitatea pregătirii
- Școlile de ucenici:
  - funcționează în cadrul școlilor de arte și meserii
  - durata studiilor este de 1-3 ani, în funcție de complexitatea meseriei
- Învățământul post-liceal:
  - → este organizat de Ministerul Educației și Cercetării, din proprie inițiativă sau la cererea agenților economici.
  - durata pregătirii este de 1-3 ani, în funcție de complexitatea profesiei.
- Învățământul superior
  - ciclul I: studii universitare de licență
  - ciclul II: studii universitare de master
  - ciclul III: studii universitare de doctorat

Tot de structură țin și următoarele aspecte:

- Educația permanentă: este o formă de instruire pusă la dispoziția adulților de Ministerul Educației și Cercetării în colaborare cu alte ministere, cu mass-media și cu alte organisme interesate.
- Învățământul deschis la distanță (IDD)
  - este o formă de instruire a adulților care utilizează tehnologii moderne de comunicare și transmitere a informației
- Alternativa particulară:
  - predominant la nivelul preșcolar și superior
- Învățământul pentru minorități
  - este organizat în limba maternă la toate nivelurile și formele de învățământ
- Învățământul special
  - se organizează pentru preșcolari și elevi cu dizabilități psihice, senzoriale, motorii etc., în scopul instruirii și educării, recuperării și integrării lor sociale.

Tendințe de evoluție a sistemului de învățământ românesc:

1. Situarea performanțelor elevilor români la testele internaționale (PISA, PIRLS, TIMSS) în topul primelor 10 țări ale lumii.
2. Plasarea a cel puțin 3 universități românești în topul primelor 500 de universități din lume.
3. Transformarea corpului didactic într-o elită profesională a națiunii.
4. Centrarea școlii pe nevoile beneficiarului (elevi/studenți, angajatori, comunitate)

ș.a.

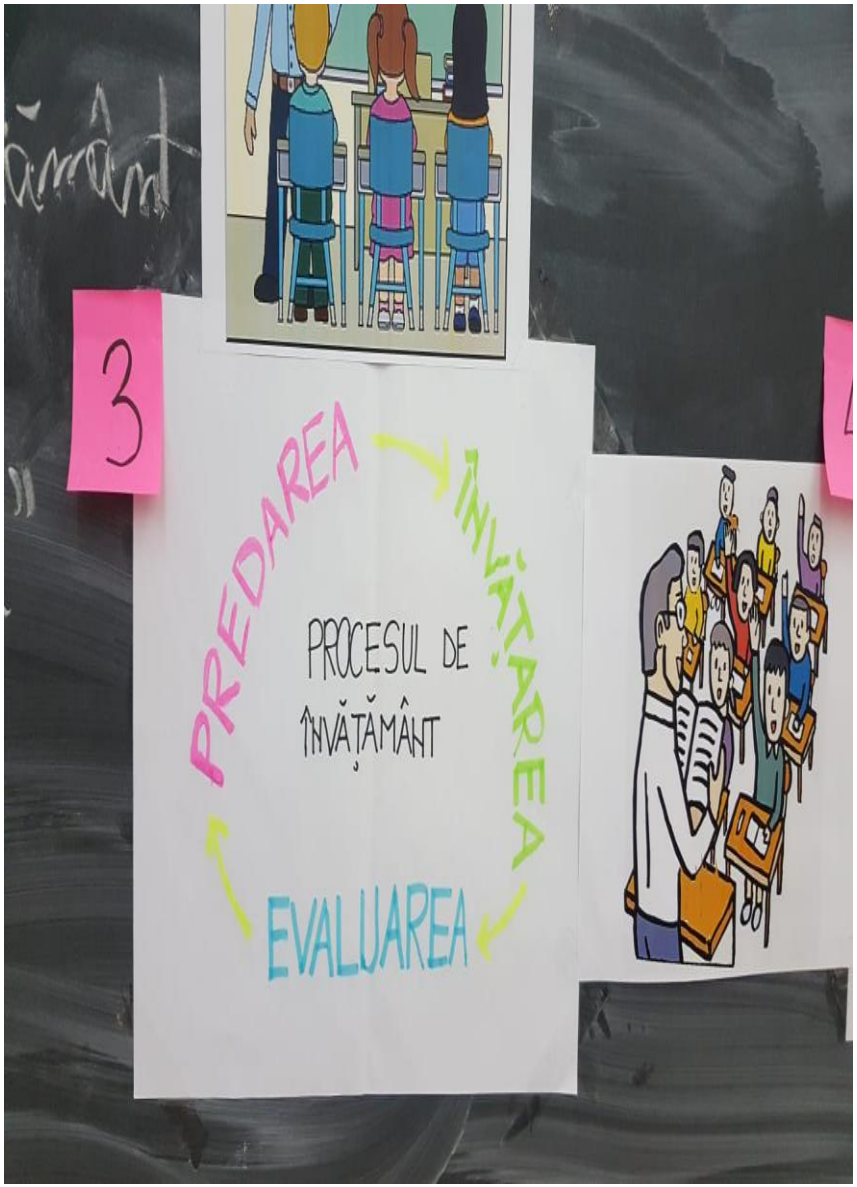

3. Procesul de învățământ

5.

Procesul de învățământ reprezintă principalul subsistem al sistemului de învățământ, ce desfășoară activități specifice proiectate conform unor programe de instruire/învățare, formale și non-formale, realizate de către didactice specializate în diferite circumstanțe de timp (an, trimestru, semestru școlar, săptămână, zi școlară) și spațiu (școală, clasă, cabinet, laborator, bibliotecă, etc)

Activitățile specifice procesului de învățământ, sunt instruirea (din perspectiva profesorului), învățarea (din perspectiva elevului)

Problematica teoretică și practică a procesului de învățământ constituie obiectul de studiu al unei discipline sau științe pedagogice fundamentale - didactica generală (teoria generală a instruirii), teoria și metodologia instruirii.

Procesul de învățământ asigură:

„organizarea conținuturilor instruirii în vederea atingerii anumitor scopuri de predare și învățare",

„evaluabile la diferite intervale de timp; realizarea metodologică a directivelor propuse conform unor concepții tradiționale „cu un învățământ centrat pe profesor" sau a unor „concepții didactice mai recente reformatoare, care au introdus noi forme de proiectare și explorare în așa fel încât elevul să învețe liber" (112)

~~Calitatea procesului de învățământ depinde de structura de funcționare a sistemului de învățământ~~

Structura de funcționare a sistemului de învățământ

- reprezintă ansamblul elementelor componente ale sistemului de învățământ și a relațiilor de interdependență dintre acestea, ce asigură realizarea finalităților în contextul construcției sociale pe care o impune paradigma proiectării curriculare.

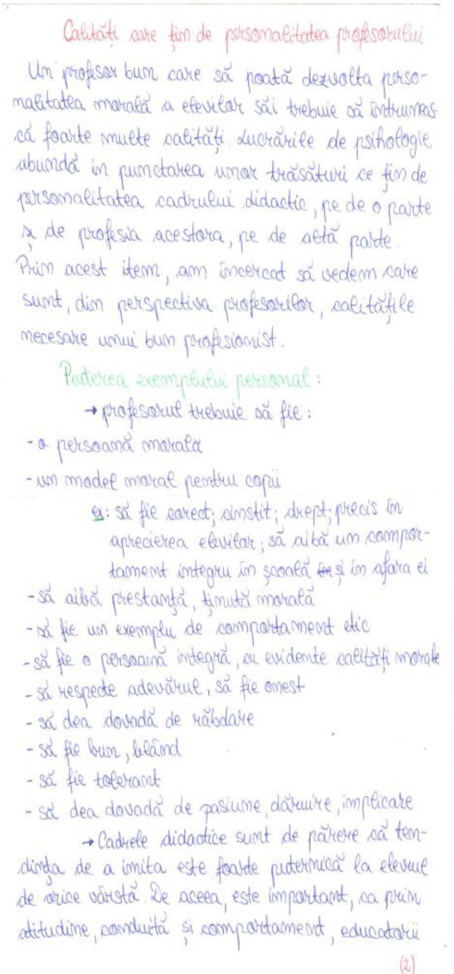

Calităţi care ţin de personalitatea profesorului

Un profesor bun care să poată dezvolta personalitatea morală a elevilor săi trebuie să întrunească foarte multe calităţi. Lucrările de psihologie abundă în punctarea unor trăsături ce ţin de personalitatea cadrului didactic, pe de o parte şi de profesia acestora, pe de altă parte. Prin acest item, am încercat să vedem care sunt, din perspectiva profesorilor, calităţile necesare unui bun profesionist.

Puterea exemplului personal:

→ profesorul trebuie să fie:

- o persoană morală
- un model moral pentru copii

ex: să fie corect; cinstit; drept; precis în aprecierea elevilor; să aibă un comportament integru în şcoală şi în afara ei

- să aibă prestanţă, ţinută morală
- să fie un exemplu de comportament etic
- să fie o persoană integră, cu evidente calităţi morale
- să respecte adevărul, să fie onest
- să dea dovadă de răbdare
- să fie bun, blând
- să fie tolerant
- să dea dovadă de pasiune, dăruire, implicare

→ Cadrele didactice sunt de părere că tendinţa de a imita este foarte puternică la elevul de orice vârstă. De aceea, este important, ca prin atitudine, conduită şi comportament, educatorii

(2)

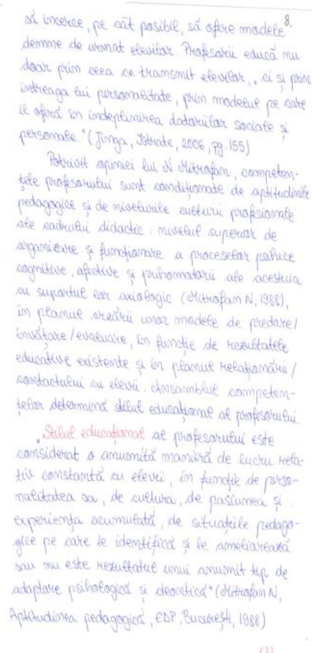

8.

să încerce, pe cât posibil, să ofere modele demne de urmat elevilor. Profesorii educă nu doar prin ceea ce transmit elevilor, „ci şi prin întreaga lui personalitate, prin modelul pe care il oferă în îndeplinirea datoriilor sociale şi personale" (Jinga, Istrate, 2006, pg. 155)

Potrivit opiniei lui N. Mitrofan, competenţele profesorului sunt condiţionate de aptitudinile pedagogice şi de nivelurile culturii profesionale ale cadrului didactic: nivelul superior de organizare şi funcţionare a proceselor psihice cognitive, afective şi psihomotorii ale acestuia cu suportul său axiologic (Mitrofan N, 1988), în planul creării unor modele de predare/învăţare/evaluare, în funcţie de rezultatele educative existente şi în planul relaţionării/contactului cu elevii. Ansamblul competenţelor determină stilul educaţional al profesorului.

„Stilul educaţional al profesorului este considerat o anumită manieră de lucru relativ constantă cu elevii, în funcţie de personalitatea sa, de cultura, de pasiunea şi experienţa acumulată, de situaţiile pedagogice pe care le identifică şi le ameliorează sau nu este rezultatul unui anumit tip de adaptare psihologică şi deontică" (Mitrofan N, Aptitudinea pedagogică, EDP, Bucureşti, 1988)

(3)

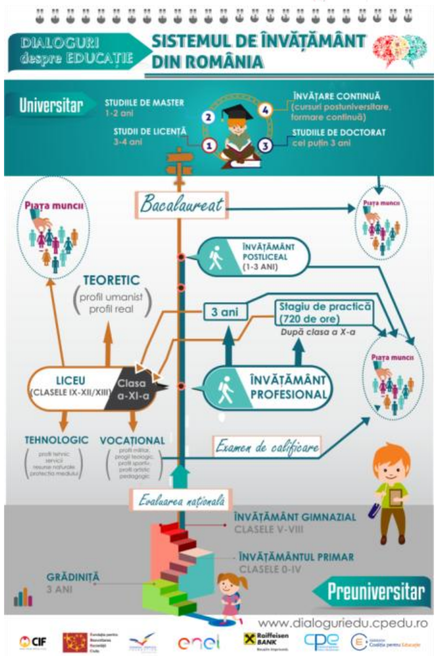

Activitatea noastră a avut la bază o schemă pe care am dezvoltat-o în timpul prezentării.
Totodată, ne-am ajutat şi de patru planşe semnificative pentru fiecare punct şi de nişte fişe pentru colegi pentru a-i implica activ în activitatea noastră.
În final, am încheiat cu un concurs.

Astfel, pentru a le capta atenţia, le-am dat colegilor o schemă cu referire la sistemul de învăţământ.
Au fost împărţiţi în echipe, trebuind să pună următoarele concepte în ordine, după gradul fiecăruia: Societatea, Sistemul de educaţie, Sistemul de învăţământ, Sistemul şcolar şi Procesul de învăţământ cu cele trei laturi: predarea, învăţarea, evaluarea.
Colegii au rezolvat rapid schema, dând dovadă că au fost atenţi la informaţiile prezenate anterior.

La punctul 2 al lecţiei, pentru a ne putea urmări şi pentru a rămâne cu ceva esenţial din activitatea noastră, le-am împărţit colegilor două fişe, şi anume: o fişă privind structura Sistemului de învăţământ din România şi o altă fişă cu o încercare de analiză SWOT a Sistemului de învăţământ românesc.

CONCURS:

La finalul lecției am organizat un concurs în felul următor:

- ✓ Am împărțit colegii în trei echipe;
- ✓ Am explicat în ce constă acest concurs și anume: Pe tablă se află două planșe. Pe prima planșă sunt numerele de la 1 la 15, fiecare număr reprezentând o întrebare. Astfel, sunt 15 întrebări în total, mai exact câte 5 întrebări pentru fiecare echipă.
- ✓ Prima echipă alege un număr de pe planșă, iar noi adresăm întrebarea ce îi corespunde numărului respectiv. Toate întrebările au fost accesibile, scopul nostru fiind acela de a rămâne cu ceva esențial din acest concurs.
- ✓ Astfel, după fiecare răspuns corect, un membru al echipei vine la tablă, la cea de-a doua planșă, pe care sunt lipite bilețele, în spatele lor fiind scris ori punctajul (de la 1 la 5) ori bombă.
- ✓ Fiecare echipă are drepul să extragă 1,2 sau 3 bilețele, fiecare după preferință, însă trebuie să fie conștienți că pot da oricând de o bombă care elimină punctele obținute la acea rundă.
- ✓ După ce am explicat regulile, am început concursul. Colegii au fost foarte receptivi, ceea ce a făcut concursul și mai interesant. Au lucrat în echipe și au fost competitivi. Am râs împreună, deoarece fiecare echipă voia cât mai multe puncte și astfel mai luau un bilețel, care se întâmpla să fie, de obicei, o bombă, ce le ”ruina” punctele de la runda respectivă. Pe parcurs și-au dat seama că nu trebuie să fie lacomi și au început să ia doar câte un bilețel.
- ✓ La finalul concursului, echipa care nu a fost lacomă şi a acumulat cele mai multe puncte a şi câştigat, însă celelalte echipe nu au renunțat ușor și au mai vrut întrebări. Astfel, am recurs la planul B, având încă 5 întrebări în plus.
- ✓ Recompensa a fost o sacoşă de clementine. Nici în cazul recompensei, echipa câştigătoare nu s-a dovedit a fi lacomă. Echipa cîștigătoare a împărțit cu ceilalți.

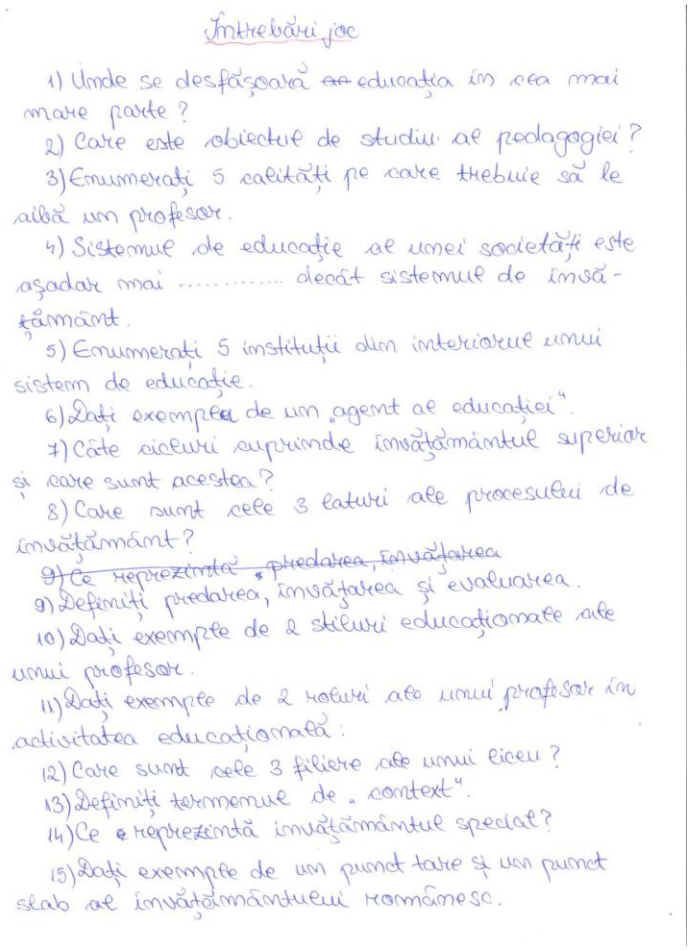

Întrebări joc

1) Unde se desfășoară ~~se~~ educația în cea mai mare parte?
2) Care este obiectul de studiu al pedagogiei?
3) Enumerați 5 calități pe care trebuie să le aibă un profesor.
4) Sistemul de educație al unei societăți este așadar mai ..... decât sistemul de învățământ.
5) Enumerați 5 instituții din interiorul unui sistem de educație.
6) Dați exemplu de un agent al educației".
7) Câte cicluri cuprinde învățământul superior și care sunt acestea?
8) Care sunt cele 3 laturi ale procesului de învățământ?
9) ~~Ce reprezintă predarea, învățarea~~
9) Definiți predarea, învățarea și evaluarea.
10) Dați exemple de 2 stiluri educaționale ale unui profesor.
11) Dați exemple de 2 roluri ale unui profesor în activitatea educațională.
12) Care sunt cele 3 filiere ale unui liceu?
13) Definiți termenul de „context".
14) Ce reprezintă învățământul special?
15) Dați exemple de un punct tare și un punct slab al învățământului românesc.

1 2 3
1 0 0 0
2 0 4 0
3 0 2 7
4 7 3 5
5 0 0 8
6 0 0
0 1 0
7 9 20

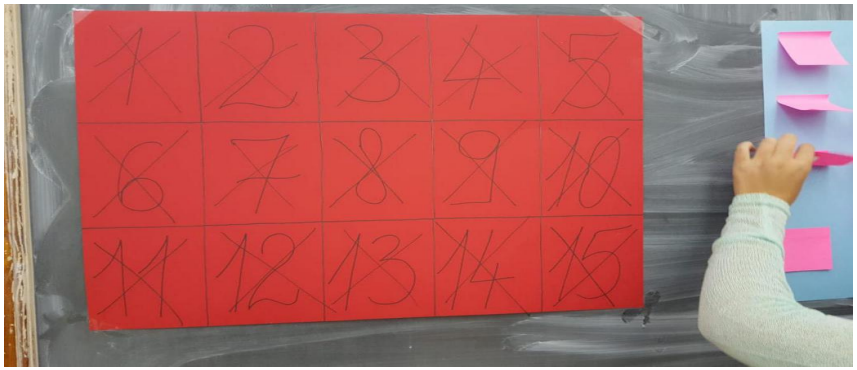
1 2 3 4 5
6 7 8 9 10
11 12 13 14 15

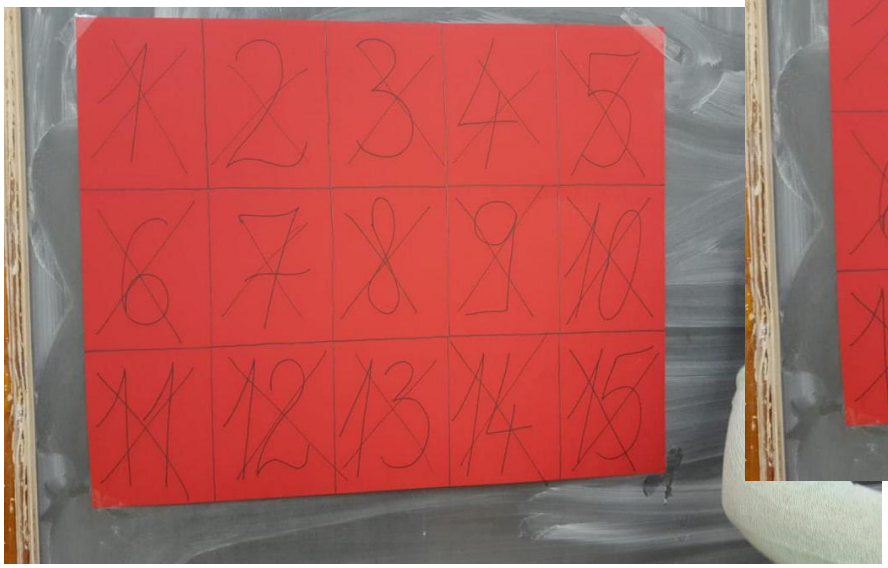
1 2 3 4 5
6 7 8 9 10
11 12 13 14 15

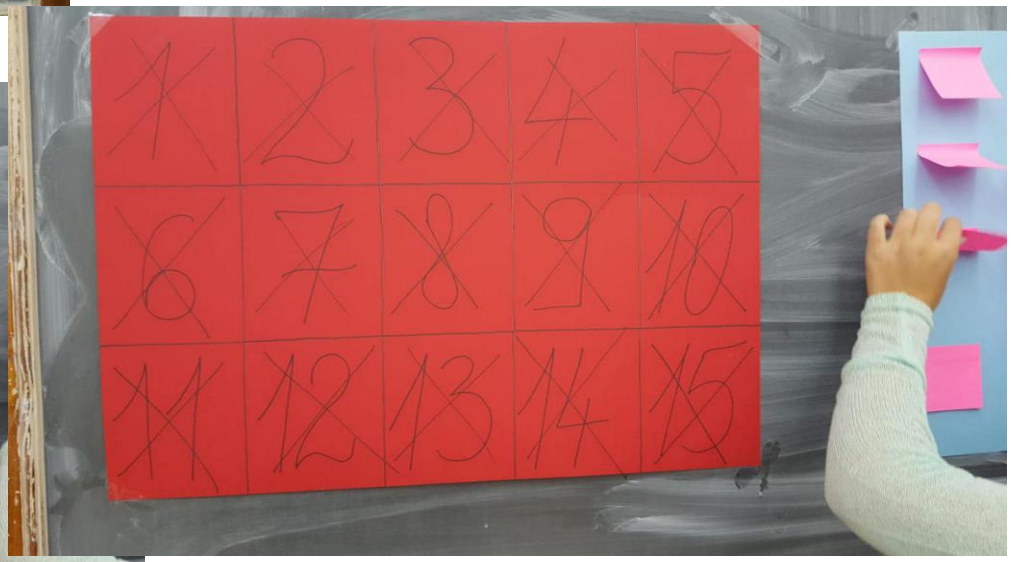
1 2 3 4 5
6 7 8 9 10
11 12 13 14 15

Ne clarificăm ce înseamnă ”contextul educației”...
Definirea termenilor:
”concept” = idee, noțiune care constituie treapta cea mai înaltă de abstractizare în reflectarea realității.
”pedagogie” = provine din două cuvinte grecești: ”pais”, ”paidos” (copil) și ”agoge” (conducere, îndrumare) =>
”pedagogia” = conducerea sau îndrumarea copilului.
”educație” = provine din latinescul ”educo-educare” care înseamnă a alimenta, a îngriji, a crește;
= provine și din latinescul ”educo-educere” care înseamnă a conduce, a aduce.

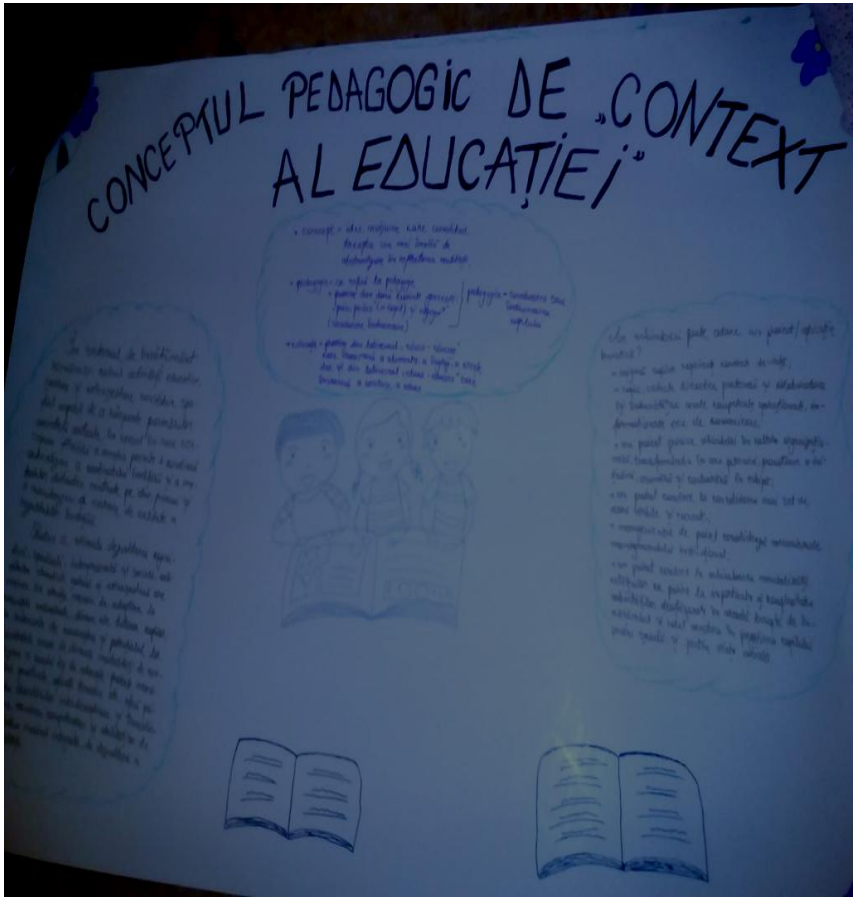

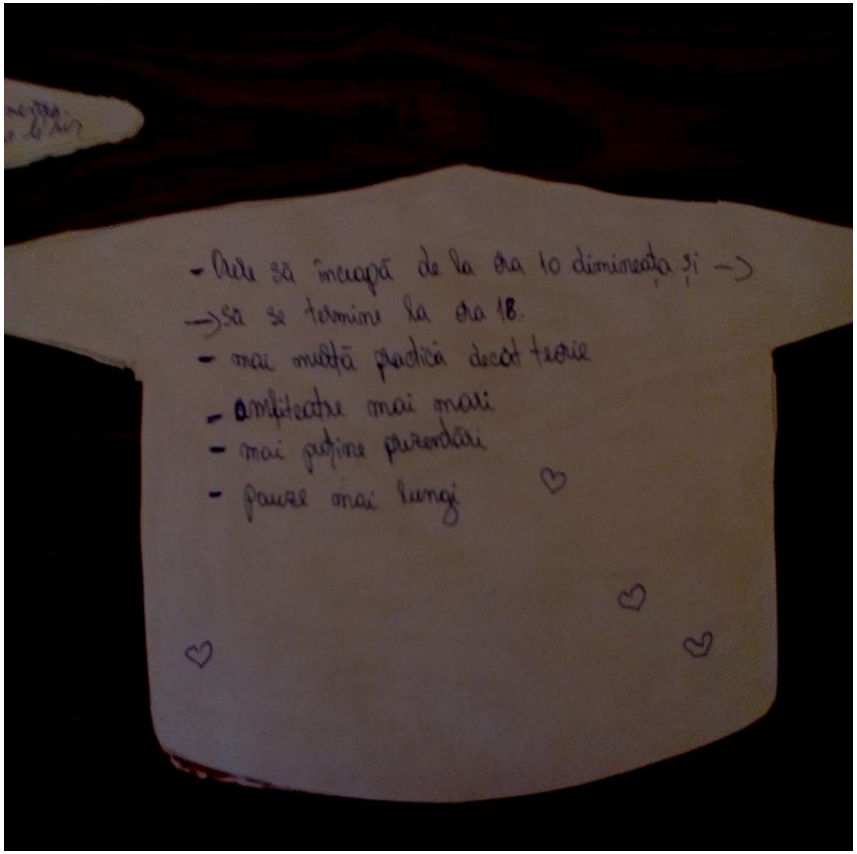

Luni

09:00 - 10:00 - Matematică
10:00 - 11:00 - pauză
11:00 - 12:00 - Bunele maniere

Marți

09:00 - 10:00 - Istorie
10:00 - 11:00 - Română
Desen
11:00 - 12:00 Română
12:00 - 13:00 - Jocuri
sportive

Miercuri

09:10:00 - Muzică
10:00 - 11:00 - Biologie
11:00 - 12:00 Engleză / Franceză
12:13:00 pauză
13:00 - 14:00 TIC

Joi

09:00 - 10:00 - Șah
10:00 - 11:00 Mate
11:00 - 12:00 - Fizică
~~12:00 - 13:00~~

Vineri

09:10:00
Vizionarea
unui film documentar
10:00 - 11:00 chimie - experi
11:12:00 activitate în
12:00 - 13:00 - discuții cu
profesorii despre problemele elevilor

* în pauze să cânte muzică pe holuri;
* o zi să fie dedicată activităților în aer liber;
* să se introducă în pauze cursuri de dans;
* să existe o oră pentru pauza de masă (12^{00} - 13^{00})
* să se îmbine materiile astfel încât să nu mai fie așa multe;
* desene animate;
*

- ore de studiu diminuate;
- ore afară, pe timp favorabil;
- existența unor activități practice care să le fixeze pe cele te
- intercalarea disciplinelor ce impun concentrare maximă cu cele artistice / sportive / spirituale;
- complexitatea exercițiilor din clasă să crească gradual;

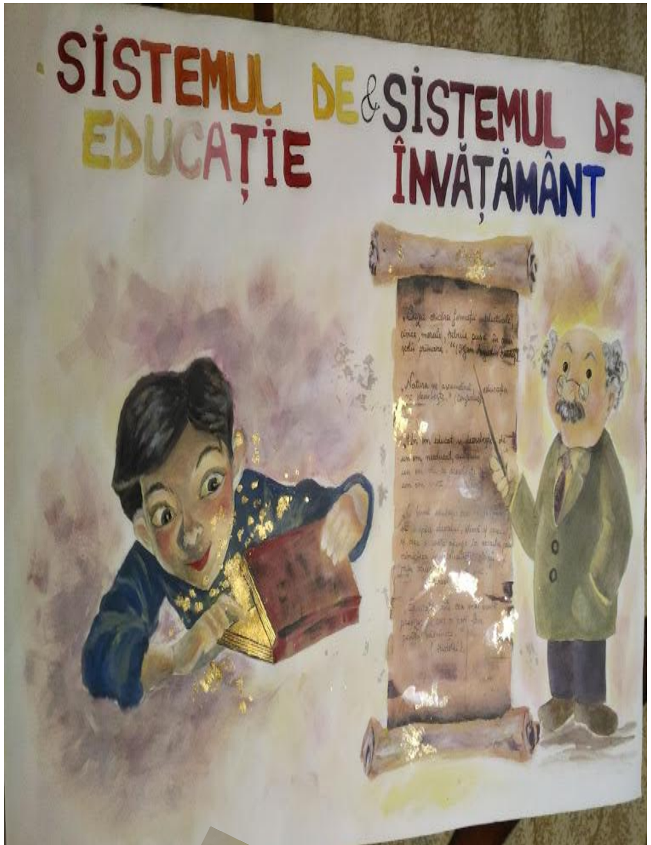
SISTEMUL DE EDUCAȚIE & SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

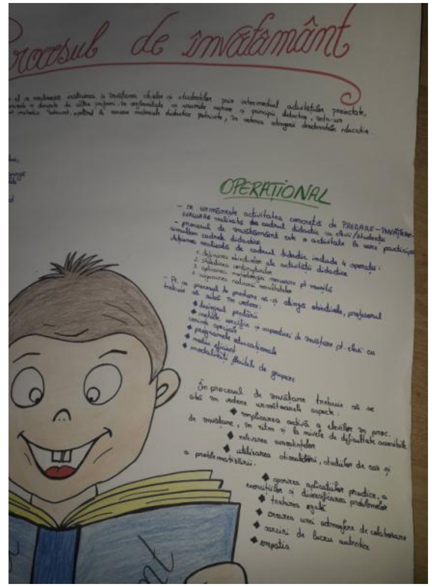
rocesul de învățământ
OPERAȚIONAL

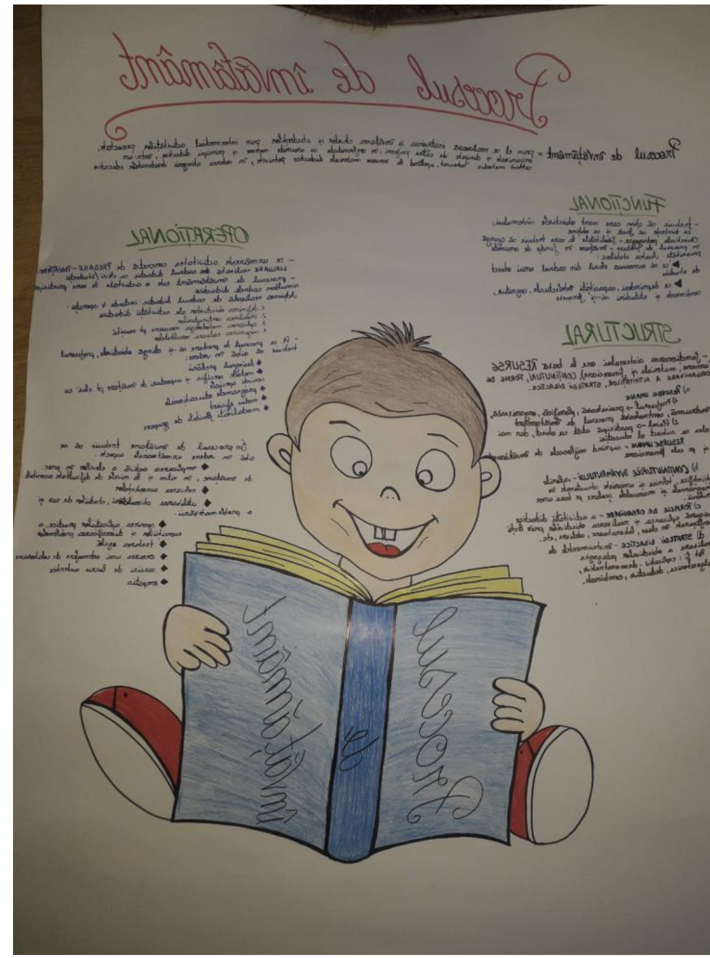
Procesul de învățământ
OPERAȚIONAL
FUNCȚIONAL
STRUCTURAL

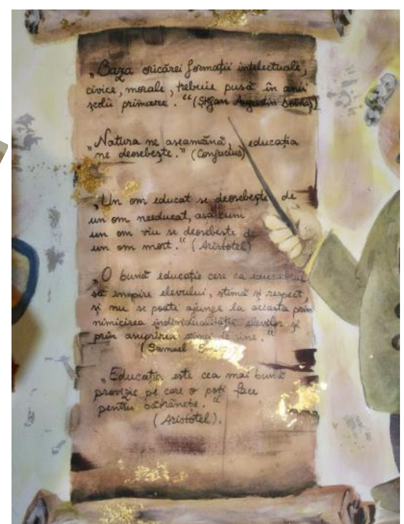
„Baza oricărei formații intelectuale, civice, morale, trebuie pusă în anii școlii primare." (Ștefan Augustin Doinaș)
„Natura ne aseamănă, educația ne deosebește." (Confucius)
„Un om educat se deosebește de un om needucat, așa cum un om viu se deosebește de un om mort." (Aristotel)
„O bună educație cere ca educatorul să inspire elevului, stimă și respect, și nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualității elevilor și prin anihilarea stimei de sine."
(Samuel Smiles)
„Educația este cea mai bună provizie pe care o poți face pentru bătrânețe."
(Aristotel).

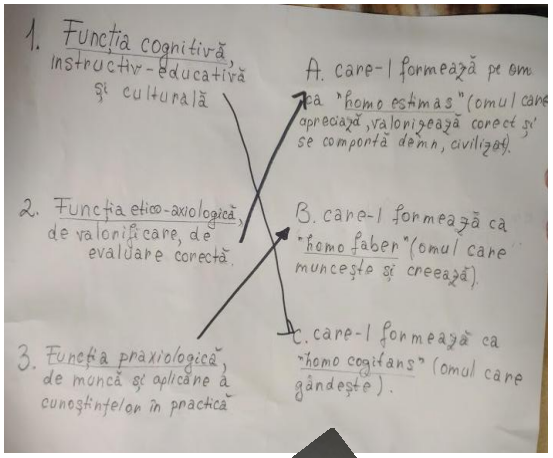

1. Funcția cognitivă instructiv-educativă și culturală
2. Funcția etico-axiologică, de valorificare, de evaluare corectă.
3. Funcția praxiologică, de muncă și aplicare a cunoștințelor în practică

A. care-l formează pe om ca "homo estimas" (omul care apreciază, valorizează corect și se comportă demn, civilizat).

B. care-l formează ca "homo faber" (omul care muncește și creează).

C. care-l formează ca "homo cogitans" (omul care gândește).

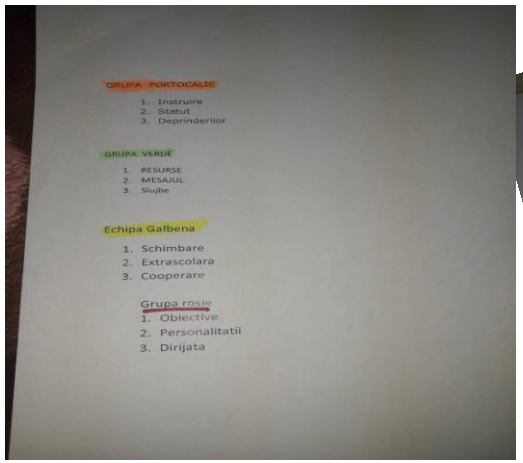

GRUPA PORTOCALIE
1. Instruire
2. Statut
3. Deprinderilor

GRUPA VERDE
1. RESURSE
2. MESAJUL
3. Slujbe

Echipa Galbena
1. Schimbare
2. Extrascolara
3. Cooperare

Grupa rosie
1. Obiective
2. Personalitatii
3. Dirijata

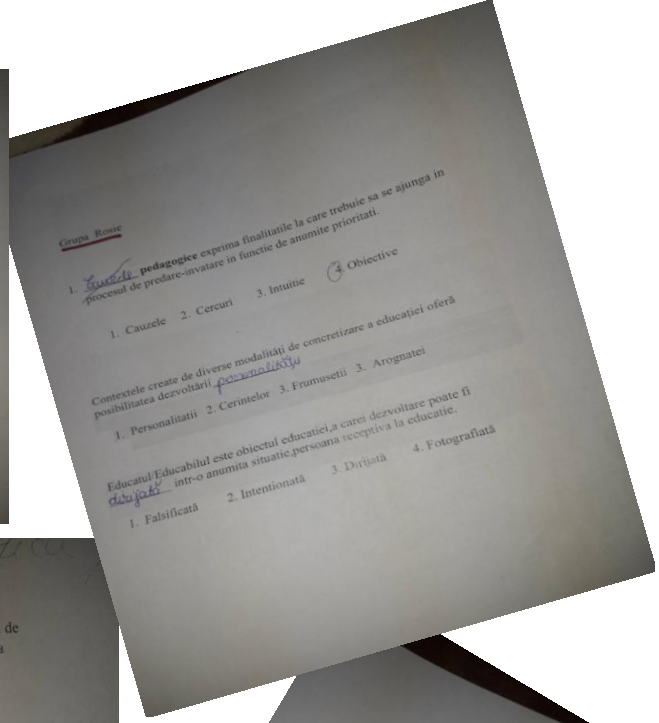

Grupa Rosie

1. Funcțiile pedagogice exprima finalitatile la care trebuie sa se ajunga in procesul de predare-invatare in functie de anumite prioritati.

1. Cauzele 2. Cercuri 3. Intuitie 4. Obiective

Contextele create de diverse modalitati de concretizare a educatiei oferă posibilitatea dezvoltării personalității

1. Personalitatii 2. Cerintelor 3. Frumusetii 3. Arogantei

Educatul/Educabilul este obiectul educatiei,a carei dezvoltare poate fi dirijată intr-o anumita situatie,persoana receptiva la educatie.

1. Falsificată 2. Intentionată 3. Dirijată 4. Fotografiată

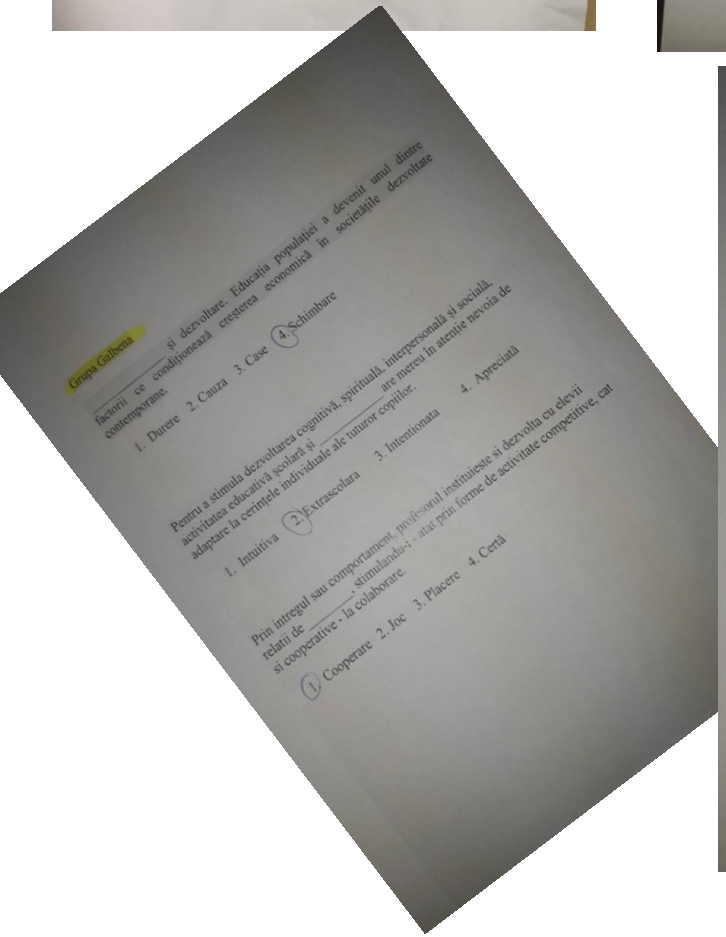

Grupa Galbena

factorii ce conditionează creșterea economică în societățile dezvoltate contemporane.

1. Durere 2 Cauza 3. Case 4. Schimbare

Pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, spirituală, interpersonală și socială, activitatea educativă școlară și _____ are mereu în atentie nevoia de adaptare la cerințele individuale ale tuturor copiilor.

1. Intuitiva 2. Extrascolara 3. Intentionata 4. Apreciată

Prin intregul sau comportament, profesorul instituieste si dezvolta cu elevii relatii de _____, stimulandu-i – atat prin forme de activitate competitive, cat si cooperative - la colaborare.

1. Cooperare 2. Joc 3. Placere 4. Certă

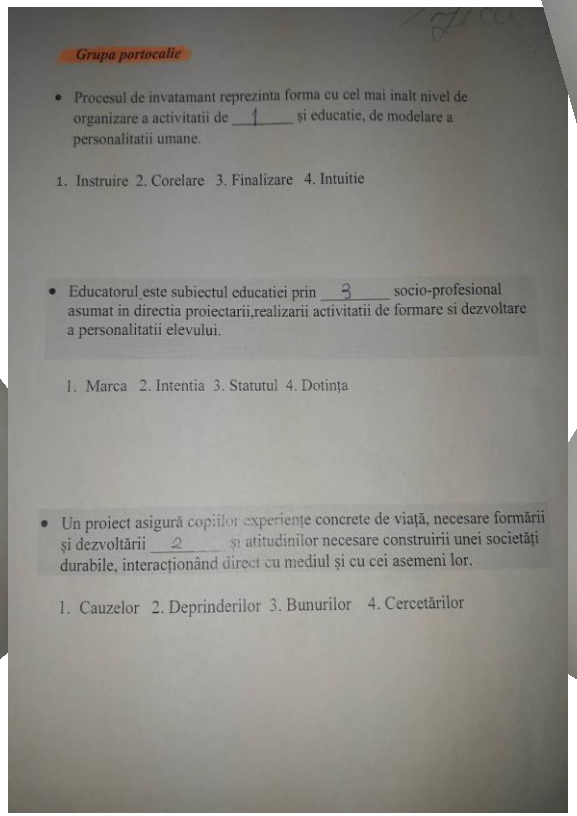

Grupa portocalie

- Procesul de invatamant reprezinta forma cu cel mai inalt nivel de organizare a activitatii de __1__ și educatie, de modelare a personalitatii umane.

1. Instruire 2. Corelare 3. Finalizare 4. Intuitie

- Educatorul este subiectul educatiei prin __3__ socio-profesional asumat in directia proiectarii,realizarii activitatii de formare si dezvoltare a personalitatii elevului.

1. Marca 2. Intentia 3. Statutul 4. Dotința

- Un proiect asigură copiilor experiențe concrete de viață, necesare formării și dezvoltării __2__ și atitudinilor necesare construirii unei societăți durabile, interacționând direct cu mediul și cu cei asemeni lor.

1. Cauzelor 2. Deprinderilor 3. Bunurilor 4. Cercetărilor

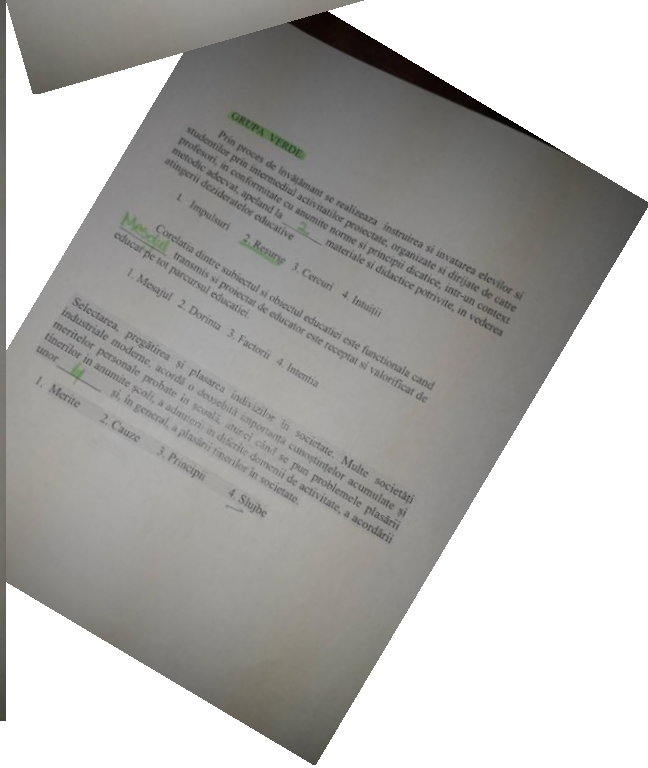

GRUPA VERDE

Prin procesul de învățământ se realizează instruirea si invatarea elevilor si studenților prin intermediul activitatilor proiectate, organizate si dirijate de către profesori, în conformitate cu anumite norme si principii didactice, într-un context metodic adecvat, apelând la _____ materiale si didactice potrivite, în vederea atingerii deziderateloreducative

1. Impulsuri 2. Resurse 3. Cercuri 4. Intuiții

Corelația dintre subiectul si obiectul educației este funcționala când transmis si procesat de educator este receptat si valorificat de educat pe tot parcursul educației.

1. Mesajul 2. Dorința 3. Factorii 4. Intenția

Selectarea, pregătirea și plasarea individuilor în societate. Multe societăți industriale moderne, acordă o deosebită importanță cunostințelor acumulate, și meritelor personale probate în școală, atunci când se pun problemele plasării unor în anumite școli, a admiterii în diferite domenii de activitate, a acordării titlurilor și, în general, a plasării inorilor în societate.

1. Merite 2. Cauze 3. Principii 4. Slujbe

Despre funcțiile educației...

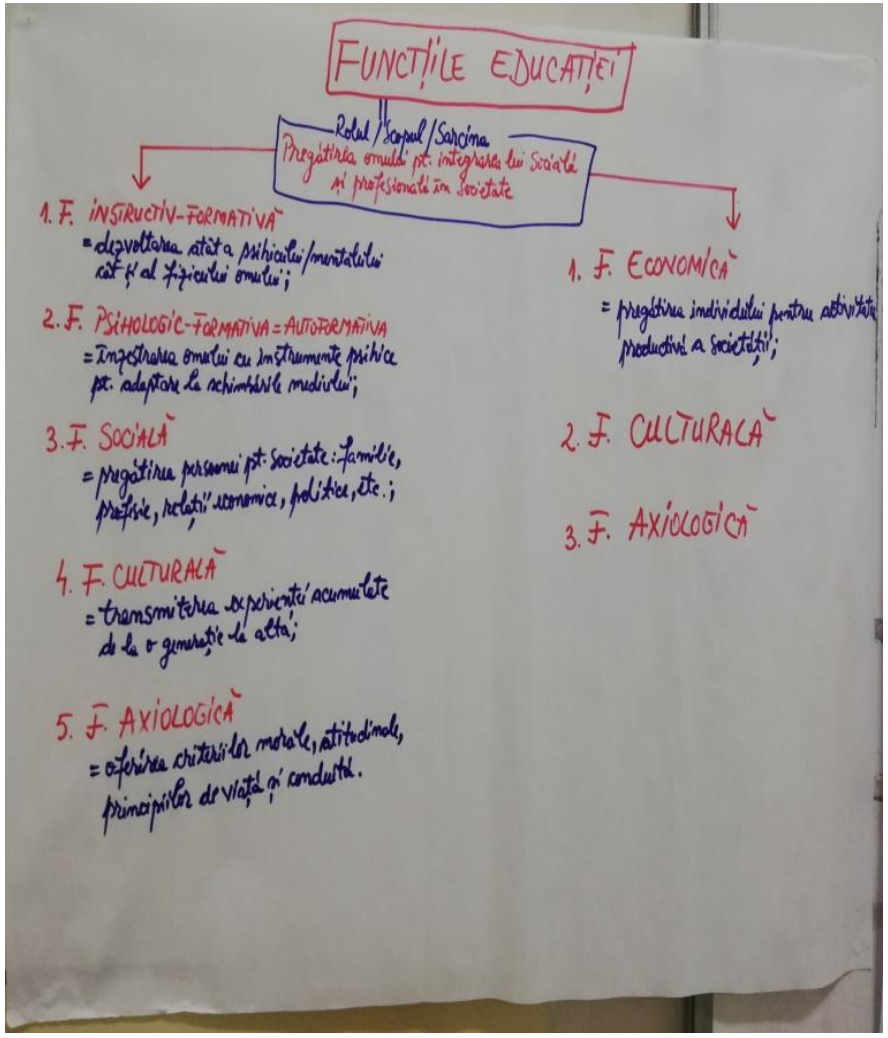

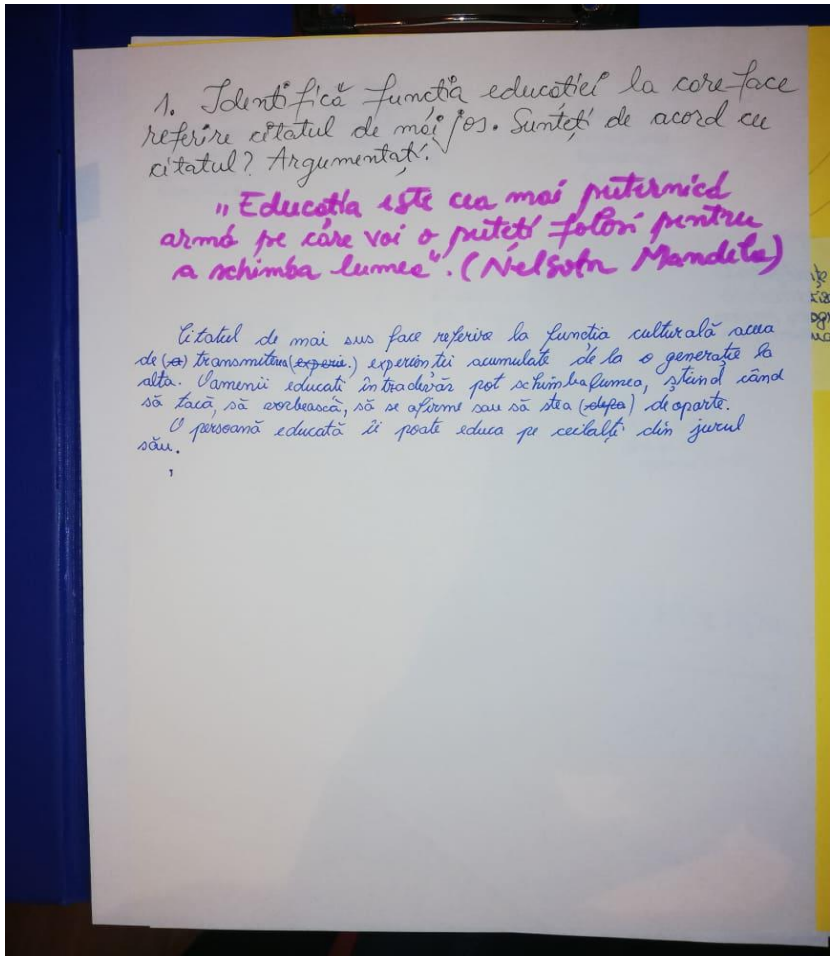

Despre funcțiile educației...

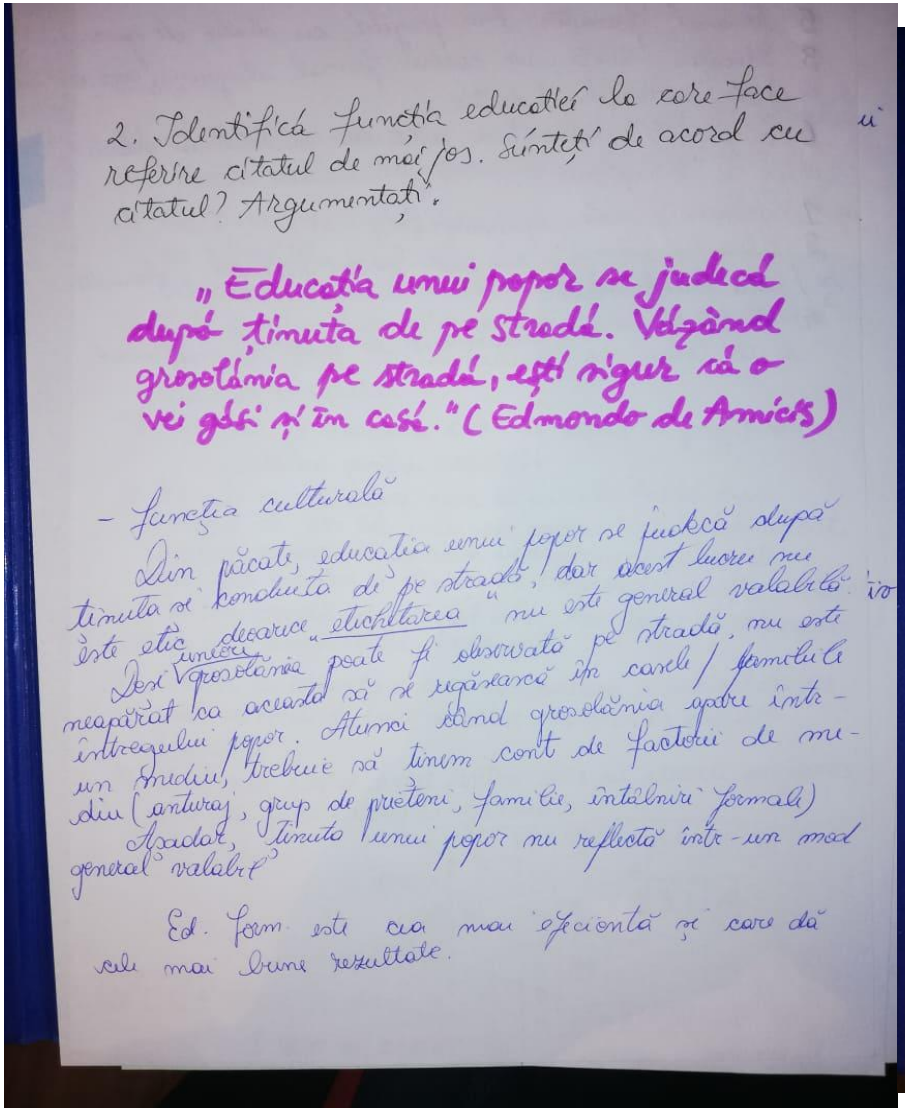

2. Identifică funcția educației la care face referire citatul de mai jos. Sunteți de acord cu citatul? Argumentați.

„Educația unui popor se judecă după ținuta de pe stradă. Văzând grosolănia pe stradă, ești sigur că o vei găsi și în casă." (Edmondo de Amicis)

- funcția culturală

Din păcate, educația unui popor se judecă după ținuta și conduita de pe stradă, dar acest lucru nu este etic deoarece „etichetarea" nu este general valabilă. Deși uneori grosolănia poate fi observată pe stradă, nu este neapărat ca aceasta să se regăsească în casele / familiile întregului popor. Atunci când grosolănia apare într-un mediu, trebuie să ținem cont de factorii de mediu (anturaj, grup de prieteni, familie, întâlniri formale)

Așadar, ținuta unui popor nu reflectă într-un mod general valabil

Ed. form. este cea mai eficientă și care dă cele mai bune rezultate.

3. Identifică funcția educației la care face referire citatul de mai jos. Sunteți de acord cu citatul? Argumentați.

„Educația este un vaccin contra violenței". (Edward James Olmos)

→ (2) Funcția socială;

ARGUMENTARE:

- Citatul este reprezentativ pentru fct. socială prin prisma faptului că educația are rolul de a integra o anumită persoană în societate;

→ (1) N.B! Ca și completare o altă funcție este cea axiologică deoarece oferă criterii morale de conduită;

- Prima planșă a cuprins funcțiile educației iar cea de-a doua formele educației: educația formală, nonformală și informală.
- Ca o concluzie, am prezentat relația de interdependență dintre cele trei forme ale educației.
- Am împărțit colegii în trei grupe.
- Fiecare echipă a primit câte o fișă de lucru, formată din 10 cerințe, care a trebuit să fie completată pe parcursul prezentării, echipa care avea cel mai mare punctaj, câștiga premiul cel mare, care a rămas secret până la finalul prezentării și concursului.
- Fișa a avut ca și scop , urmărirea țelului principal, pe care l-am precizat la început. Toți au prezentat interes față de conținutul pe care l-am prezentat.

Fișă de lucru

Denumiți 3 categorii de funcții: (1p)

La ce se referă funcția politică? (1p)

Care funcție vizează formarea culturii generale? (0,5p)

Care sunt cele trei forme ale educației? (0,5p)

Unde se realizează educația formală? (0,5p)

Care este diferența dintre educație formală și cea nonformală? (1p)

Dați un exemplu de educație informală. (0,5p)

Ce relație trebuie să existe între formele educației? (0,5p)

Care sunt cele mai semnificative influențe informale? (0,5p)

Explicați în câteva rânduri influența celor trei tipuri de educație în viața unui copil din momentul nașterii. (4p)

- Fișa de lucru a urmărit ideile esențiale ale temei noastre. Ultimul subpunct a fost cel mai valoros pentru că acolo am urmărit dacă pot încadra informațiile primate, în viața de zi cu zi.
- După ce au terminat de completat, am luat lucrările la corectat, punctajele au fost peste 8 puncte, o surpriză plăcută. Ceea ce i-a diferențiat au fost mici greșeli, făcute din neatenție și grabă. Am fost foarte mulțumite că la ultimul exercițiu, cele trei grupe au luat punctaj maxim, ceea ce înseamnă că ne-am atins țelul.
- Fiecare grupă a avut dreptul de a-și alege un nume semnificativ, care să-i reprezinte.
- Premiul cel mare a fost o cutie de bomboane.
- Fiecare echipă a primit câte o diplomă, pentru munca depusă, ierarhic, în funcție de punctajul obținut. Am apreciat foarte mult că au lucrat în echipă, au comunicat și s-au sfătuit, ne-au cerut ajutorul, când a fost nevoie. Și-au folosit toate abilitățile pentru a duce la bun sfârșit sarcina.

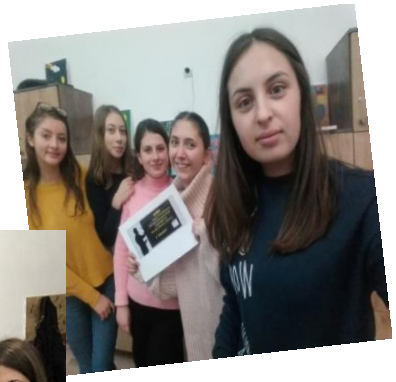

- Locul III a fost câștigat de echipa **“Bufnițele simpatice”.**
- Locul al-II-lea a fost câștigat de **echipa “Spartanii”.**
- În cele din urmă, premiul I a fost câștigat de **echipa “Kalimera”.**
- Fiecare echipă a primit feedback personal.
- Toți au fost mulțumiți, inclusiv noi.
- Echipa Kalimera a decis să împartă cu toți ”premiul lor dulce”.
- Observăm că fiecare activitate ne întărește la nivel de colectiv, ne ajută să descoperim adevărul din afirmația: “Unde-s doi puterea creşte, unde-i unu nu sporeşte.”, ne oferă ocazia să ne jucăm cu creativitatea noastră, să explorăm lucrul în echipă, să învățăm să ne documentăm și nu în ultimul rând, să evoluăm la nivel personal.

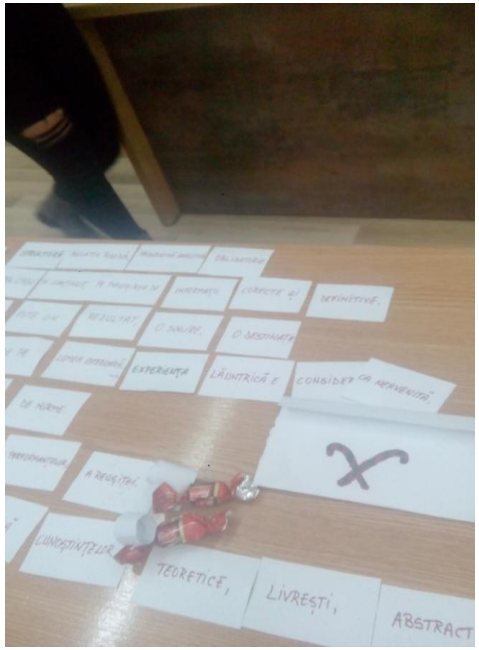

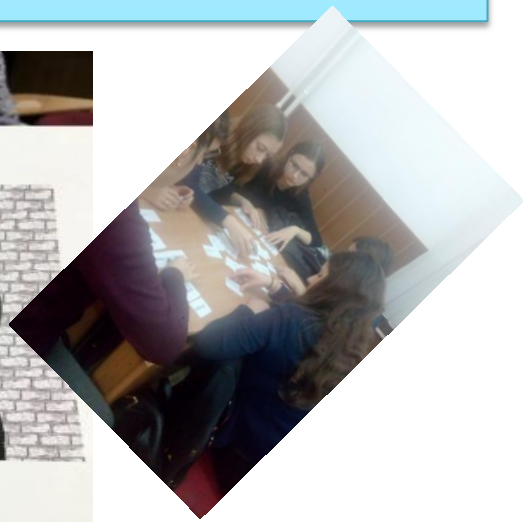

Prezentarea formelor educației...

- ***Educația formală*** este educația intenționată, sistematică și evaluată, încredințată specialiștilor din domeniul acceptat instituțional, juridic, statal și social, al educației (profesori, învățători, educatori, lectori, etc);cuprinde totalitatea influențelor și acțiunilor organizate sistematic, gradate cronologic și elaborate în cadrul unor instituții specializate, în vederea formării personalității umane.
- ***Educația nonformală*** cuprinde totalitatea acțiunilor organizate în mod sistematic, dar în afara sistemului formal al educației; este considerată complementară cu educația formală sub raportul finalităților conținutului și a modalităților concrete de realizare.
- ***Educația informală*** este considerată ca fiind educație incidentală și include totalitatea influențelor neintenționate, eterogene si difuze, prin care fiecare persoană dobândește cunoștințe, abilități și aptitudini din experiențele sale zilnice.

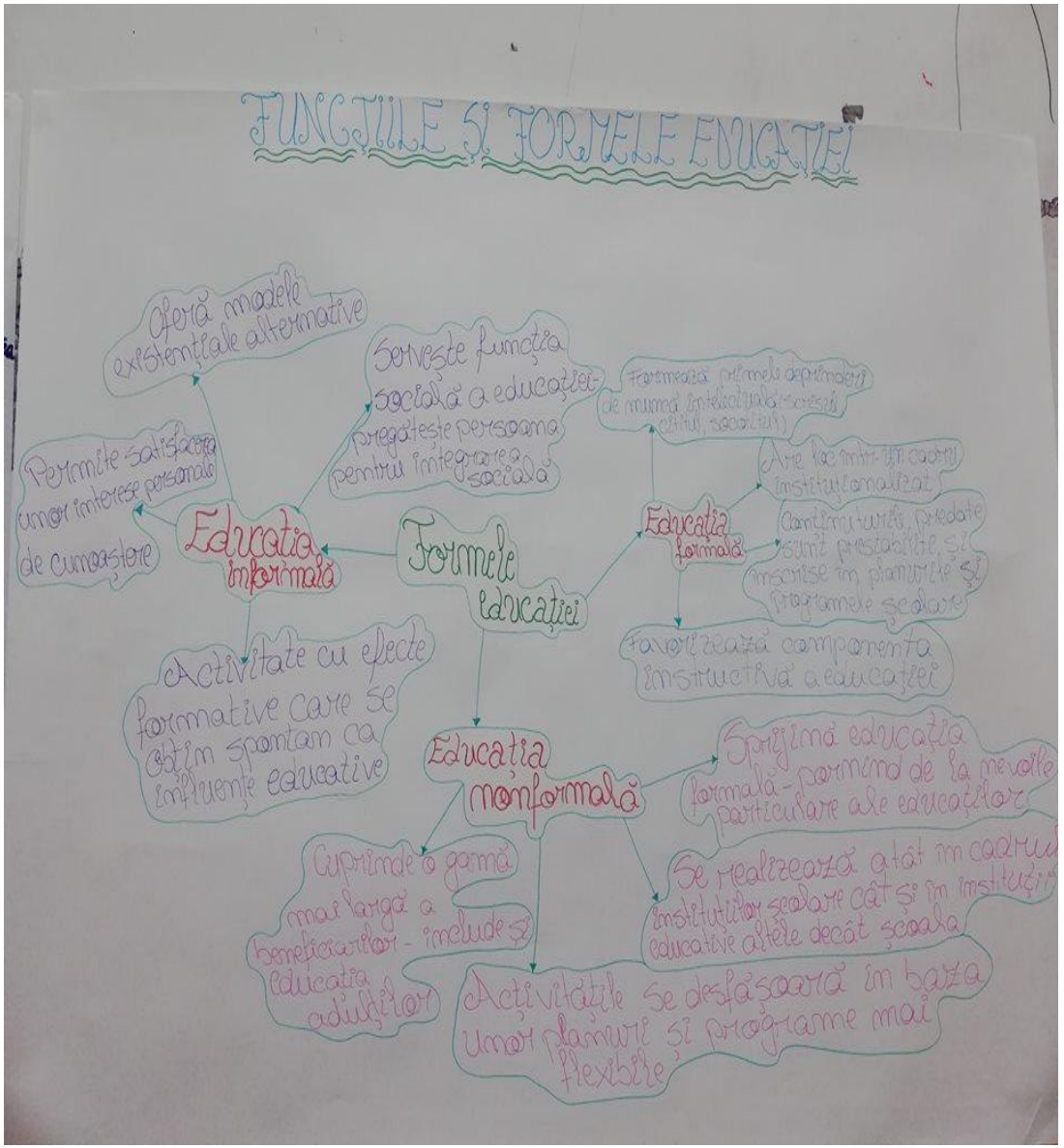

Activitatea care a fost pregătită pentru aprofundarea informațiilor a constat în identificarea formei de educație,având ca suport planșe pe care erau lipite biletele cu caracteristici specifice unei singure forme.

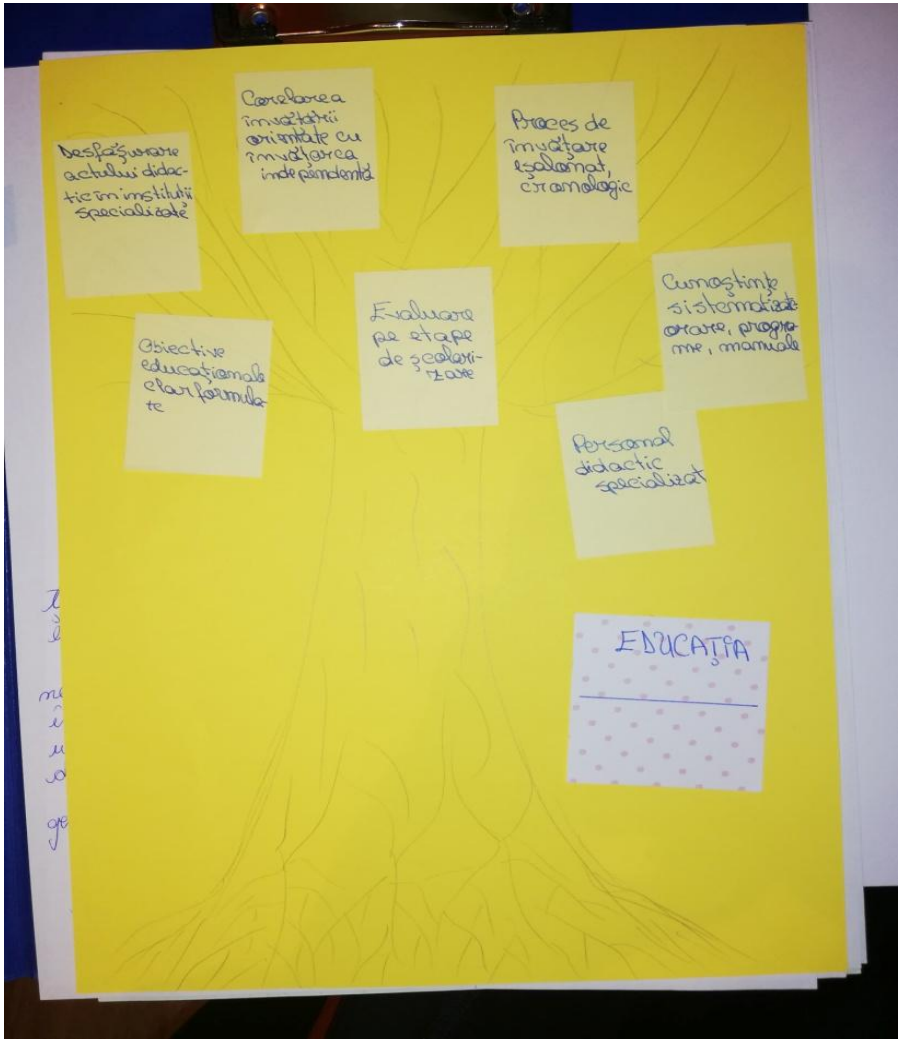

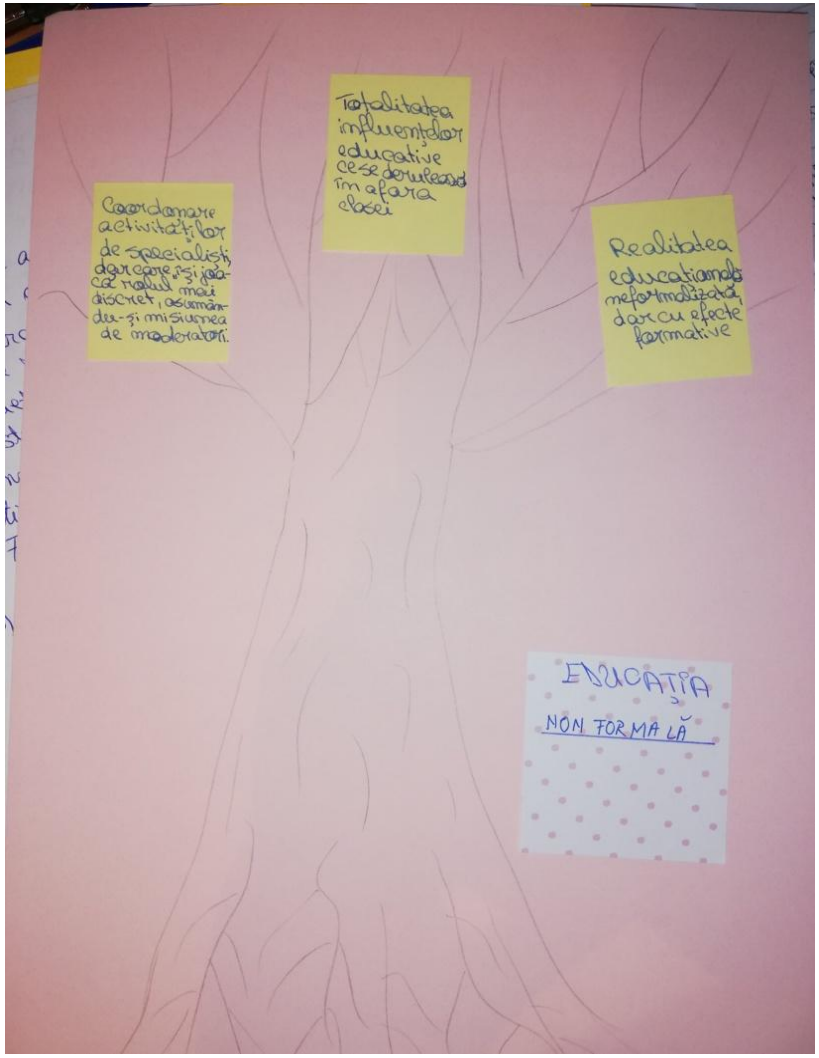

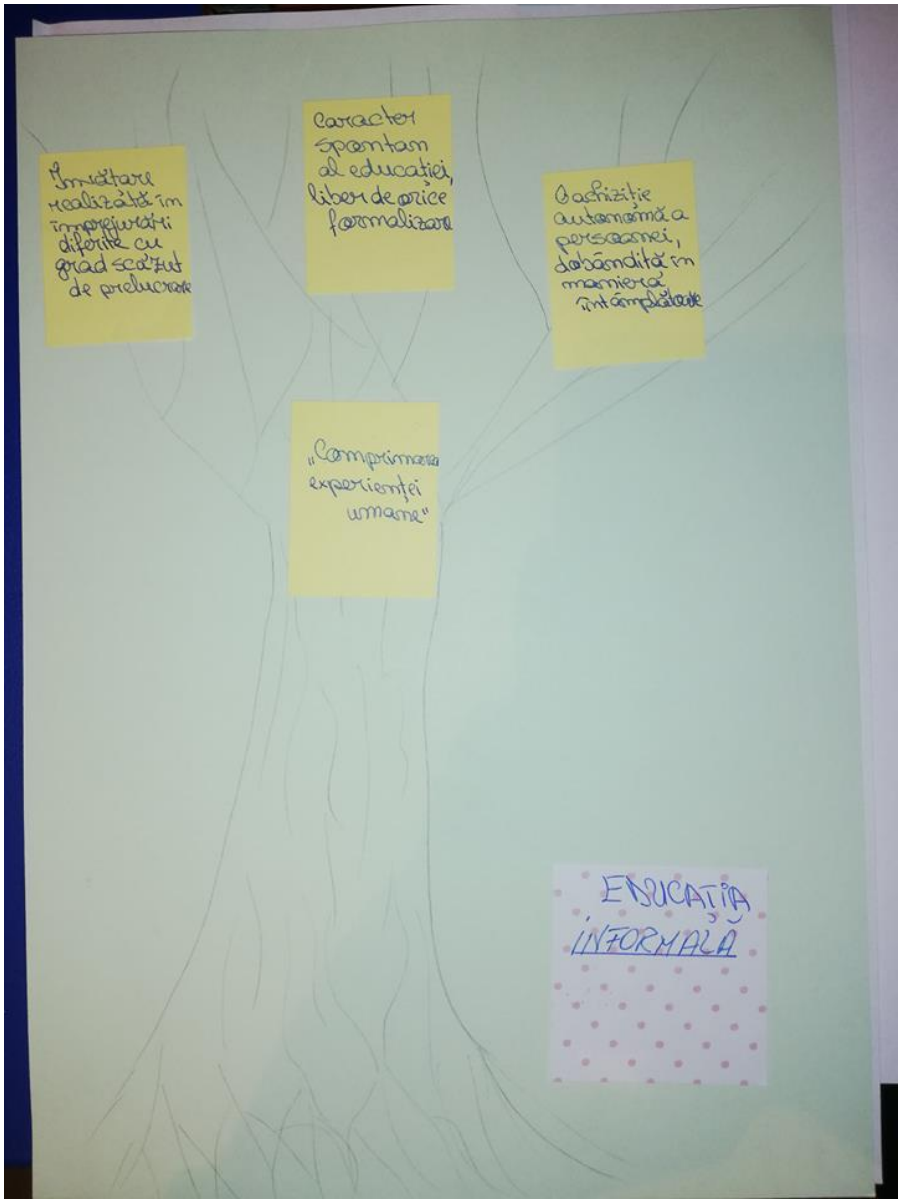

- După ce au fixat ce tip de formă surprind caracteristicile de pe planșe, colegii noștri au fost împărțiți în trei grupe după metoda ”procesul”: Partid, Guvern și Opoziție.

- Fiecare echipă a trebuit să susțină forma de educație pe care a descoperit-o la activitatea anterioară, aducând argumente și contra-argumente în susținerea fiecărei forme.

- Concluzia activității a fost conturată în jurul faptului că toate cele trei forme se completează între ele.

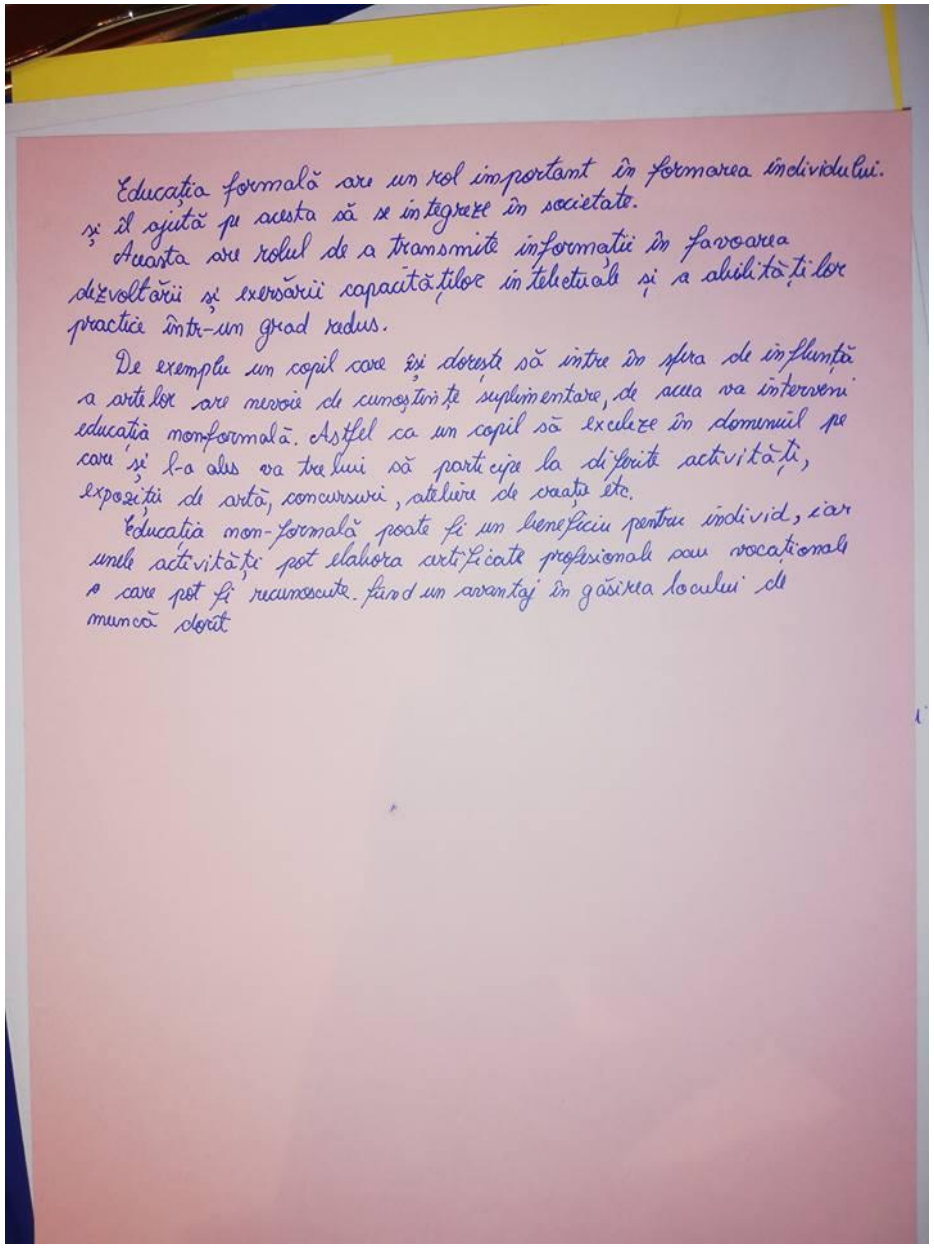

- Ultima parte a lecției - interdependența formelor de educație.
- Interdependența formelor de educație creează premisele desfășurării eficiente a activității de formare si dezvoltare socio-culturală a individualității umane, în mod direct sau indirect, didactic sau extradidactic.
- Invocând rațiuni pentru o integrare a celor trei tipuri de educație, Constantin Cucoș (1996) enumeră următoarele aspecte:
- ”- capacitatea de a răspunde la situații și nevoi complexe;
- - conștientizarea unor situații specifice, cu totul noi;
- - o mai bună conștientizare a unor nevoi individuale și colective;
- - o mai mare sensibilitate la situații de blocaj care cer noi abordări si rezolvări;
- - ameliorarea formării formatorilor;
- - facilitarea autonomizării “formaților”;
- - conjugarea eforturilor din mai multe subsisteme sociale care au în vedere educația” (p. 37–38).

Ultima activitate a constat într-un concurs: rezolvarea unui rebus care conținea cuvinte din întreaga activitate desfășurată.

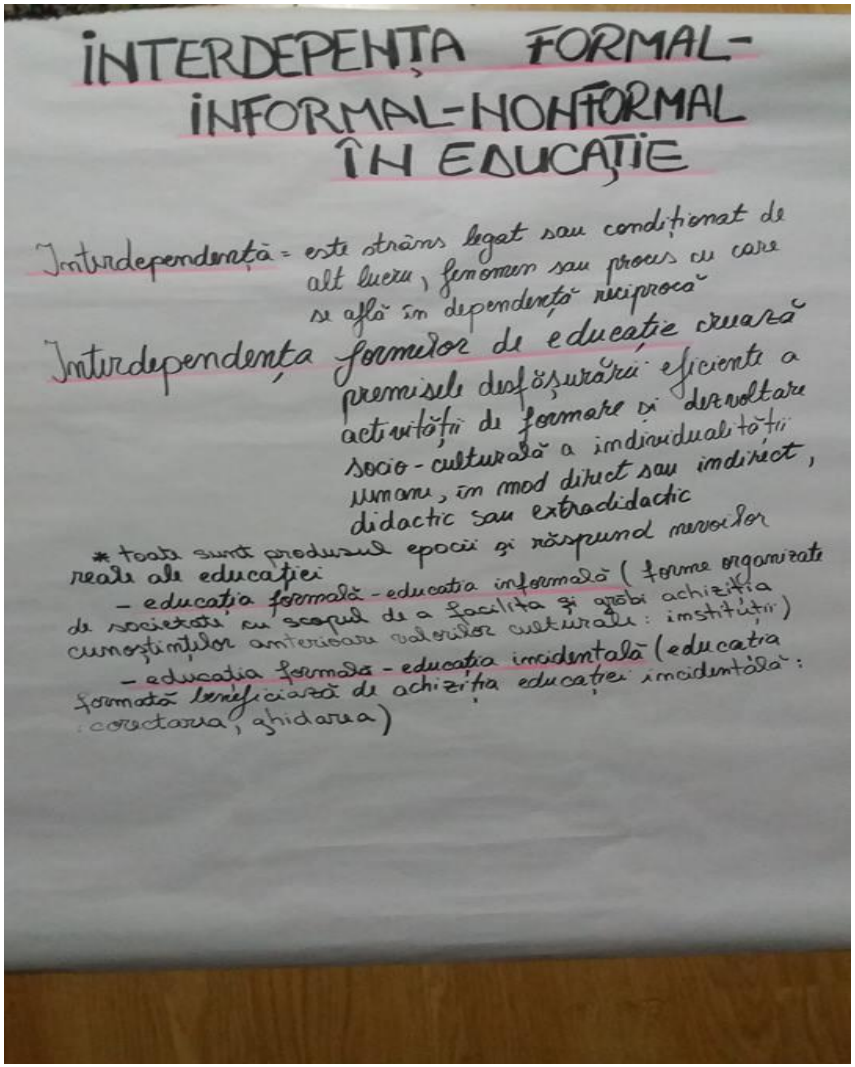

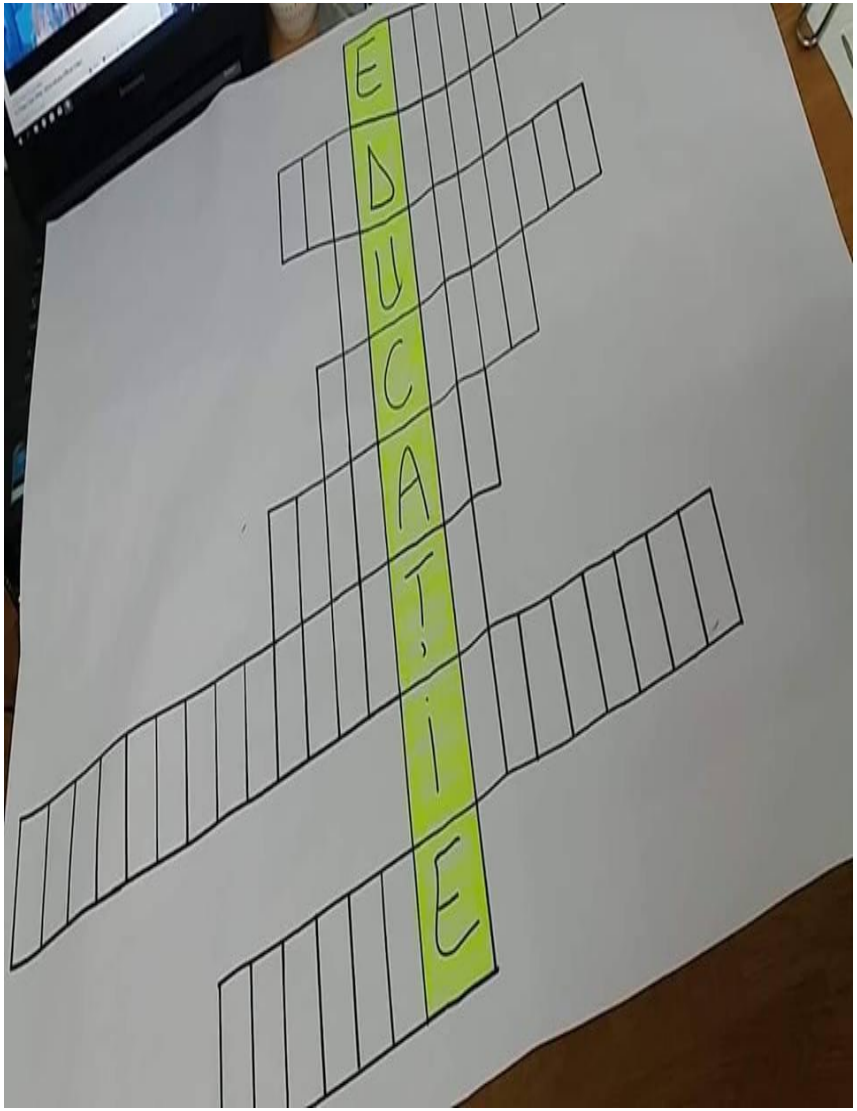

ORIZONTAL:

1) Funcție a educației care presupune pregătirea omului pentru activitatea productivă a societății
2) Se transmite prin funcția axiologică a educației și se referă la criteriile morale, atitudinea în societate, modul de comportament
3) Este funcția prin intermediul căreia o persoană își însușește fondul cultural acumulat de-a lungul timpului
4) Funcție a educației care se referă la pregătirea individului pentru societate
5) Formă a educației care se caracterizează prin faptul că are loc într-un cadru institutionalizat, special organizat în acest sens, cu un personal pregătit pentru a disfășura procesul instructiv-educativ
6) Relație creată la nivelul celor trei forme ale educației: formală - nonformală - informală
7) Formă a educației care disemnează o activitate cu efecte formative, care se obțin spontan ca influențe educative
8) Rolul sau scopul final pentru care se creează un proces, cum ar fi de exemplu educația.

				1 E	C	O	H	O	M	I	C	Ă
			2 C	O	N	D	U	I	T	Ă		
			3 C	U	L	T	U	R	A	L	Ă	
			4 S	O	C	I	A	L	Ă			
		5 F	O	R	M	A	L	Ă				
6 I	N	T	E	R	D	E	P	E	N	D	E	N	T	Ă
				7 I	N	F	O	R	M	A	L	Ă
8 E	D	U	C	A	R	E						

ORIZONTAL:

1) Funcție a educației care presupune pregătirea omului pentru activitatea productivă a societății
2) Se transmite prin funcția axiologică a educației și se referă la criteriile morale, atitudinea în societate, modul de comportament
3) Este funcția prin intermediul căreia o persoană își însușește fondul cultural acumulat de-a lungul timpului
4) Funcție a educației care se referă la pregătirea individului pentru societate
5) Formă a educației care se caracterizează prin faptul că are loc într-un cadru institutionalizat, special organizat în acest sens, cu un personal pregătit pentru a disfășura procesul instructiv-educativ
6) Relație creată la nivelul celor trei forme ale educației: formală - nonformală - informală
7) Formă a educației care disemnează o activitate cu efecte formative, care se obțin spontan ca influențe educative
8) Rolul sau scopul final pentru care se creează un proces, cum ar fi de exemplu educația.

				1 E	C	O	N	O	M	I	C	Ă
			2 C	O	N	D	U	I	T	Ă		
			3 C	U	L	T	U	R	A	L	Ă	
			4 S	O	C	I	A	L	Ă			
		5 F	O	R	M	A	L	Ă				
6 I	N	T	E	R	D	E	P	E	N	D	E	N	T	Ă
				7 I	N	F	O	R	M	A	L	Ă
8 F	U	N	C	T	I	E						
					B							

ORIZONTAL:

1) Funcție a educației care presupune pregătirea omului pentru activitatea productivă a societății
2) Se transmite prin funcția axiologică a educației și se referă la criteriile morale, atitudinea în societate, modul de comportament
3) Este funcția prin intermediul căreia o persoană își însușește fondul cultural acumulat de-a lungul timpului
4) Funcție a educației care se referă la pregătirea individului pentru societate
5) Formă a educației care se caracterizează prin faptul că are loc într-un cadru institutionalizat, special organizat în acest sens, cu un personal pregătit pentru a disfășura procesul instructiv-educativ
6) Relație creată la nivelul celor trei forme ale educației: formală - nonformală - informală
7) Formă a educației care disemnează o activitate cu efecte formative, care se obțin spontan ca influențe educative
8) Rolul sau scopul final pentru care se creează un proces, cum ar fi de exemplu, educația.

					E	C	O	N	O	M	I	C	Ă
				2 C	O	N	D	U	I	T	Ă		
				3 C	U	L	T	U	R	A	L	Ă	
				4 S	O	C	I	A	L	Ă			
			5 F	O	R	M	A	L	Ă				
6 I	N	T	E	R	D	E	P	E	N	D	E	N	T	Ă
					7 I	N	F	O	R	M	A	L	Ă
8 E	D	U	C	A	R	E							
F	U	N	C	T	I	E							

Contexte ale realizării educaţiei

Descrierea activităţii:

Am început prin aducerea la cunoştinţă a titlului prezentării(“Contexte ale realizării educaţiei”).

Al doilea pas a constat în împărţirea colegilor în trei grupe aproximativ egale.

A urmat explicarea primei sarcini pe care au avut-o de rezolvat colegii, si anume să răspundă la câteva întrebări:

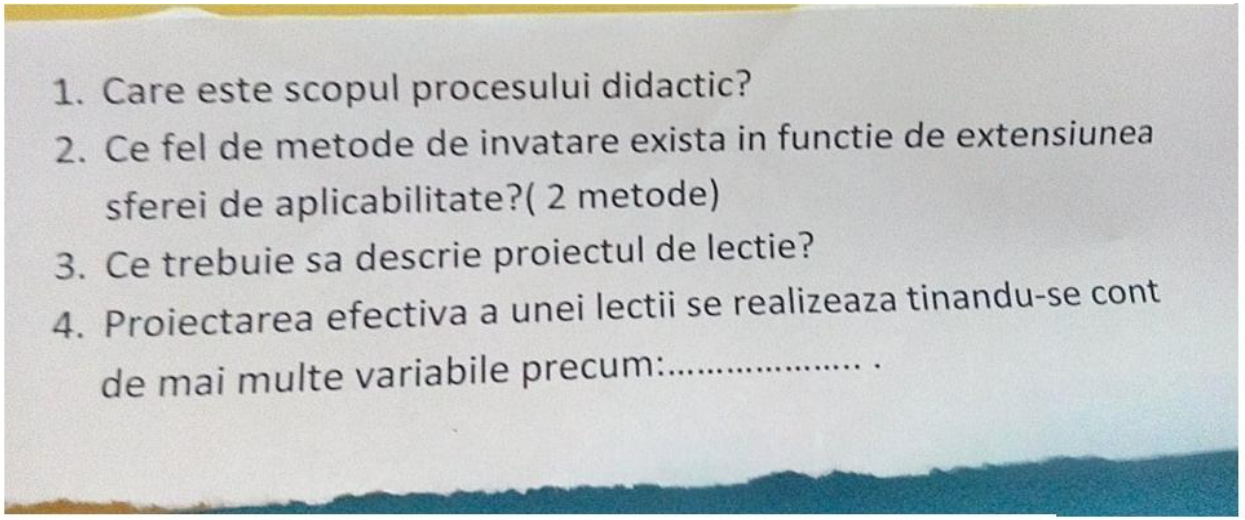

Răspunsul acestor întrebări se regăseau în conţinutul materialului ce a urmat a fi prezentat.

Astfel a fost necesar ca fiecare grupă sa fie atentă la conţinutul prezentării pentru a putea răspunde corect.

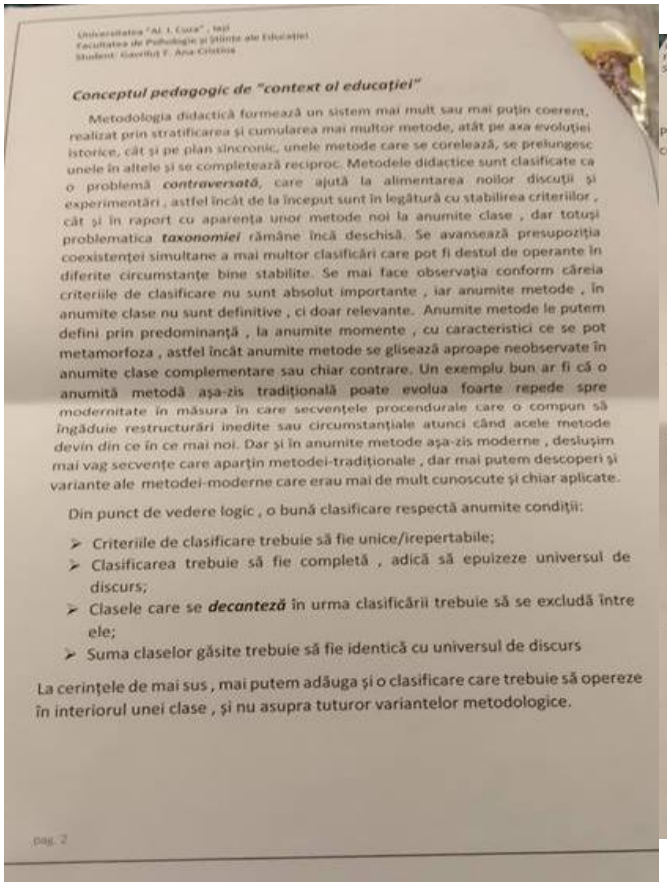

Universitatea "Al. I. Cuza", Iaşi
Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei
Student: Gavriluţ F. Ana-Cristina

Conceptul pedagogic de "context al educaţiei"

Metodologia didactică formează un sistem mai mult sau mai puţin coerent, realizat prin stratificarea şi cumularea mai multor metode, atât pe axa evoluţiei istorice, cât şi pe plan sincronic, unele metode care se corelează, se prelungesc unele în altele şi se completează reciproc. Metodele didactice sunt clasificate ca o problemă ***contraversată***, care ajută la alimentarea noilor discuţii şi experimentări, astfel încât de la început sunt în legătură cu stabilirea criteriilor, cât şi în raport cu aparenţa unor metode noi la anumite clase, dar totuşi problematica ***taxonomiei*** rămâne încă deschisă. Se avansează presupoziţia coexistenţei simultane a mai multor clasificări care pot fi destul de operante în diferite circumstanţe bine stabilite. Se mai face observaţia conform căreia criteriile de clasificare nu sunt absolut importante, iar anumite metode, în anumite clase nu sunt definitive, ci doar relevante. Anumite metode le putem defini prin predominanţă, la anumite momente, cu caracteristici ce se pot metamorfoza, astfel încât anumite metode se glisează aproape neobservate în anumite clase complementare sau chiar contrare. Un exemplu bun ar fi că o anumită metodă aşa-zis tradiţională poate evolua foarte repede spre modernitate în măsura în care secvenţele procedurale care o compun să îngăduie restructurări inedite sau circumstanţiale atunci când acele metode devin din ce în ce mai noi. Dar şi în anumite metode aşa-zis moderne, desluşim mai vag secvenţe care aparţin metodei-tradiţionale, dar mai putem descoperi şi variante ale metodei-moderne care erau mai de mult cunoscute şi chiar aplicate.

Din punct de vedere logic, o bună clasificare respectă anumite condiţii:

- Criteriile de clasificare trebuie să fie unice/irepertabile;
- Clasificarea trebuie să fie completă, adică să epuizeze universul de discurs;
- Clasele care se ***decantează*** în urma clasificării trebuie să se excludă între ele;
- Suma claselor găsite trebuie să fie identică cu universul de discurs

La cerinţele de mai sus, mai putem adăuga şi o clasificare care trebuie să opereze în interiorul unei clase, şi nu asupra tuturor variantelor metodologice.

pag. 2

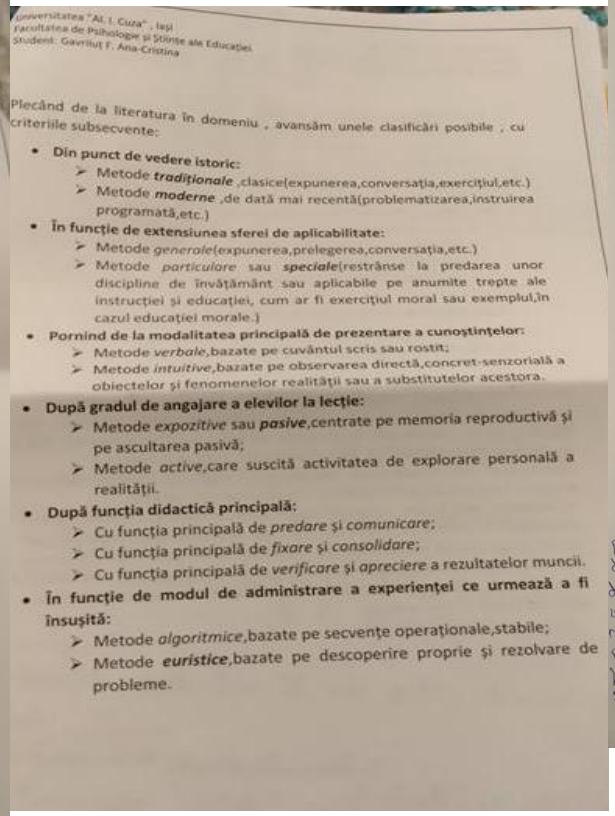

Universitatea "Al. I. Cuza", Iaşi
Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei
Student: Gavriluţ F. Ana-Cristina

Plecând de la literatura în domeniu, avansăm unele clasificări posibile, cu criteriile subsecvente:

- **Din punct de vedere istoric:**
  - Metode ***tradiţionale***,clasice(expunerea,conversaţia,exerciţiul,etc.)
  - Metode ***moderne***,de dată mai recentă(problematizarea,instruirea programată,etc.)
- **În funcţie de extensiunea sferei de aplicabilitate:**
  - Metode *generale*(expunerea,prelegerea,conversaţia,etc.)
  - Metode *particulare* sau ***speciale***(restrânse la predarea unor discipline de învăţământ sau aplicabile pe anumite trepte ale instrucţiei şi educaţiei, cum ar fi exerciţiul moral sau exemplul,în cazul educaţiei morale.)
- **Pornind de la modalitatea principală de prezentare a cunoştinţelor:**
  - Metode *verbale*,bazate pe cuvântul scris sau rostit;
  - Metode *intuitive*,bazate pe observarea directă,concret-senzorială a obiectelor şi fenomenelor realităţii sau a substitutelor acestora.
- **După gradul de angajare a elevilor la lecţie:**
  - Metode *expozitive* sau ***pasive***,centrate pe memoria reproductivă şi pe ascultarea pasivă;
  - Metode *active*,care suscită activitatea de explorare personală a realităţii.
- **După funcţia didactică principală:**
  - Cu funcţia principală de *predare* şi *comunicare*;
  - Cu funcţia principală de *fixare* şi *consolidare*;
  - Cu funcţia principală de *verificare* şi *apreciere* a rezultatelor muncii.
- **În funcţie de modul de administrare a experienţei ce urmează a fi însuşită:**
  - Metode *algoritmice*,bazate pe secvenţe operaţionale,stabile;
  - Metode ***euristice***,bazate pe descoperire proprie şi rezolvare de probleme.

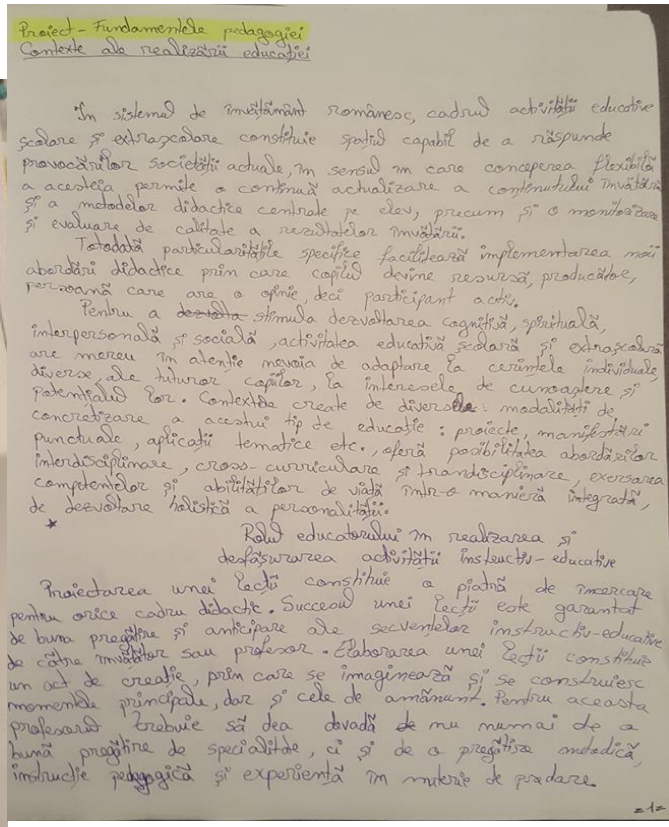

Proiect - Fundamentele pedagogiei
Contexte ale realizării educaţiei

În sistemul de învăţământ românesc, cadrul activităţii educative şcolare şi extraşcolare constituie spaţiul capabil de a răspunde provocărilor societăţii actuale, în sensul în care concepereа flexibilă a acesteia permite o continuă actualizare a conţinutului învăţării şi a metodelor didactice centrate pe elev, precum şi o monitorizare şi evaluare de calitate a rezultatelor învăţării.

Totodată particularităţile specifice facilitează implementarea mai multor abordări didactice prin care copilul devine resursă, producător, persoană care are o opinie, deci participant activ.

Pentru a ~~declanşa~~ stimula dezvoltarea cognitivă, spirituală, interpersonală şi socială, activitatea educativă şcolară şi extraşcolară are mereu în atenţie nevoia de adaptare la cerinţele individuale diverse ale tuturor copiilor, la înţelesele de cunoaştere şi potenţialul lor. Contextele create de diversele modalităţi de concretizare a acestui tip de educaţie: proiecte, manifestări punctuale, aplicaţii tematice etc., oferă posibilitatea abordărilor interdisciplinare, cross-curriculare şi transdisciplinare, exersarea competenţelor şi abilităţilor de viaţă într-o manieră integrată, de dezvoltare holistică a personalităţii.

Rolul educatorului în realizarea şi desfăşurarea activităţii instructiv-educative

Proiectarea unei lecţii constituie o piatră de încercare pentru orice cadru didactic. Succesul unei lecţii este garantat de buna pregătire şi anticipare a secvenţelor instructiv-educative de către învăţător sau profesor. Elaborarea unei lecţii constituie un act de creaţie, prin care se imaginează şi se construiesc momentele principale, dar şi cele de amănunt. Pentru aceasta profesorul trebuie să dea dovadă de nu numai de o bună pregătire de specialitate, ci şi de o pregătire metodică, instrucţie pedagogică şi experienţă în materie de predare

Următoarea activitate a constat în rezolvarea unui rebus.

Am împărţit fiecărei echipe câte o fişă cu un rebus diferit și câte o fişă cu informaţii teoretice.

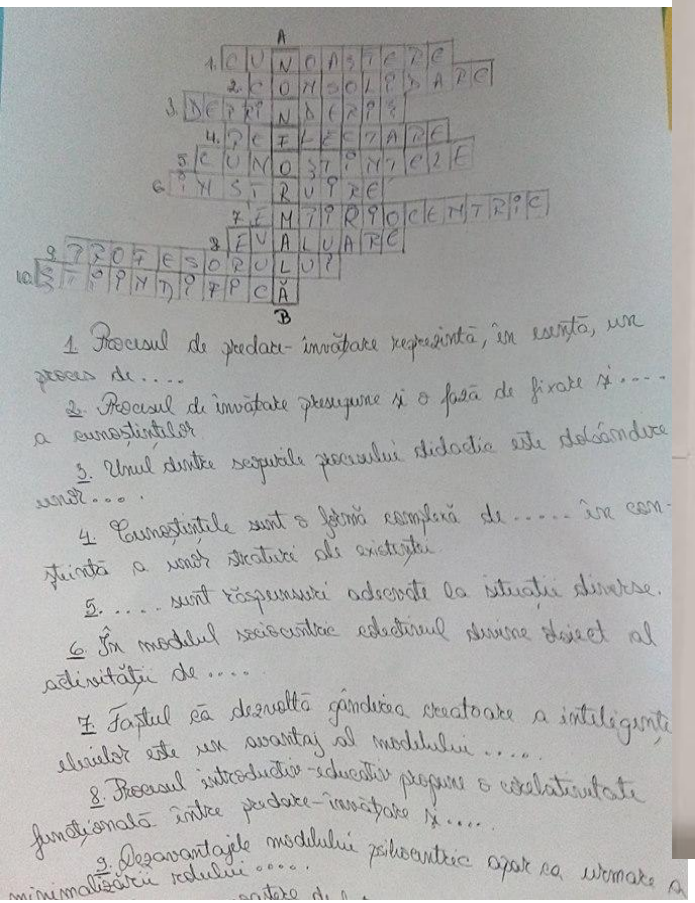

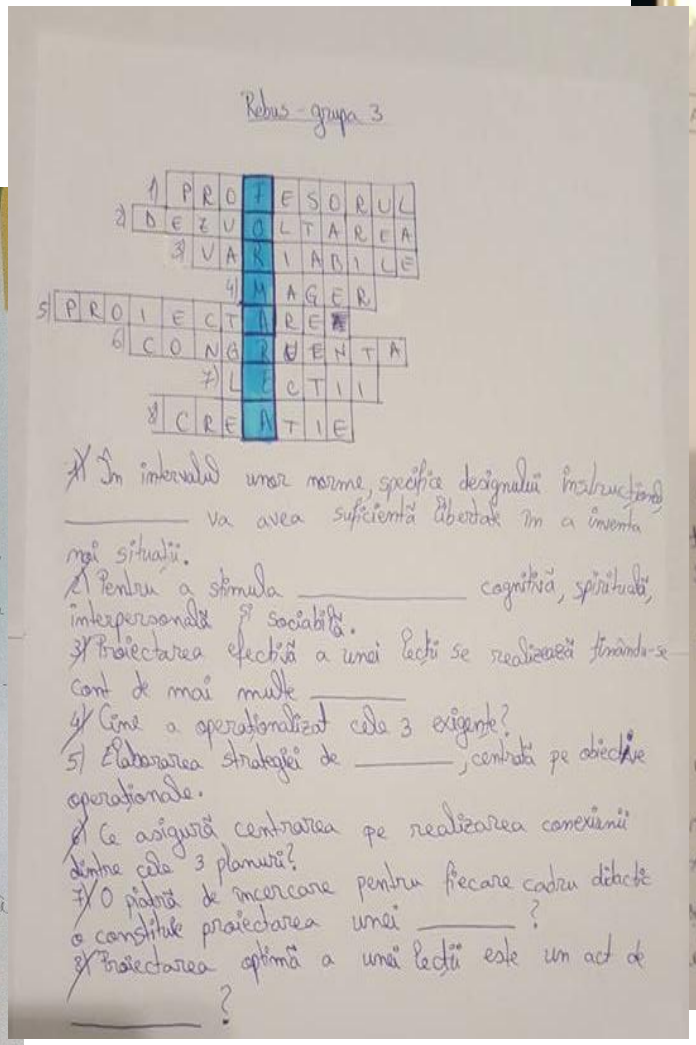

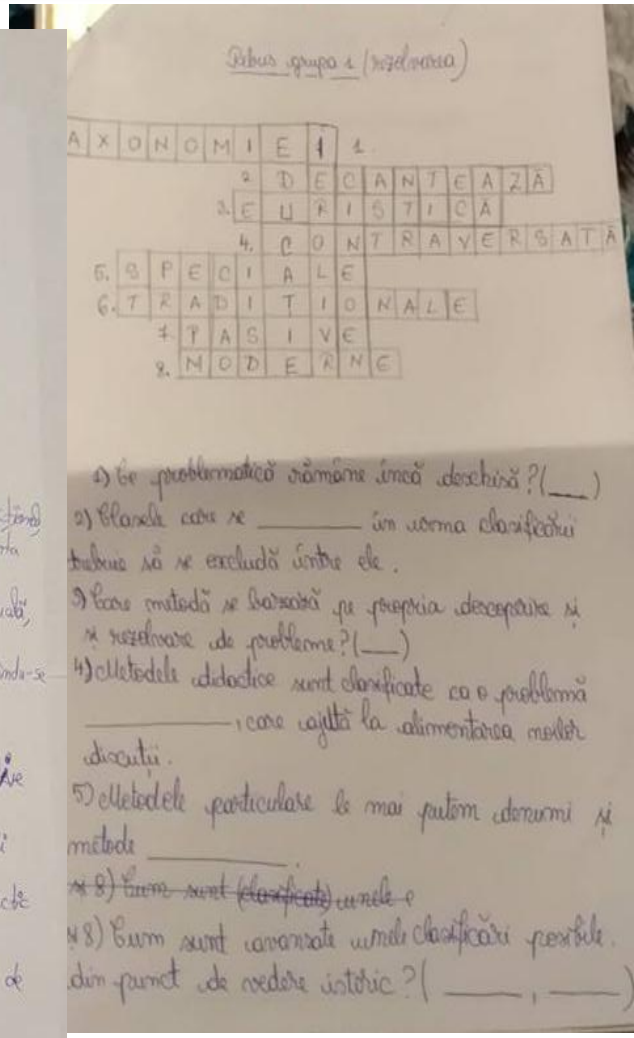

A urmat prezentarea rebusului şi odată cu aceasta completarea afirmaţiei incomplete pusă de noi pe tablă. Astfel fiecare grupă a adus scris pe o foaie colorată cuvântul format pe verticala rebusului, pentru a completa enunţul.

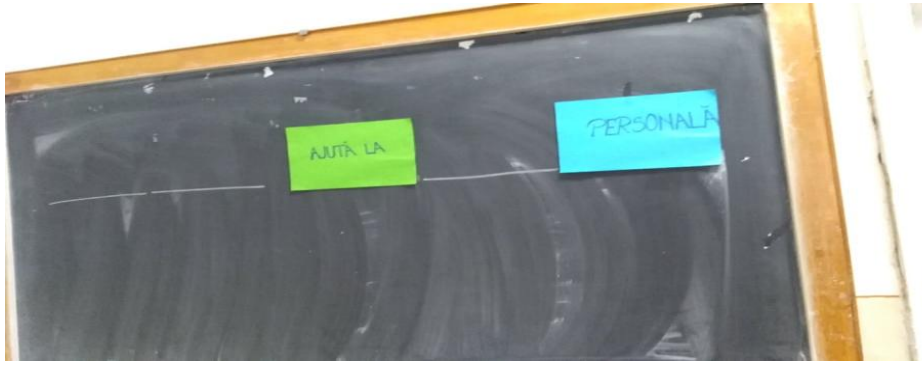

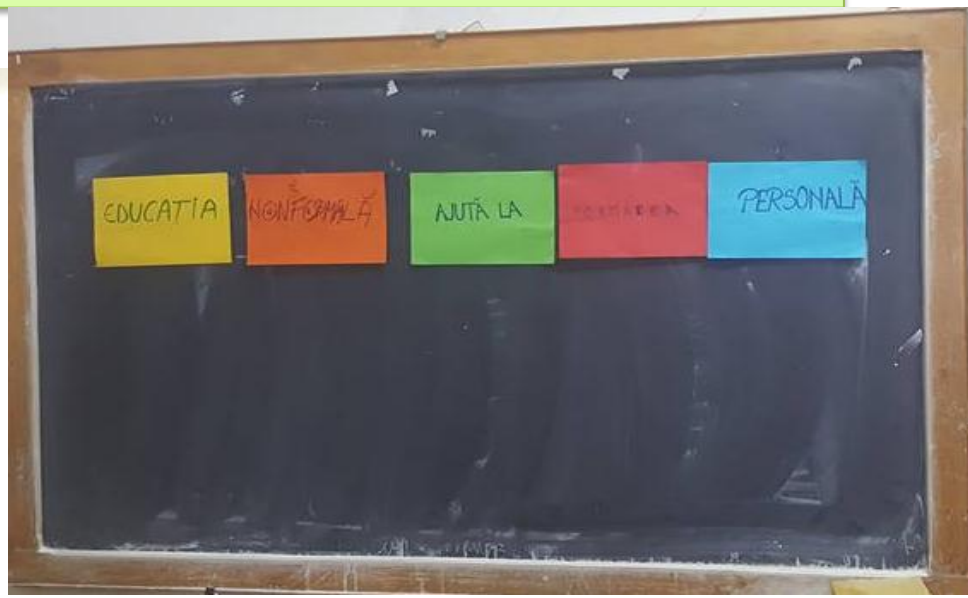

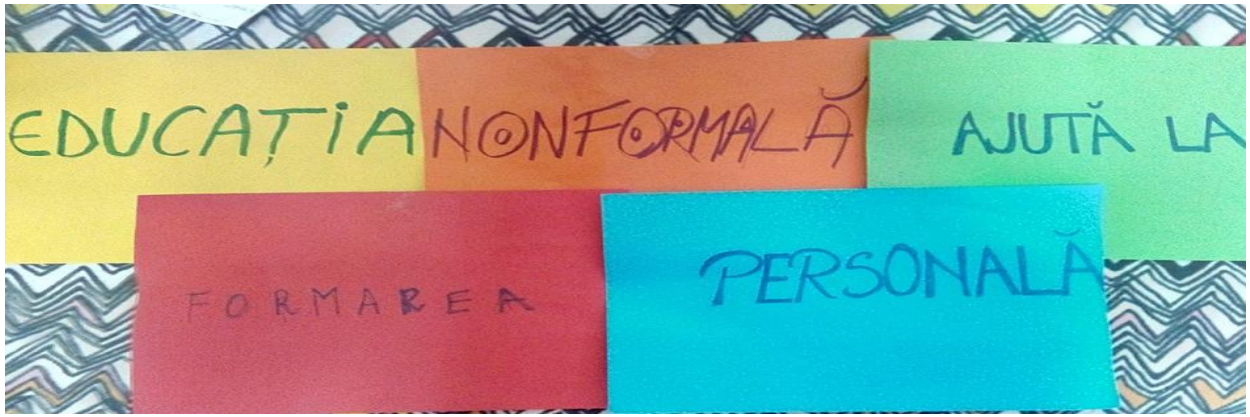

Odată formată propoziţia am explicat ultima sarcină colegilor, aceea de a expune şi de a susţine opinia cu privire la această afirmaţie. Am împărţit aşadar o fişă cu cerinţa la care am ataşat câteva informaţii cu privire la educaţia nonformală.

În cele din urmă, un reprezentant al fiecărei grupe a prezentat opinia cu privire la faptul că „Educaţia nonformală ajută la formarea personală.”

Sfârşit!

Educatia non-formala este cea mai noua abordare a invatarii prin activitati placute si motivante. Avantajele sale multiple inglobeaza bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului traditional de invatamant, cu un aport suplimentar de abilitati castigate in conditiile unei libertati de exprimare maxime.

Educatia non-formala inseamna orice actiune organizata in afara sistemului scolar, prin care se formeaza o punte intre cunostintele predate de profesori si punerea lor in practica. Acest tip modern de instruire elimina stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse si al temelor obligatorii. Inseamna placerea de a cunoaste si de a te dezvolta.

Obiectivele educatiei non-formale nu urmaresc sa excluda modul traditional de educatie, ci sa completeze instruirea pur teoretica prin activitati atractive, la care sa aiba acces un numar cat mai mare de tineri. Acestea sunt:completarea orizontului de cultura din diverse domenii, crearea de conditii pentru formarea profesionala,sprijinul alfabetizarii grupurilor sociale defavorizate,asigurarea unui mediu propice exersarii si cultivarii diferitelor inclinatii, aptitudini si capacitati.

Discutăm despre factorii educației...

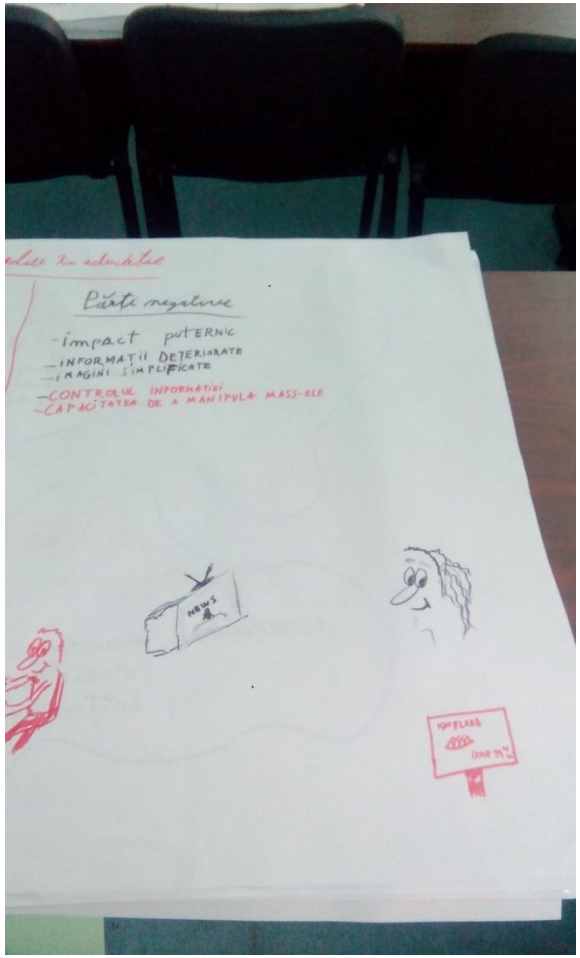

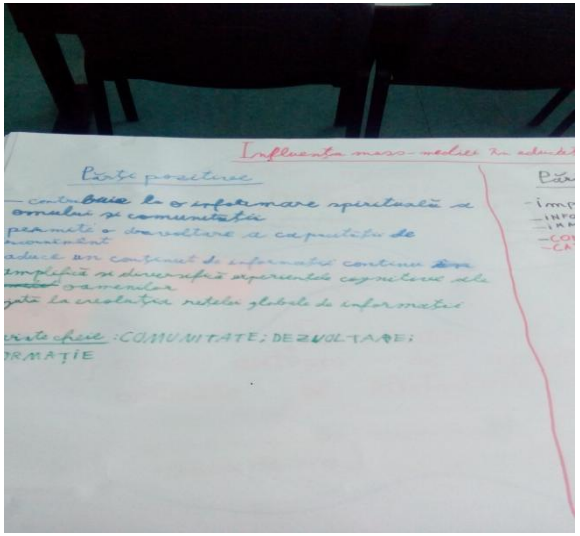

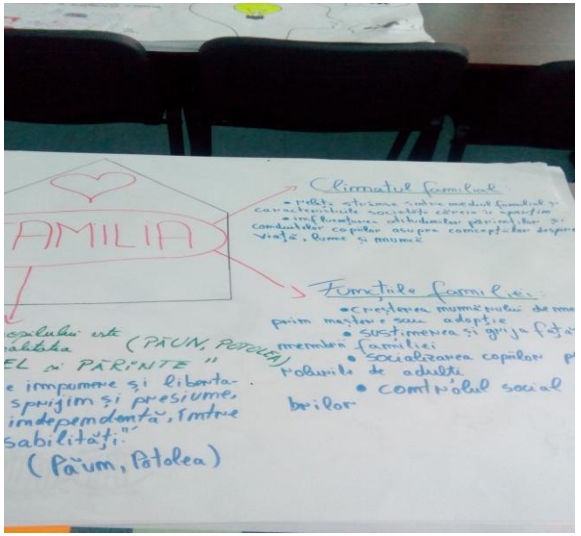

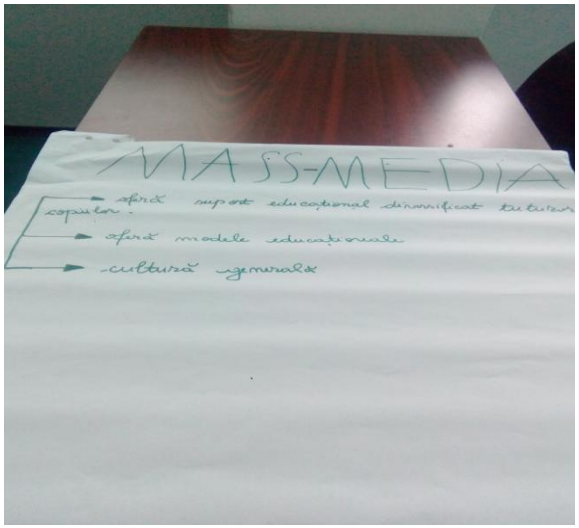

Discutăm despre factorii educației...

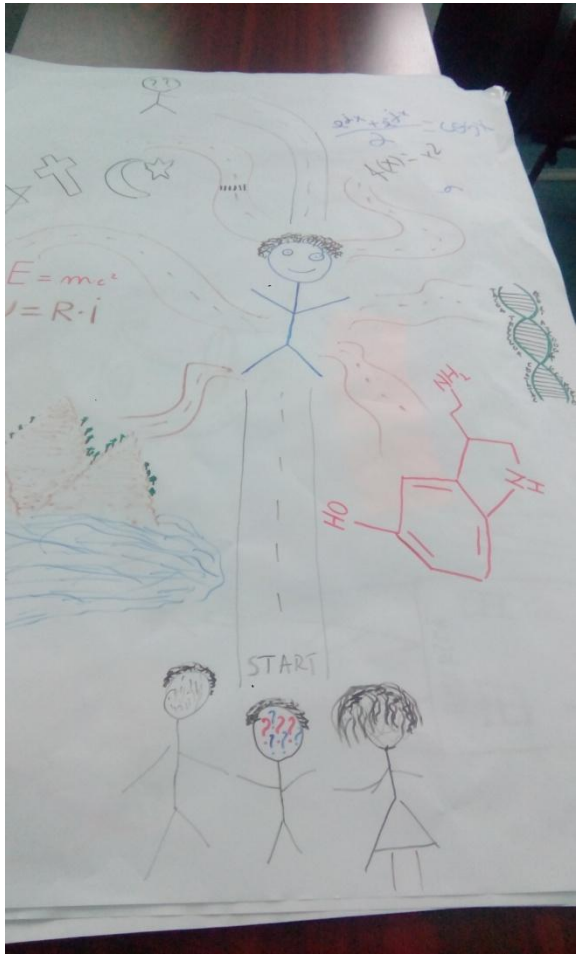

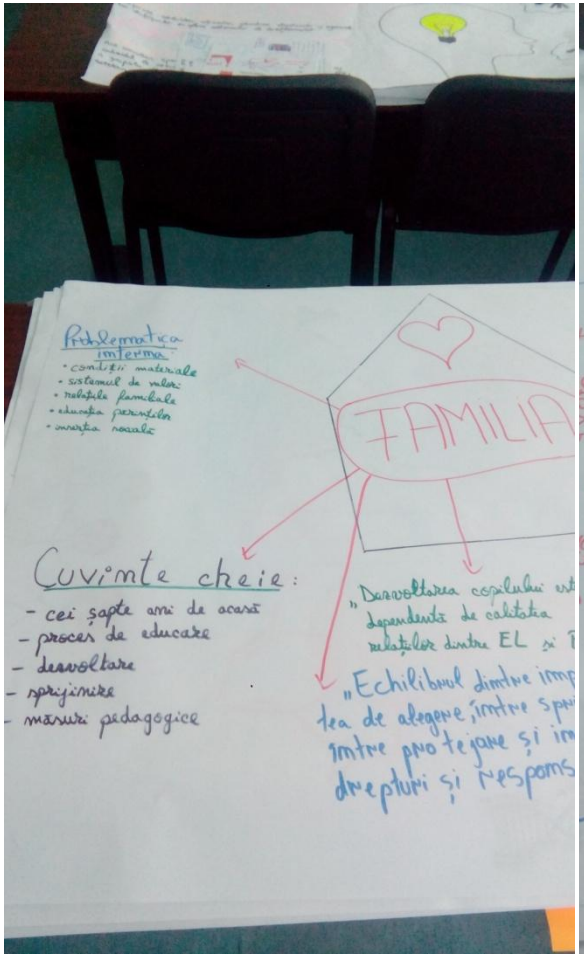

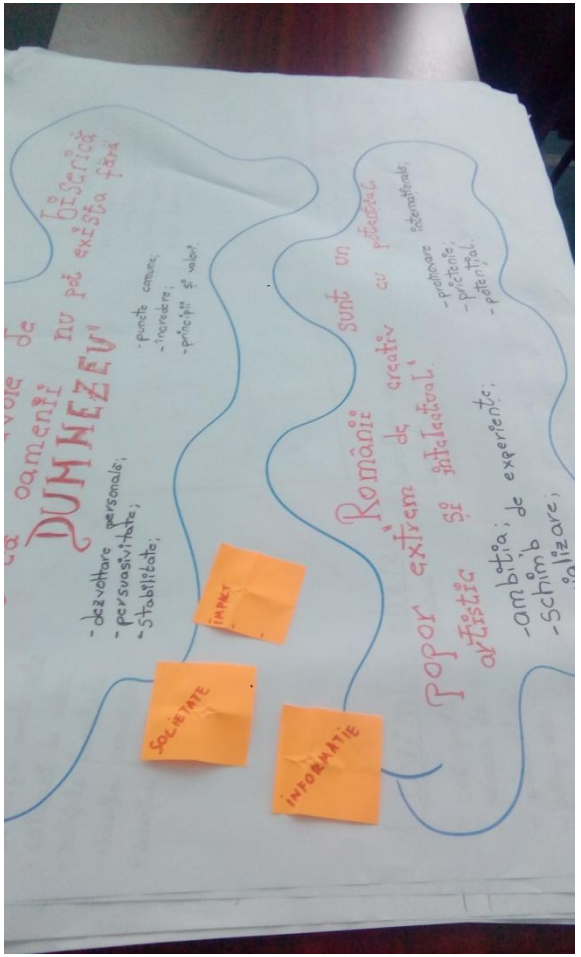

Discutăm despre factorii educației...

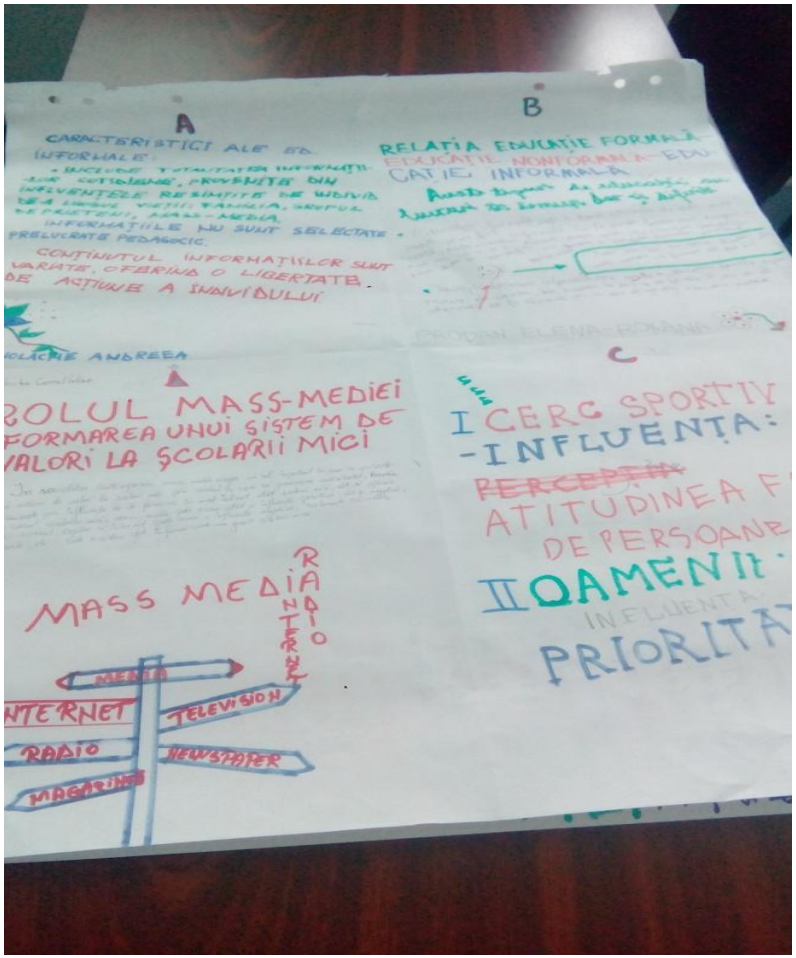

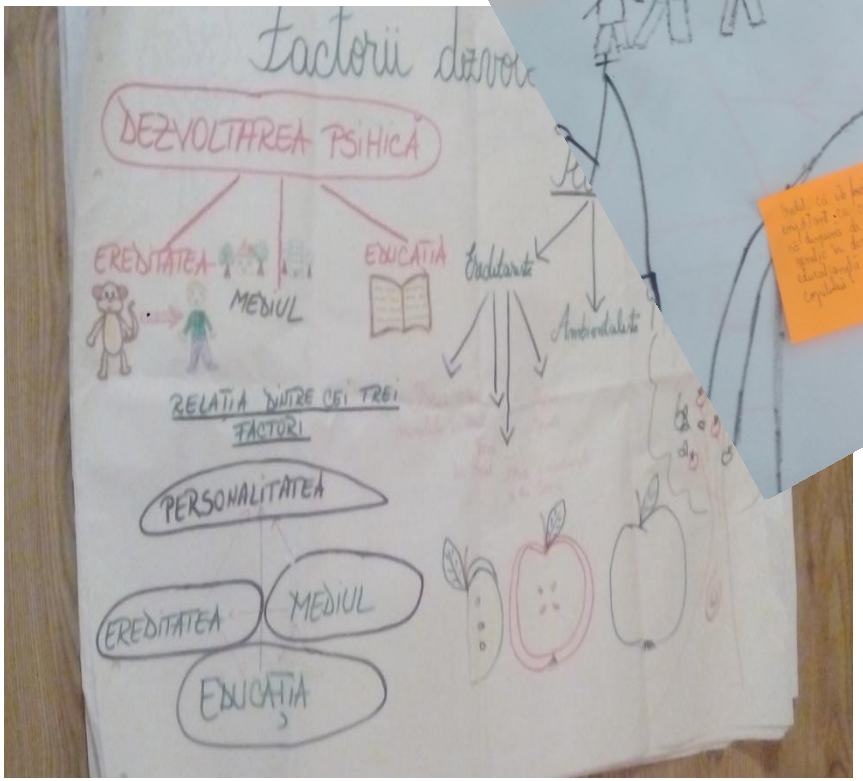

Discutăm despre factorii educației...

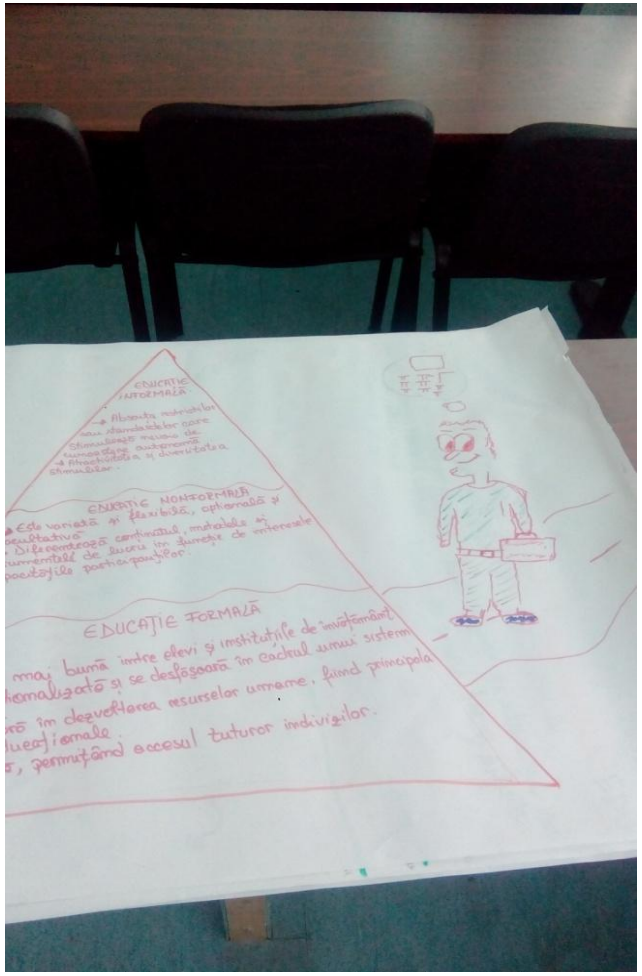

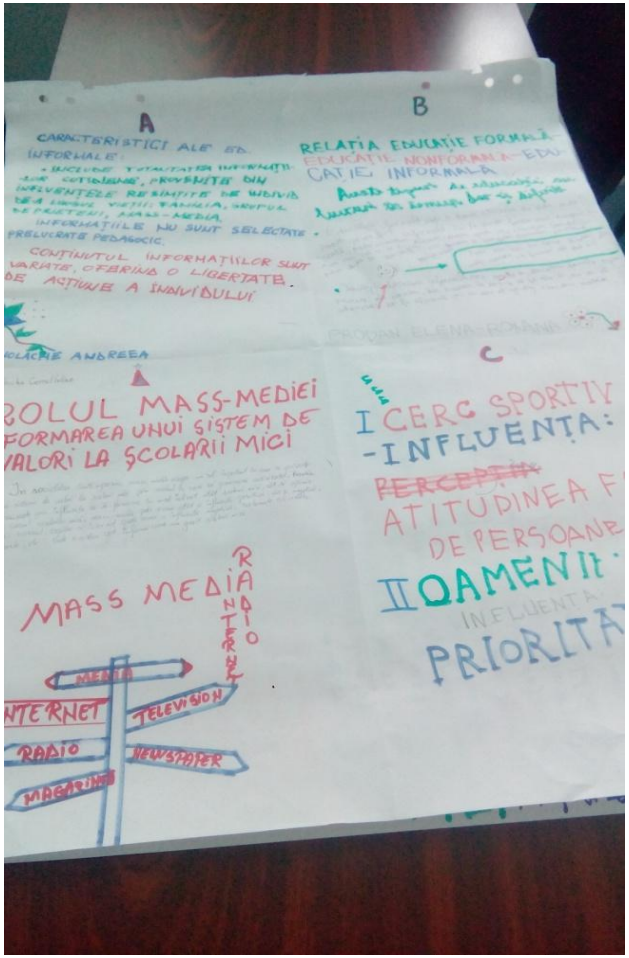

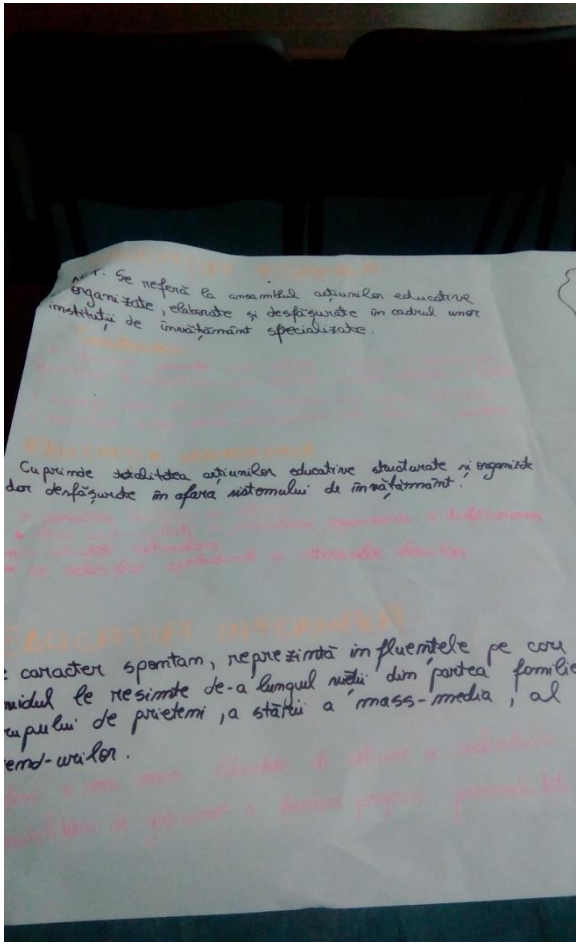

Discutăm despre factorii educației...

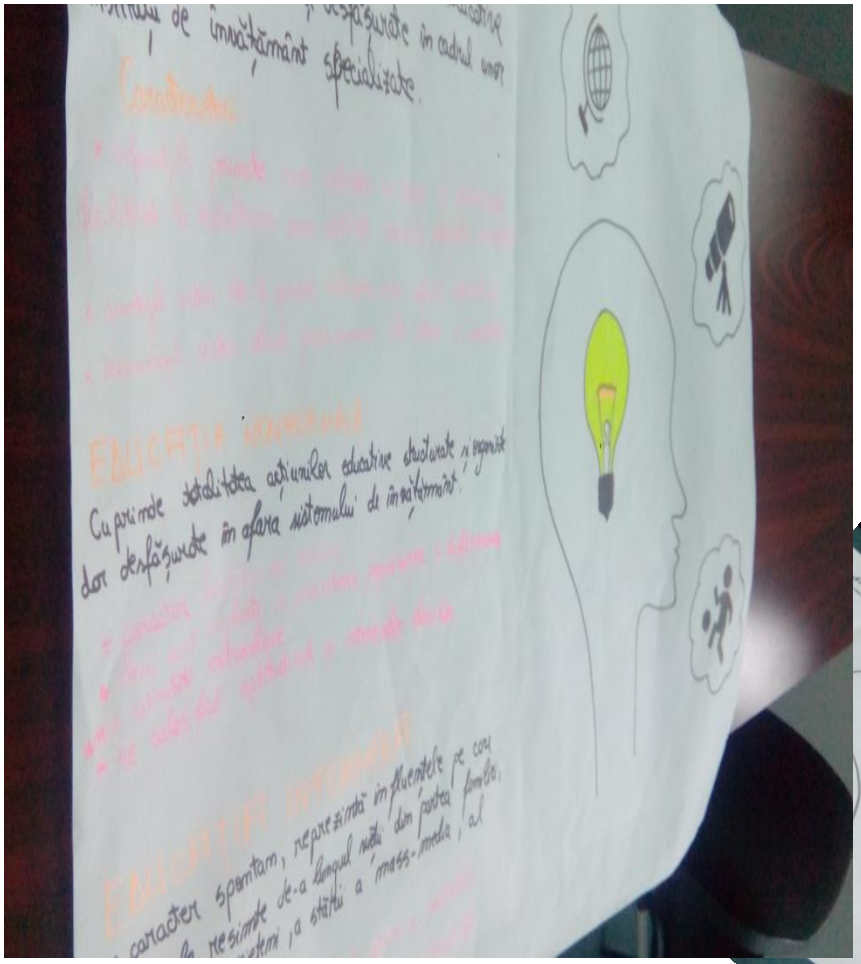

Discutăm despre factorii educației...

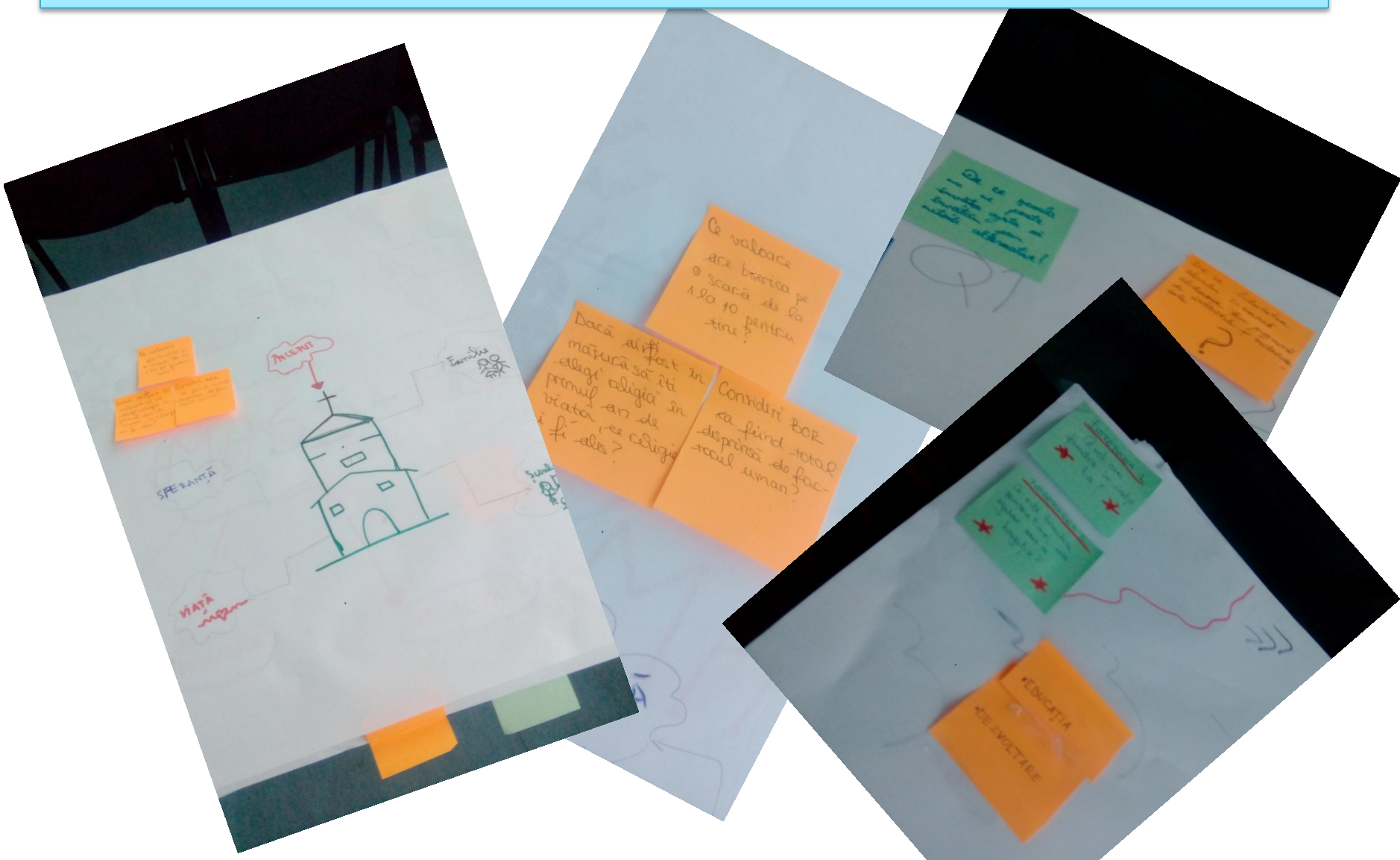

Discutăm despre factorii educației...

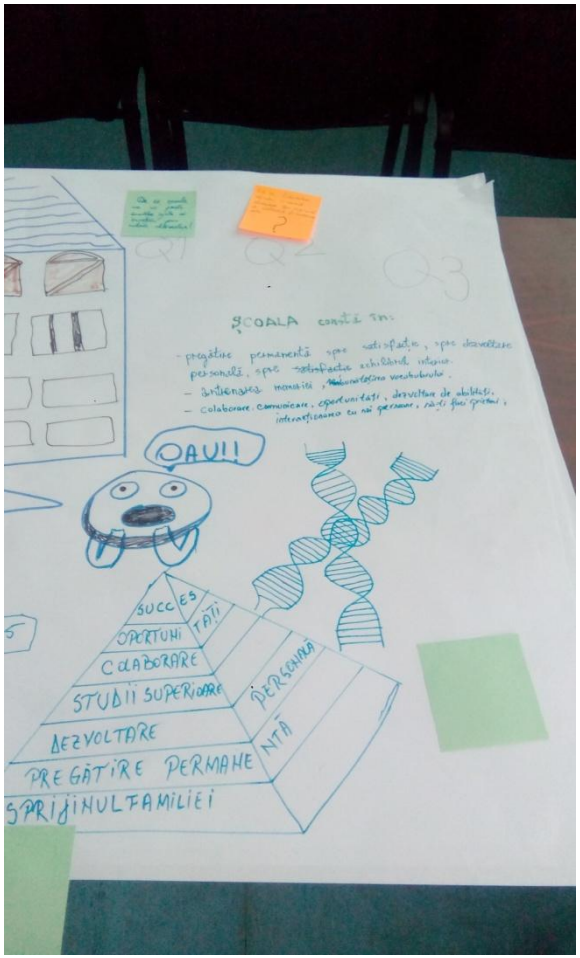

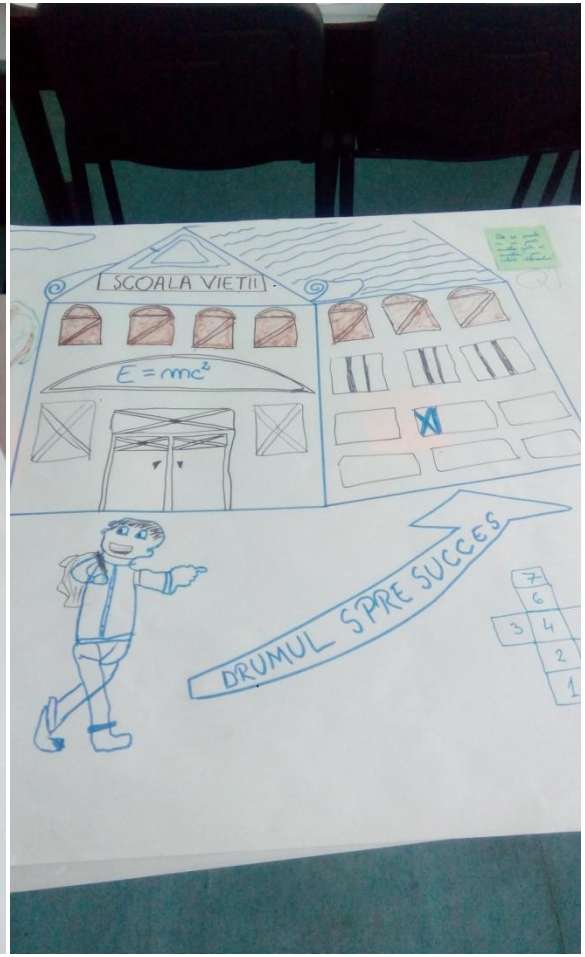

Clarificăm ”componentele educației”

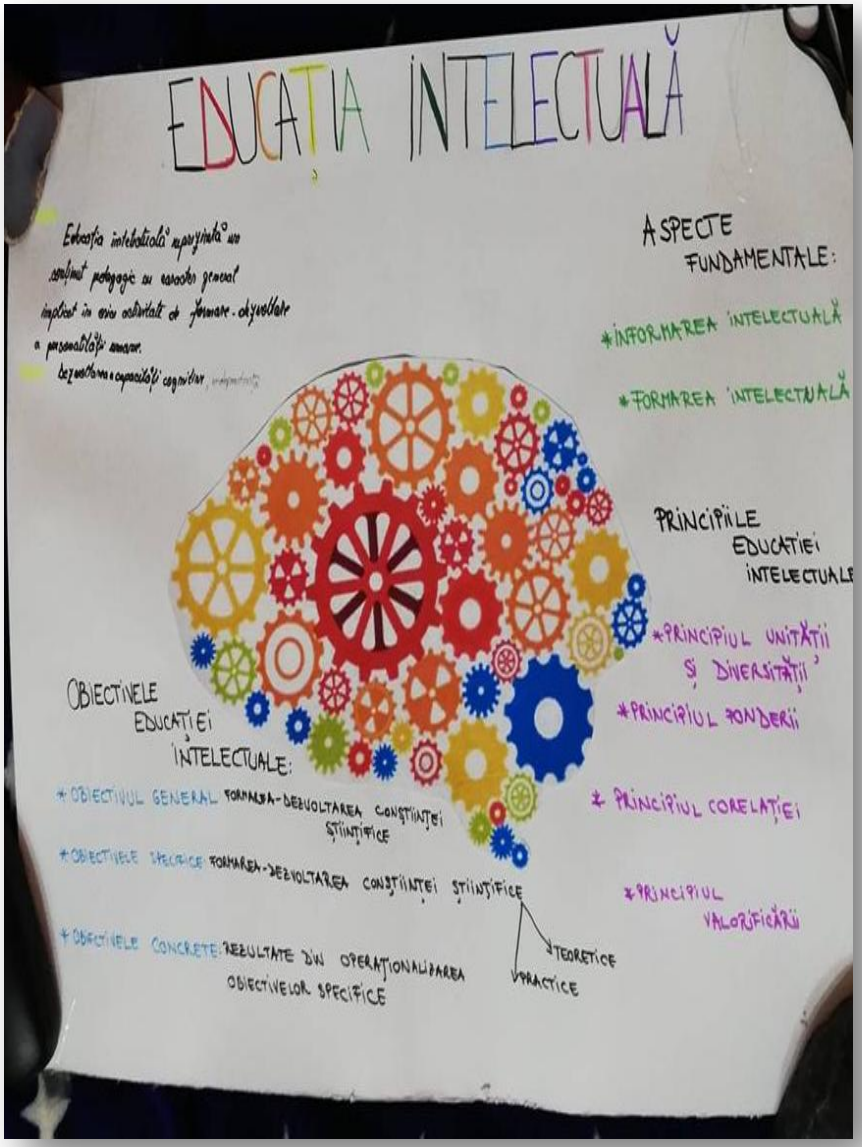

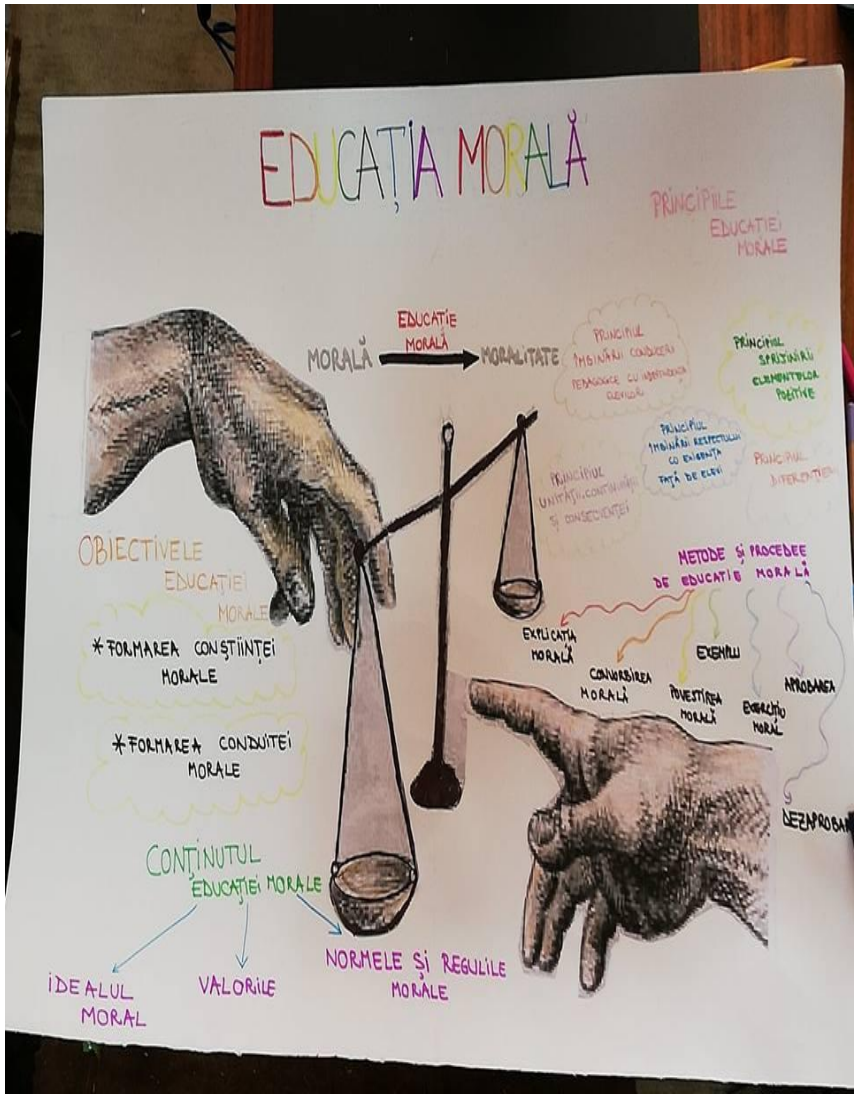

Acum am înțeles rolul educației intelectuale.....

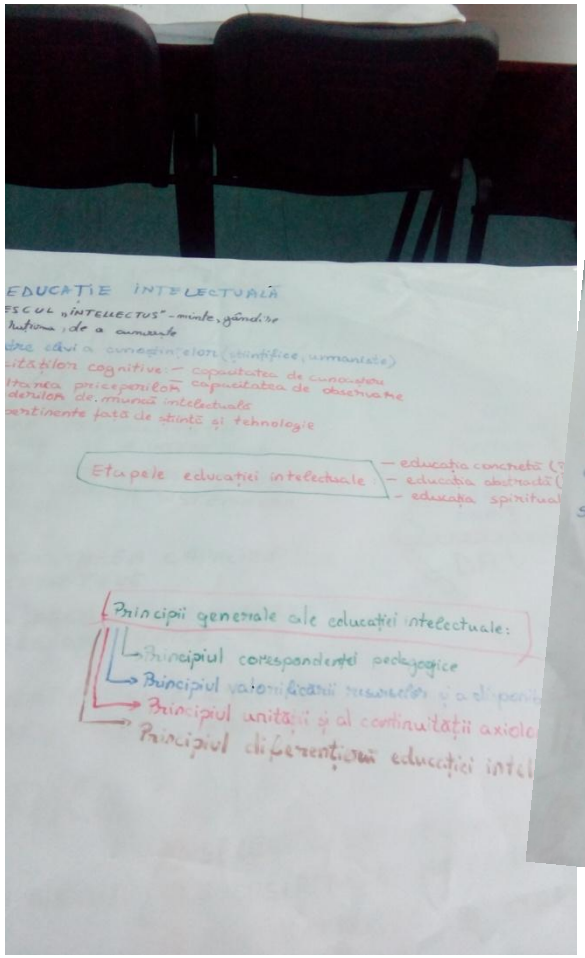

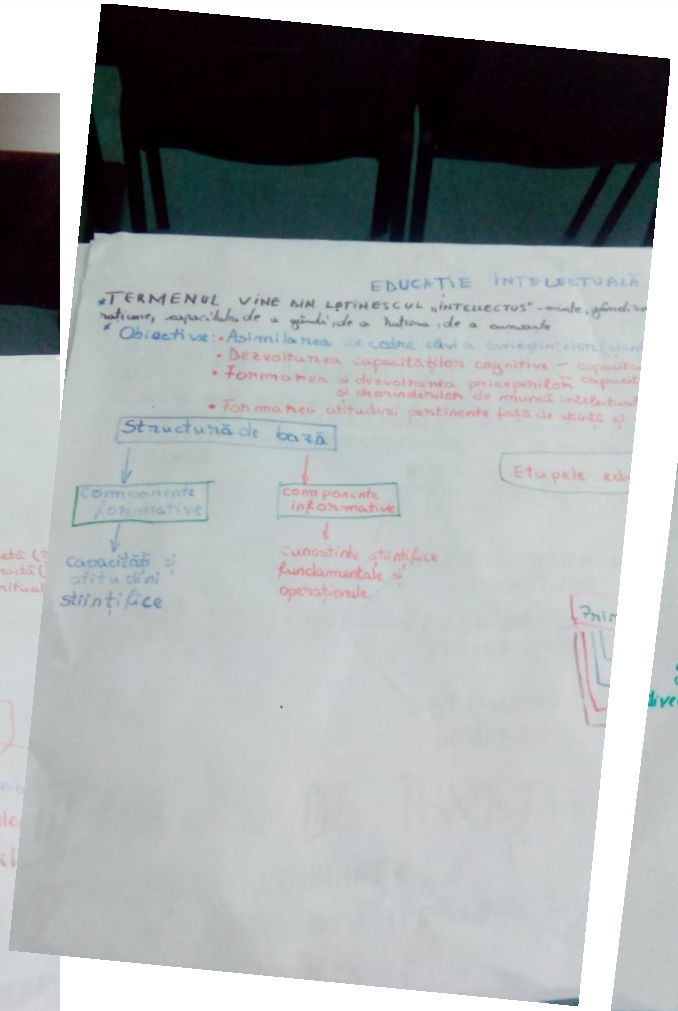

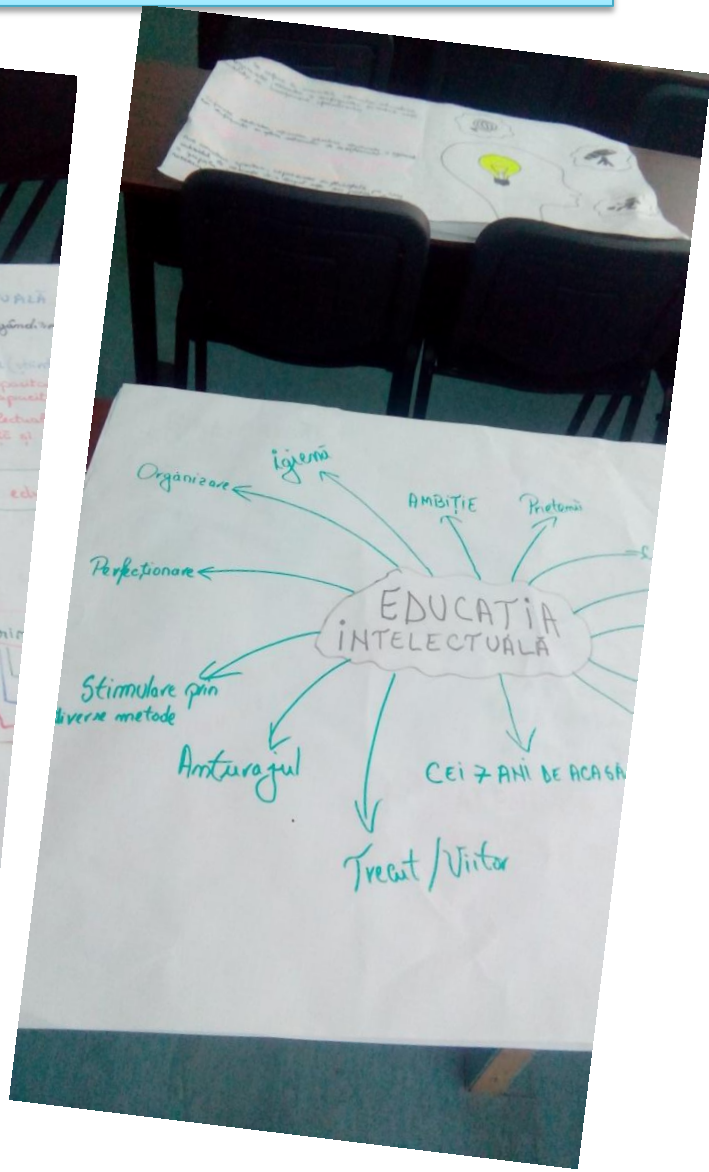

Acum am înțeles rolul educației intelectuale.....

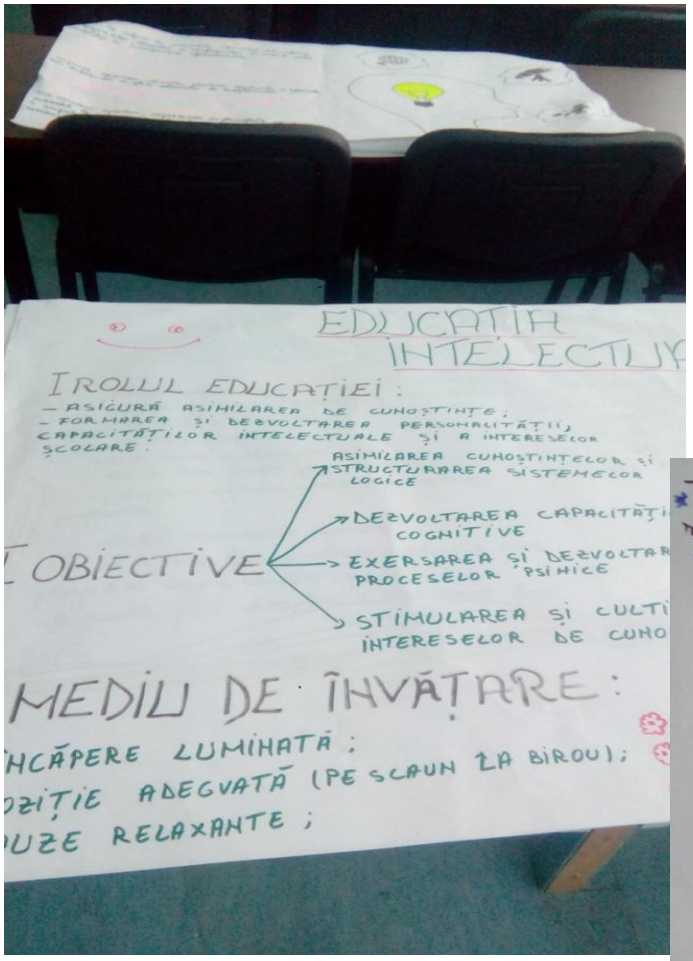

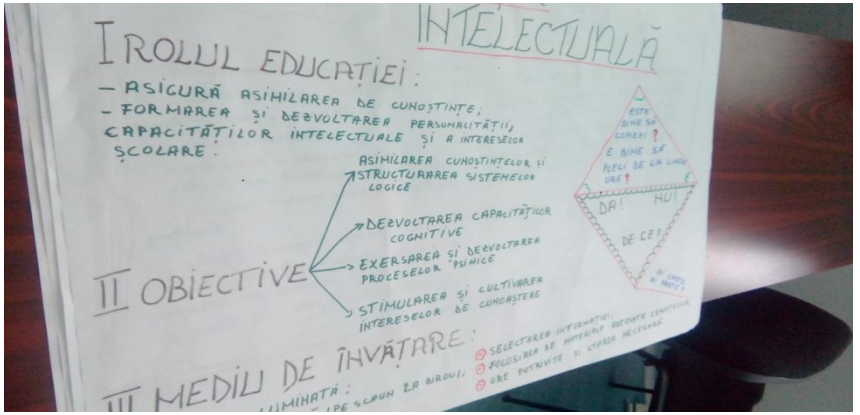

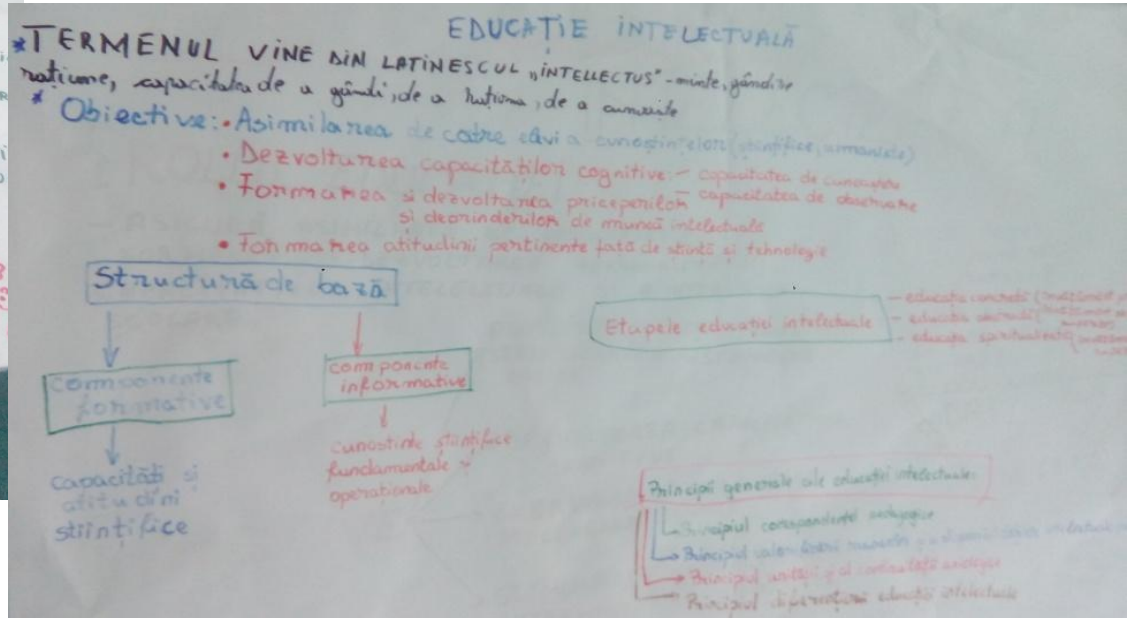

...și valoarea educației morale...

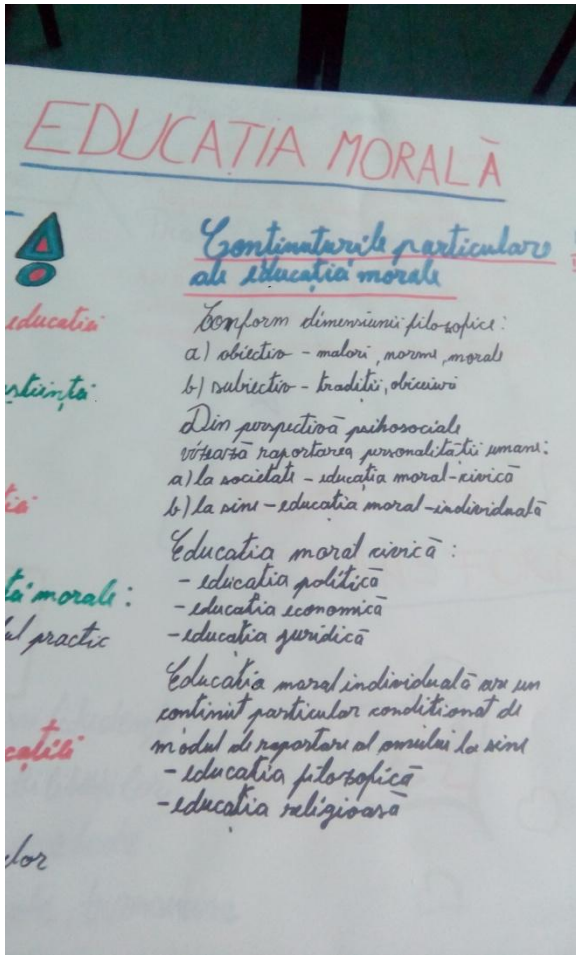

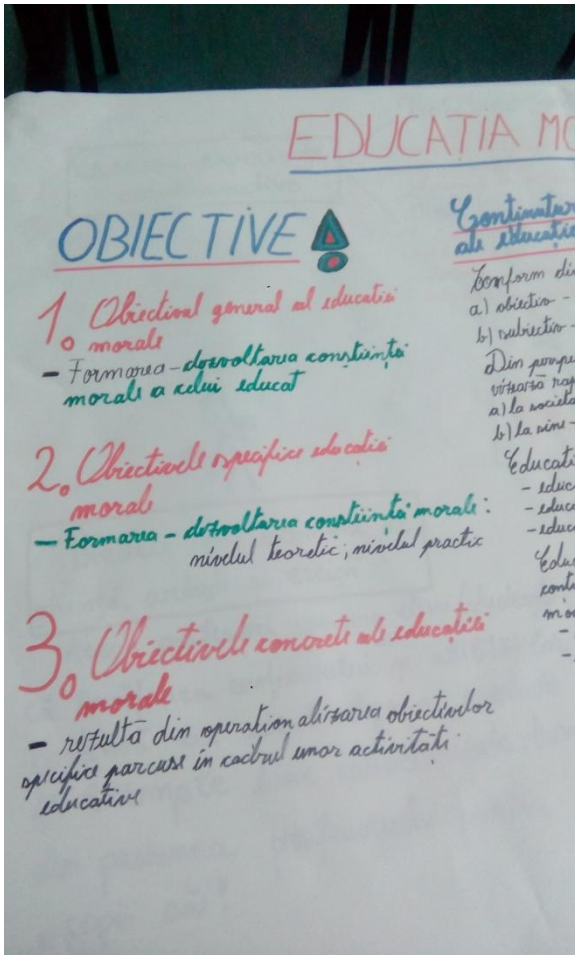

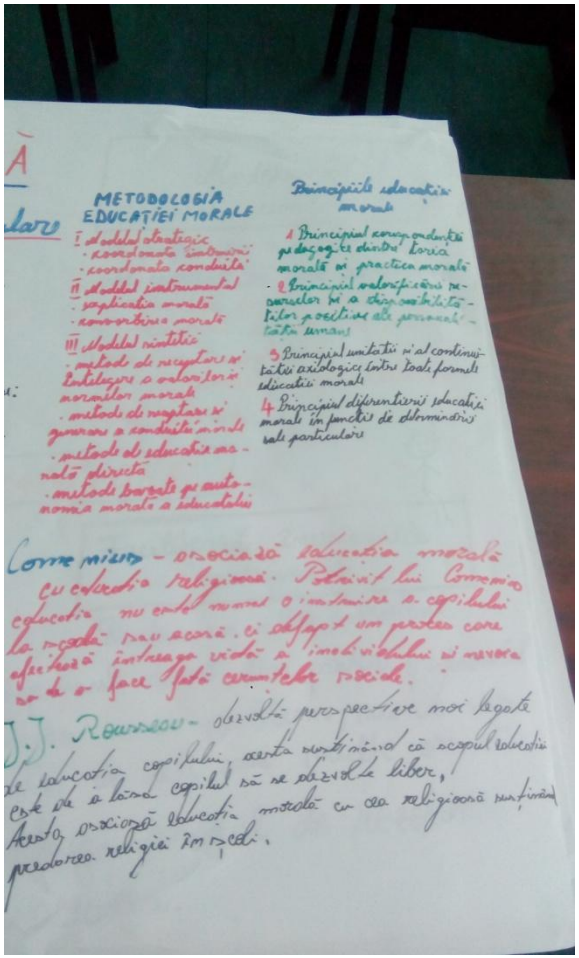

Clarificăm rolul educației morale...

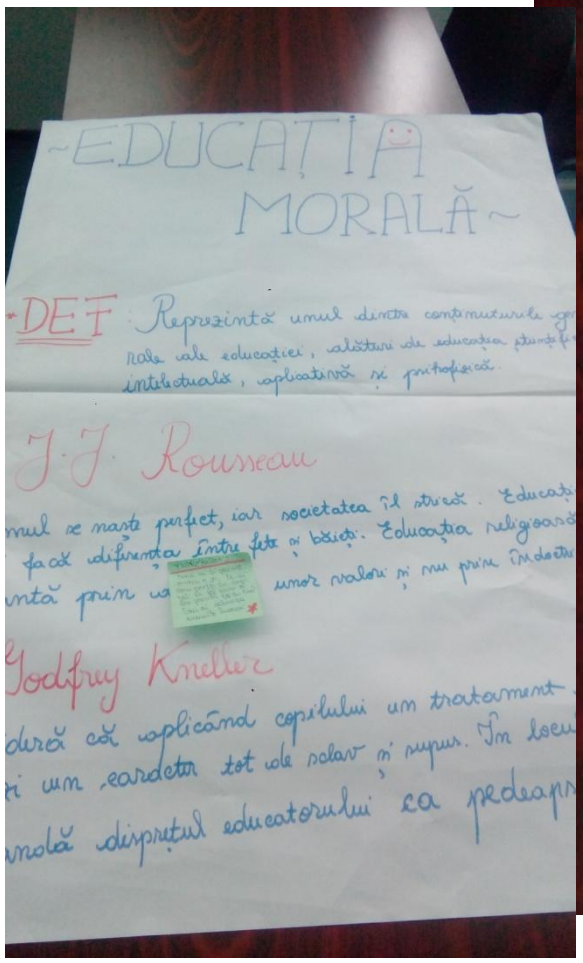

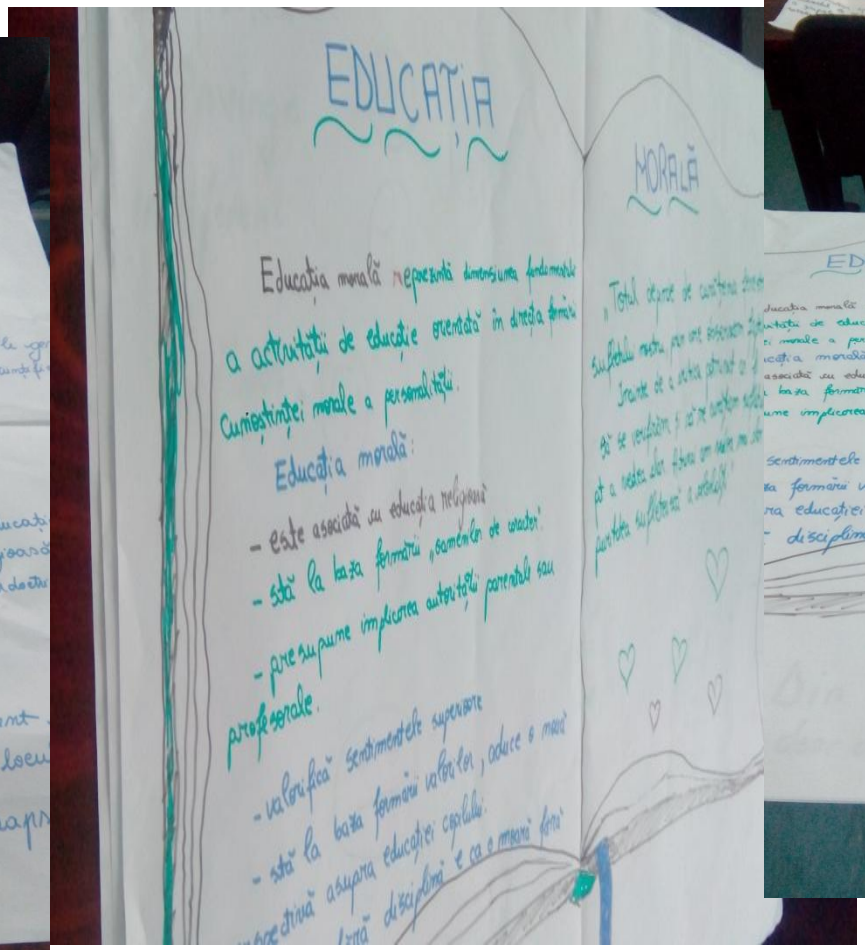

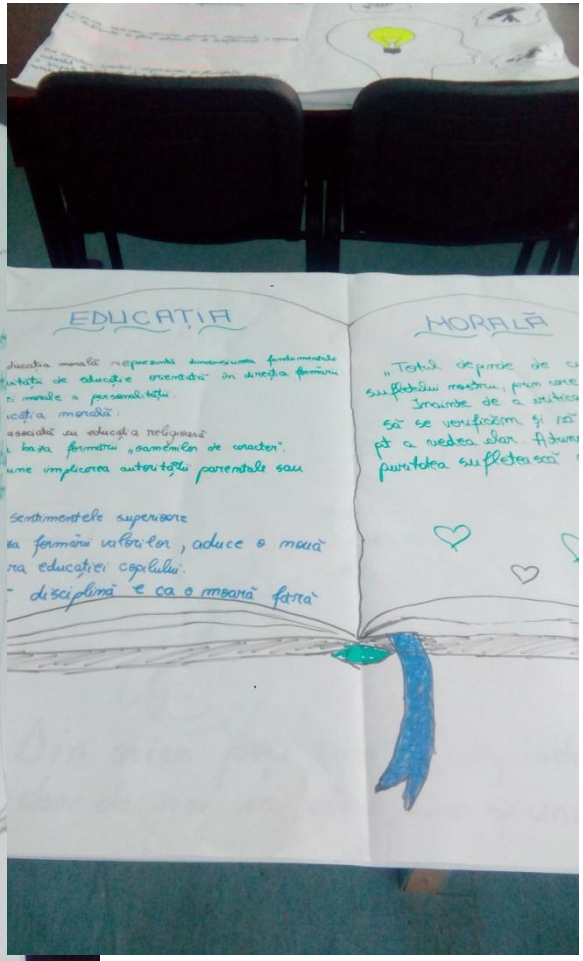

Aplicații pe marginea poveștilor clasice: cum contribuie ele la dezvoltarea copiilor

Povestea Capra cu trei iezi? –Care este mesajul moral? Dar din perspectiva educației intelectuale ce au învățat personajele/ dar copii ce pot reține?

Cine este mai vinovat? Lupul, care a mâncat iezii? Iezii că nu au ascultat sfaturile caprei? Capra care a păcalit lupul? Capra a pregătit o strategie *foarte elaborată* de răzbunare?

Dar care sunt informațiile transmise de ”mama-capră” iezilor înainte de plecare?

*DEFINIȚIE:

Una din laturile educației care vizează prin excelență sensibilitatea profilului persoanei umane, care se reversă asupra comportamentului sau și care conferă o bunătate amplificată de calități ca țin de ținută, de atitudini superioare, chiar de alerile calități morale este educația religioasă.

*SCOP: Integralist, ajută la realizarea idealismului activ.

* FACTORI ȘI MIJLOACE DE EDUCARE RELIGIOASĂ A COPIILOR ȘI ELEVILOR:

1. MEDIILE SOCIO-UMANE
   - MODELE DE VIAȚĂ ȘI COMPORTARE RELIGIOASĂ
   - MODELE DE MANIFESTARE
2. CONȚINUTUL OBIECTELOR DE STUDIU
3. ACTIVITĂȚILE EDUCAȚIONALE EXTRADIDACTICE

*CONȚINUTUL EDUCAȚIEI:

Aplicație: Jocul interactiv

- **După prezentarea celor trei tipuri de educație am organizat un joc interactiv.**
- **Acest joc a fost inspirat de cunoscutul boardgame Activity,care ne-a ajutat să punem în prim plan cuvintele cheie ale lecției.**
- **La începutul acestei activități am format echipele și am prezentat regulile jocului.**
- **Fiecare echipă a trebuit să-și aleagă un participant care va alege cartonașul din căciulă.**
- **Participantul ales va trage un cartonaș pe care va fi reprezentat modul de tansmitere a cuvântului cheie scris pe verso.**
- **Există trei moduri de transmitere a informației: mimat , desenat sau vorbit.**
- **Participantul are la dispoziție doar un minut pentru a transmite conceptul tras echipei din care face parte.**
- **După cele cinci probe, am tras linie și am calculat scorul echipelor.**
- **Echipa câștigătoare a primit de la organizatori marele premiu.**

Fundamentele pedagogiei

Seminar - Dimensiunile (laturile/componentele) educației

Data: .....

Tema: „Educația intelectuală, educația morală și educația estetică”

- Seminarul începe cu o scurtă introducere în tema educației, unde fiecare student trebuie să spună câte un cuvânt ce definește sau face referire la cuvântul „educație”.
- Pentru început li se prezintă studenților definiția educației, câteva trăsături și se face trecerea către dimensiunile educației. Pe parcursul seminarului se vor prezenta informații despre educația intelectuală, morală și estetică, și se vor face câteva activități pentru înțelegerea și aprofundarea informațiilor.
- Se prezintă pe rând informații despre educația intelectuală, educația morală și educația estetică.
- După prezentarea informațiilor, studenții sunt împărțiți în trei grupe. Fiecare grupă primește câte un fluture din hârtie pe care se află un citat despre educația morală. Studenții trebuie să își exprime opinia cu referire la citatul dat.
- Pentru următoarea activitate studenții primesc câte o „Scrisoare pentru Moș Nicolae” pe care este scrisă o anumită sarcină referitoare la dimensiunile educației. Studenții citesc cu atenție sarcina de lucru si rezolvă impreună. După rezolvarea sarcinii, studenții prezintă celorlalte grupe sarcina și răspunsul acesteia, urmând ca celelalte grupe să mai completeze cu informații dacă este nevoie.
- Pentru ca scrisoarea să fie mai deosebită, fiecare grupă primește câte un brad din hârtie pe care este scrisă o sarcină de lucru. Fiecare grupă trebuie să rezolve sarcina de lucru, mai apoi să lipească bradul pe scrisoare. Studenții trebuie să dea exemplu de o activitate în care să se regăsească educația intelectuală, morală sau cea estetică.
- Pentru originalitate folosim un cub; Se alege câte un reprezentant din fiecare grupă care va ieși în față. Fiecare reprezentant va rostogoli cubul și va rezolva sarcina de lucru de pe fața de sus a cubului.
- Pentru asigurarea și fixarea informațiilor, fiecare grupă va primi câte un cerc pe care trebuie să scrie idei principale și cuvinte cheie referitoare la cele trei componente ale educației. La final vom forma un om de zăpadă din cele trei cercuri.
- La încheierea activității se fac aprecieri verbale și colective referitoare la participarea activă în cadrul activității.

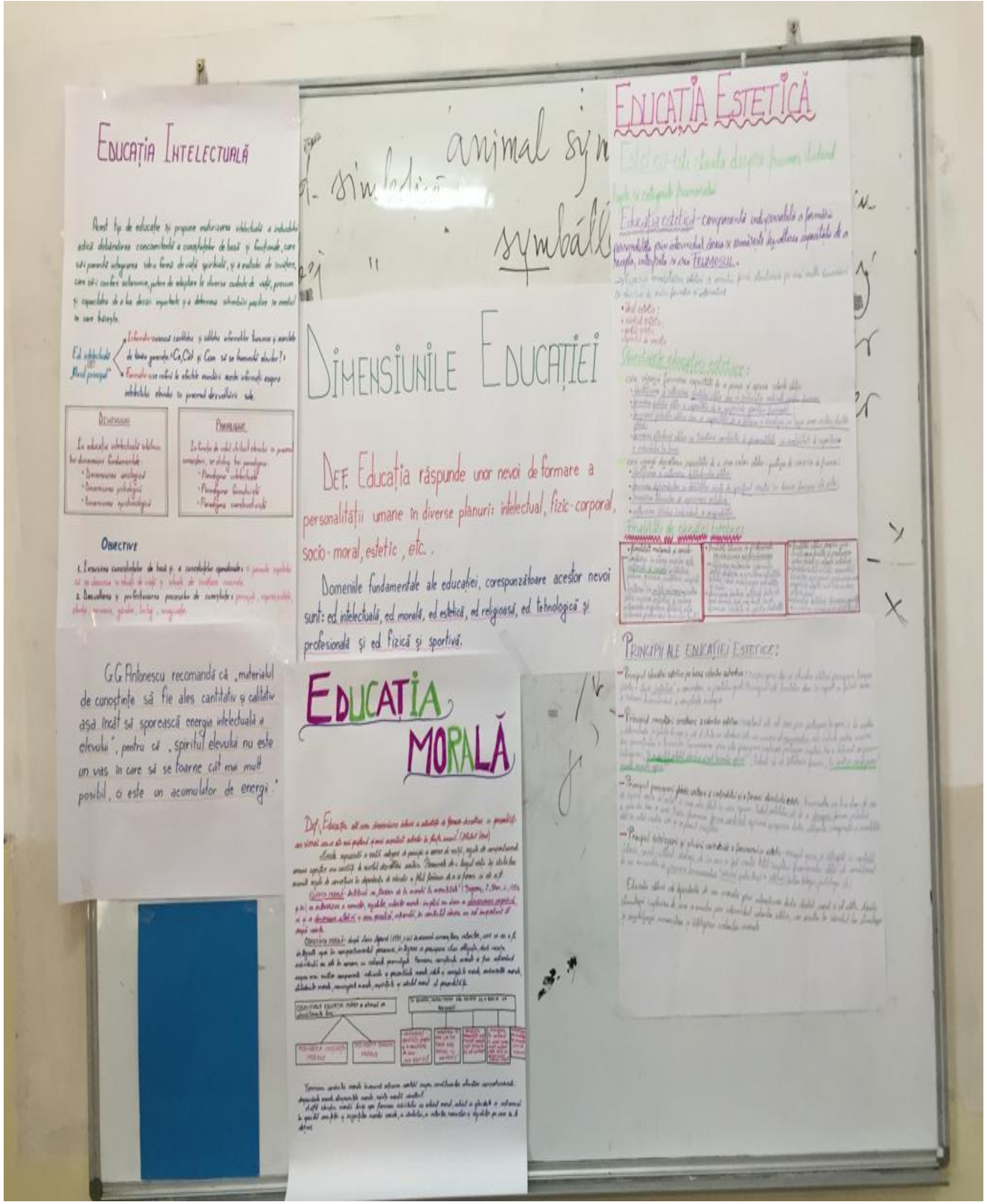
EDUCAȚIA INTELECTUALĂ
DIMENSIUNILE EDUCAȚIEI
DEF. Educația răspunde unor nevoi de formare a personalității umane în diverse planuri: intelectual, fizic-corporal, socio-moral, estetic, etc.
Domeniile fundamentale ale educației, corespunzătoare acestor nevoi sunt: ed. intelectuală, ed. morală, ed. estetică, ed. religioasă, ed. tehnologică și profesională și ed. fizică și sportivă.
EDUCAȚIA ESTETICĂ
PRINCIPII ALE EDUCAȚIEI ESTETICE:
G.G. Antonescu recomandă că „materialul de cunoștințe să fie ales cantitativ și calitativ așa încât să sporească energia intelectuală a elevului", pentru că „spiritul elevului nu este un vas în care să se toarne cât mai mult posibil, ci este un acumulator de energie."
EDUCAȚIA MORALĂ

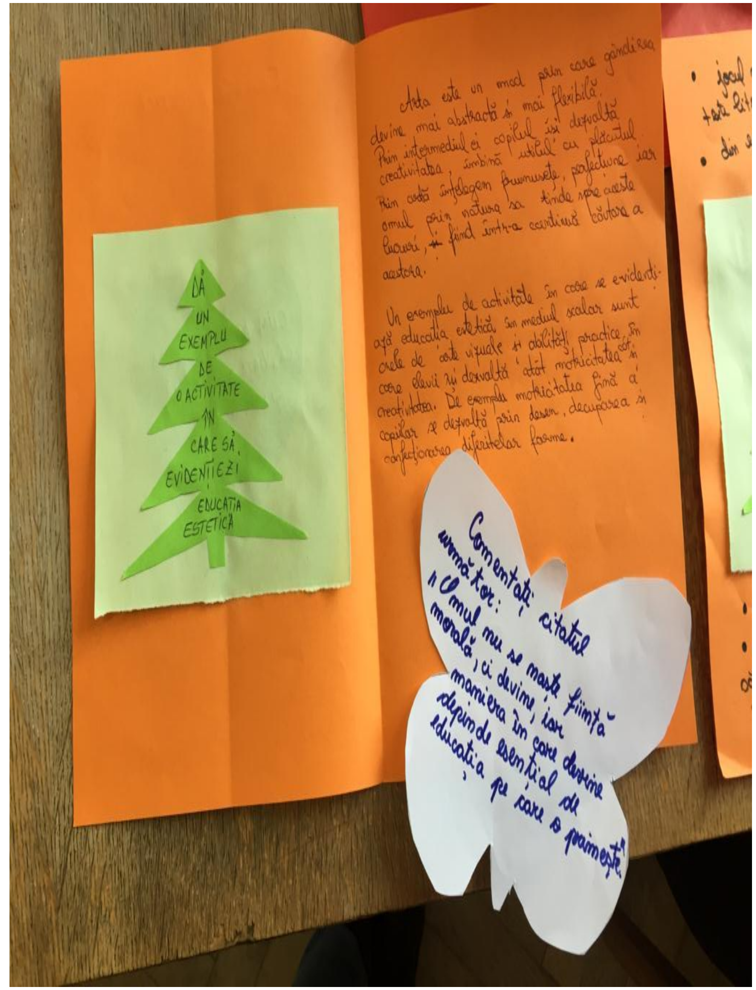
DĂ UN EXEMPLU DE O ACTIVITATE ÎN CARE SĂ EVIDENȚIEZI EDUCAȚIA ESTETICĂ
Arta este un mod prin care gândirea devine mai abstractă și mai flexibilă. Prin intermediul ei copilul își dezvoltă creativitatea, îmbină „utilul" cu plăcutul. Prin artă înțelegem frumusețe, perfecțiune iar omul prin natura sa tinde spre aceste lucruri, și fiind într-o continuă căutare a acestora.
Un exemplu de activitate în care se evidențiază educația estetică în mediul școlar sunt orele de „arte vizuale și abilități practice" în care elevii își dezvoltă atât motricitatea cât și creativitatea. De exemplu motricitatea fină a copiilor se dezvoltă prin desen, decuparea și confecționarea diferitelor forme.
Comentați citatul următor: „Omul nu se naște ființă morală, ci devine, iar maniera în care devine depinde esențial de educația pe care o primește."

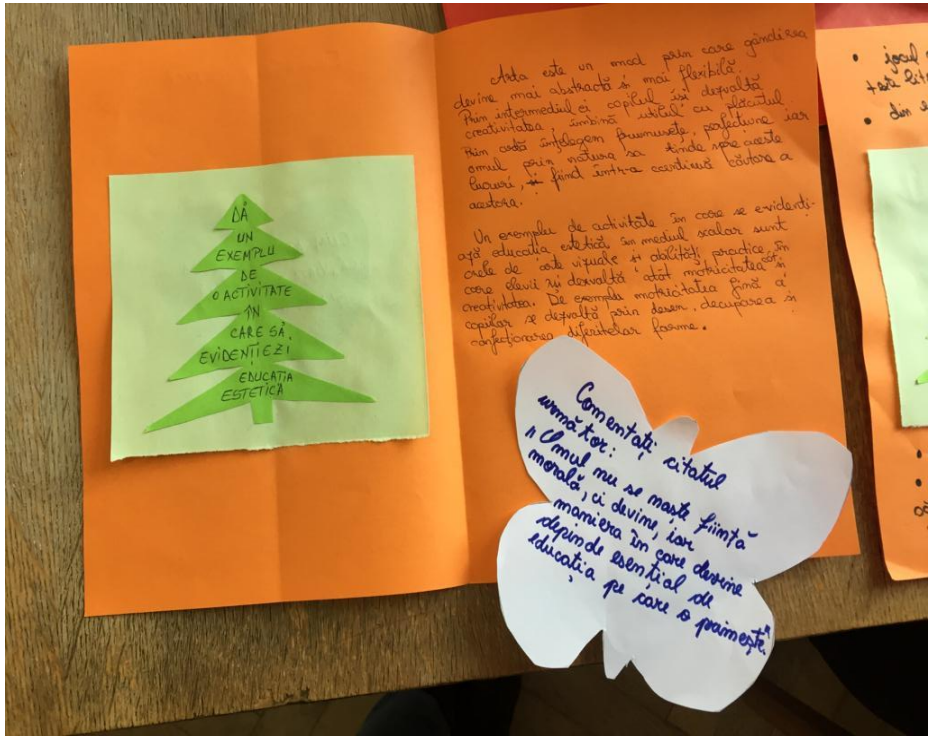
DĂ UN EXEMPLU DE O ACTIVITATE ÎN CARE SĂ EVIDENȚIEZI EDUCAȚIA ESTETICĂ
Comentați citatul următor:
„Omul nu se naște ființă morală, ci devine, iar maniera în care devine depinde esențial de educația pe care o primește.”

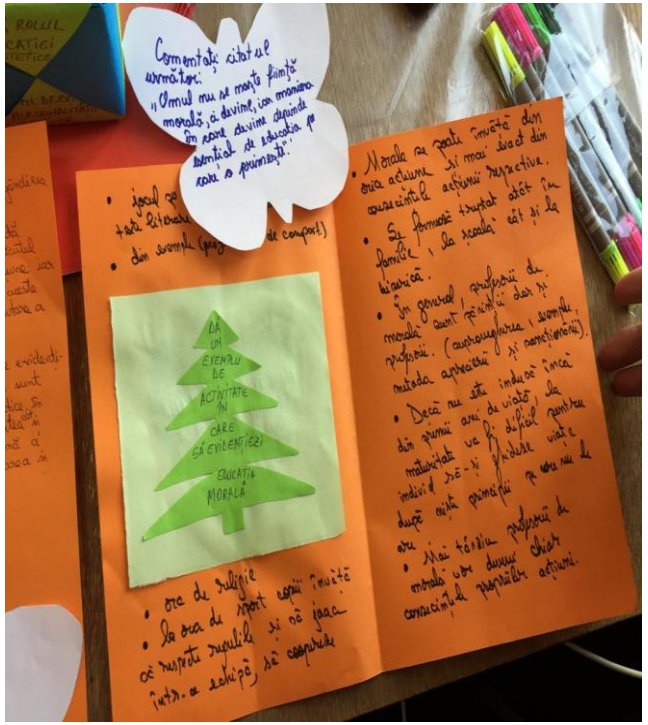
DĂ UN EXEMPLU DE ACTIVITATE ÎN CARE SĂ EVIDENȚIEZI EDUCAȚIA MORALĂ
Comentați citatul următor:
„Omul nu se naște ființă morală, ci devine, iar maniera în care devine depinde esențial de educația pe care o primește.”

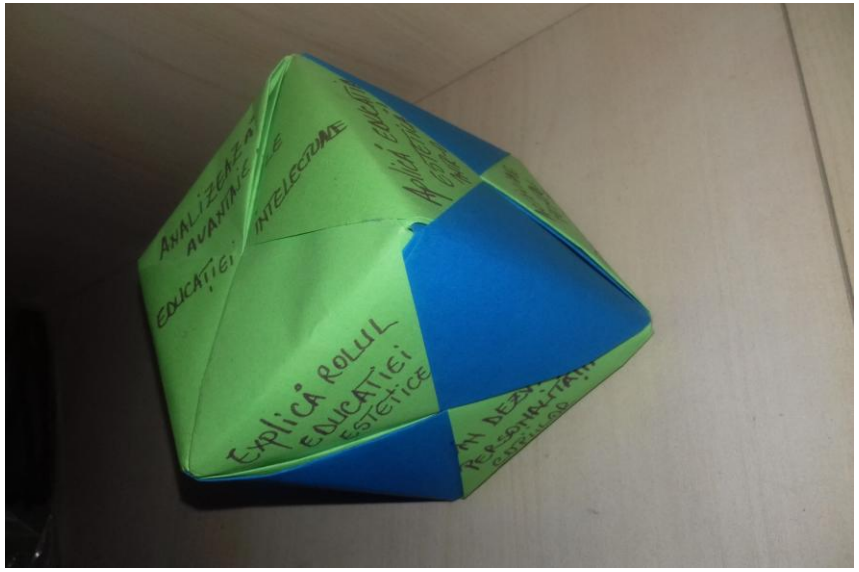
ANALIZEAZĂ AVANTAJELE EDUCAȚIEI INTELECTUALE
EXPLICĂ ROLUL EDUCAȚIEI ESTETICE

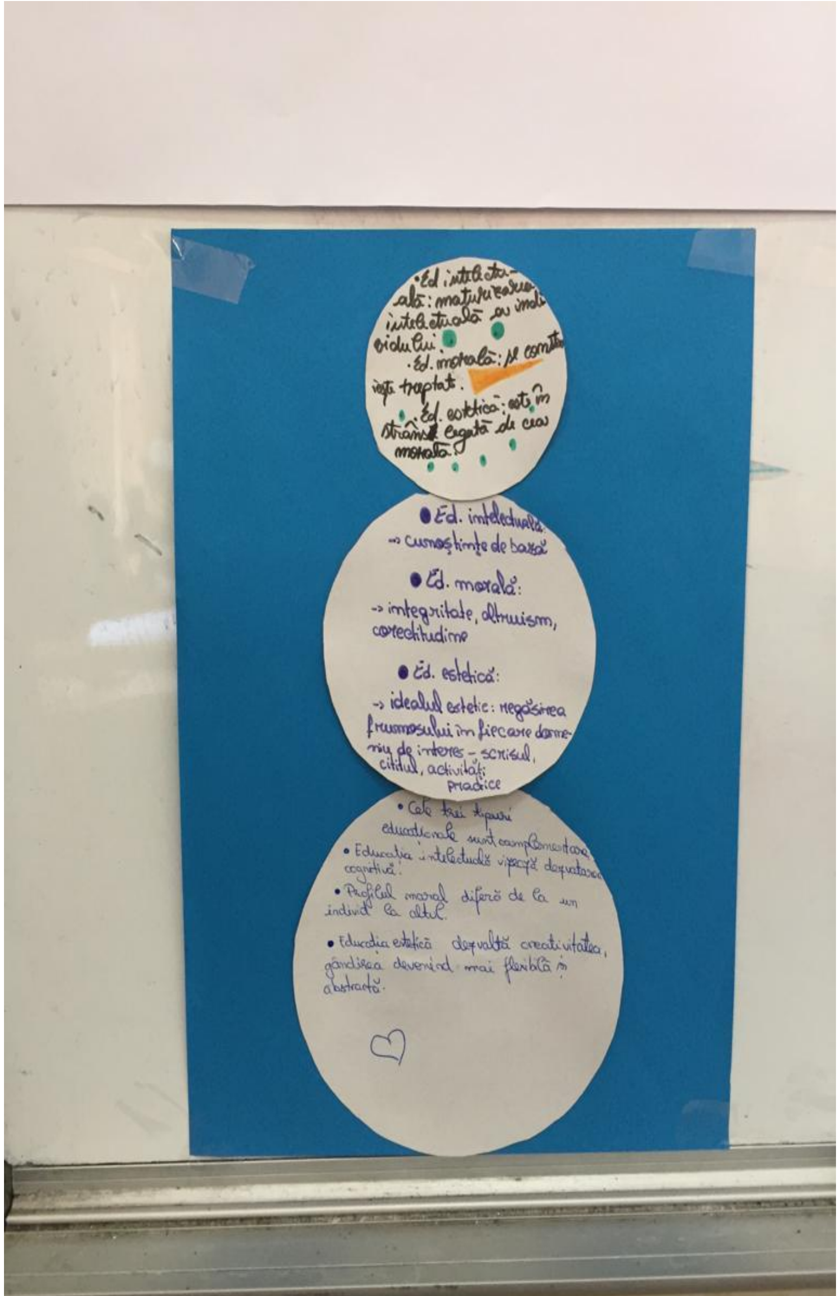
Ed. intelectuală: maturizarea intelectuală a individului
Ed. morală: se construiește treptat.
Ed. estetică: este în strânsă legătură de cea morală.
Ed. intelectuală
-> cunoștințe de bază
Ed. morală:
-> integritate, altruism, corectitudine
Ed. estetică:
-> idealul estetic: regăsirea frumosului în fiecare domeniu de interes - scrisul, cititul, activități practice
Cele trei tipuri educaționale sunt complementare.
Educația intelectuală vizează dezvoltarea cognitivă.
Profilul moral diferă de la un individ la altul.
Educația estetică dezvoltă creativitatea, gândirea devenind mai flexibilă și abstractă.

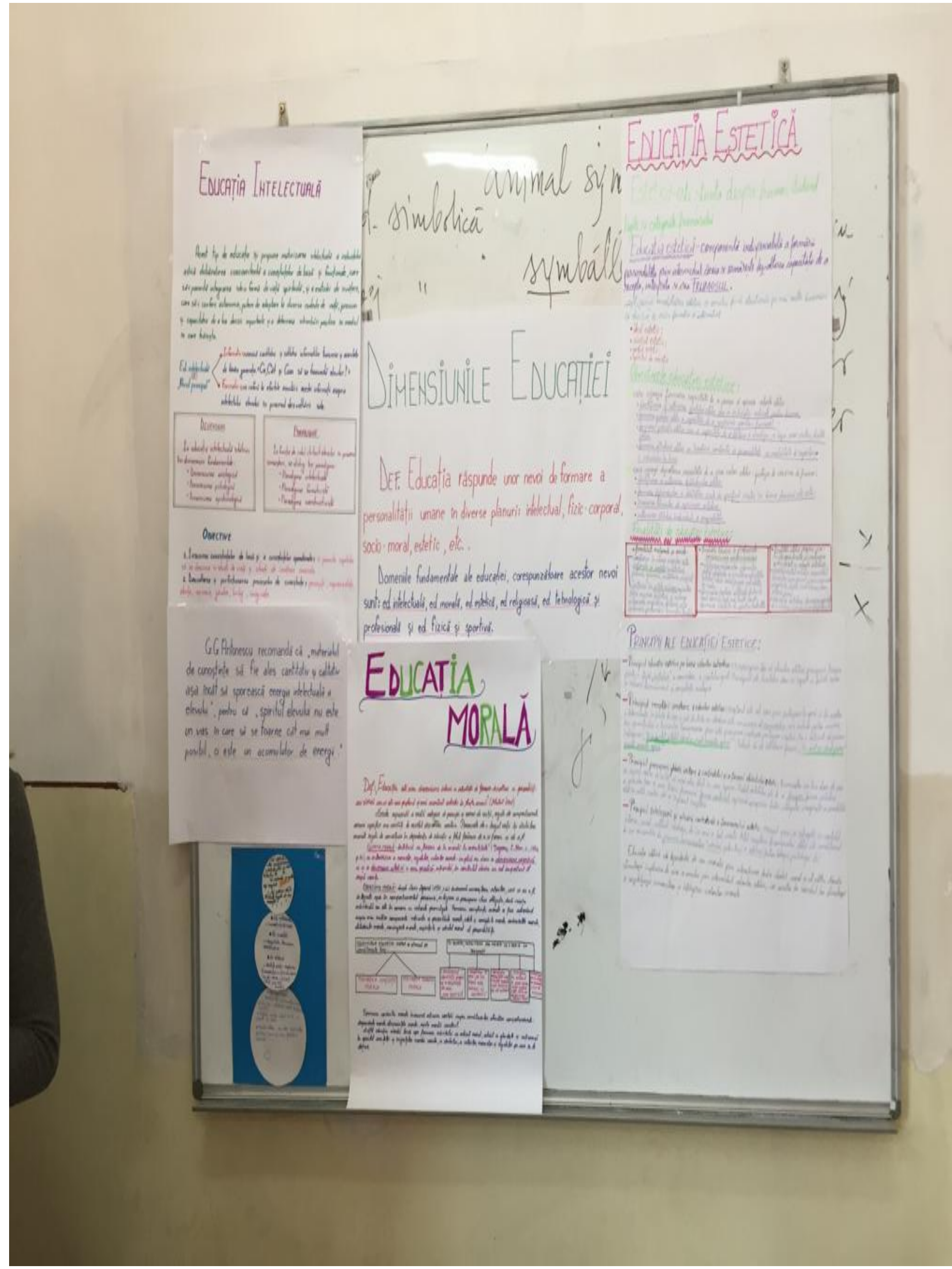
Educația Intelectuală
Obiective
Dimensiunile Educației
Def. Educația răspunde unor nevoi de formare a personalității umane în diverse planuri: intelectual, fizic-corporal, socio-moral, estetic, etc.
Domeniile fundamentale ale educației, corespunzătoare acestor nevoi sunt: ed. intelectuală, ed. morală, ed. estetică, ed. religioasă, ed. tehnologică și profesională și ed. fizică și sportivă.
G.G. Antonescu recomandă că „materialul de cunoștințe să fie ales cantitativ și calitativ așa încât să sporească energia intelectuală a elevului", pentru că „spiritul elevului nu este un vas în care să se toarne cât mai mult posibil, ci este un acumulator de energie."
Educația Morală
Educația Estetică
Principiile educației estetice:

Exemplu de prezentare power-point realizată de studenți.....și provocările propuse colegilor sub formă de exerciții/activități de grup

REALIZATORI:....

DIMENSIUNILE EDUCAȚIEI

CUPRINS

- Argument
- Educația morală
- Educația estetică
- Educația intelectuală
- Educația religioasă

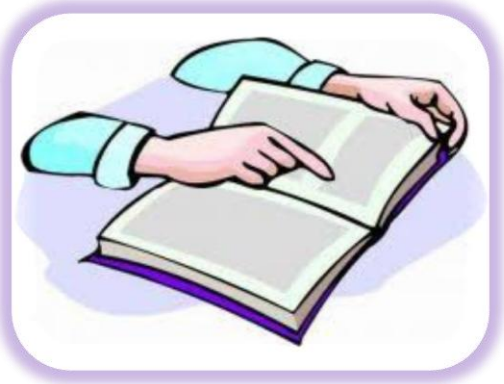

ARGUMENT

- Am ales această temă deoarece am vrut să aducem în prim plan importanța educației în viața unui copil dar nu numai, deoarece nu doar copiii sunt educați ci și adolescenții si persoanele de vârstă mai mare.
- Noi considerăm că toată lumea ar trebui să stăpânească unele noțiuni legate de educație, fie ele morale, religioase, intelectuale sau estetice.
- Am vrut ca toți cei care ne-au ascultat și au fost atenți să înțeleagă fiecare rol în parte al educației, obiectivele lor dar și cum acestea se realizează și îi ajuta pe ceilalți.

Educația morală

1. **Conceptul de "educaţie morală":**

Educaţia morală constă în activarea pedagogică a normelor, principiilor, valorilor morale specifice unei societăţi istoric determinate în vederea formării de atitudini,sentimente, convingeri, comportamente, deprinderi şi obişnuinţe morale, a trăsăturilor morale de personalitate. Este o activitate sistematic organizată de diferite instituţii sociale, între care şcoala ocupă poziţia cea mai importantă. În perspectivă pedagogică, educaţia morală reprezintă activitatea de formare şi dezvoltare a conştiinţei morale a personalităţii umane, proiectată şi realizată la nivel teoretic şi nivel practic. Conţinutul moralei se concretizează în idealul moral, valorile, normele şi regulile morale. Toate aceste componente constituie structura sistemului moral.

2. **Obiectivele educaţiei morale**: formarea conştiinţei morale şi a conduitei morale

2.1. Formarea conştiinţei morale; Formarea conştiinţei morale presupune realizarea următoarelor obiective particulare: formarea reprezentărilor, noţiunilor şi judecăţilor morale, precum şi a convingerilor morale. Include, din punct de vedere psihologic, două componente: cognitivă şi afectivă.

2.2. Formarea conduitei morale: Conduita morală este obiectivarea conştiinţei morale în fapte şi acţiuni. Din perspectivă psihopedagogică formarea conduitei vizează atât deprinderi şi obişnuinţe de comportare morală, cât şi trăsături pozitive de caracter.

3**. Conţinutul educaţiei morale:**

Conţinutul educaţiei morale reflectă două coordonate definitorii, care vizează raportarea omului la societate (educaţia moral-civică) şi la sine (educaţia moral-individuală).

4. Principiile educaţiei morale:

principiul valorificării resurselor şi a disponibilităţilor pozitive ale personalităţii umane în vederea eliminării celor negative;

principiul unităţii şi al continuităţii axiologice între toate formele de proiectare şi realizare a educaţiei morale;

principiul diferenţierii educaţiei morale în funcţie de determinările sale particulare (vârstă, domeniu socioprofesional, context educaţional) şi individuale (structura fiecărei personalităţi);

principiul corespondenţei pedagogice dintre "teoria" morală şi "practica" morală;

principiul corelării funcţionale între "cerinţele" morale şi "stimulentele" morale.

5. Metode de educaţie morală:

Exemplul are o mare eficientă în determinarea executării faptei morale. Exercițiul moral constă în executarea sistematică şi organizată a unor fapte şi acțiuni, în condiții relativ identice, cu scopul formării deprinderilor şi obişnuințelor de comportare morală, al constituirii şi fixării trăsăturilor voliţionale şi de caracter implicate în atitudinea şi conduita morală a individului. Această metodă presupune două momente principale: formularea cerinţelor si exersarea propriu-zisă. Supravegherea este metoda de observare atentă de către educator a comportării în devenire a copilului, a tânărului sau adultului. Pedeapsa este o sancționare a nerespectării regulilor de comportare, a îndrumărilor şi ordinelor date, a îndatoririlor şi obligațiilor şcolare. Recompensa este faţa pozitivă a sancțiunii, în sensul că prin ea încurajam anumite fapte care, prin repetare, duc la deprinderi şi obişnuințe bune.

Educația estetică

1.Conceptul de educaţie estetică:

Educaţia estetică, ca dimensiune a educaţiei integrale, poate fi privită ca activitatea, procesul şi rezultatul de percepere, trăire şi creare a frumosului în sens larg, a esteticului. Categoriile educaţiei estetice sunt: idealul estetic, stilul estetic, gustul estetic, spiritul de creație.

2.Obiectivele educației estetice:

- O1.Dezvoltarea sensibilităţii estetice.
- O2. Dezvoltarea capacităţii de apreciere a frumosului şi a celorlalte categorii estetice (sublim, eroic, comic, tragic).
- O3.Formarea culturii estetice şi a atitudinii estetice de preţuire şi promovare a frumosului.
- O4. Dezvoltarea creativităţii artistice.

3.Conţinuturi şi modalităţi de realizare a educaţiei estetice:
Educaţia estetică se poate realiza în cadrul şcolii, prin intermediul disciplinelor şcolare incluse în planul de învăţământ (literatura, muzica, desenul) şi al altor activităţi complementare (excursii tematice, concursuri artistice, vizite, cercuri, serbări, audiţii etc.) dar şi prin activităţi extraşcolare (vizionări de spectacole de teatru, film, balet, concerte, expoziţii de artă, discuţii cu artişti etc.) ce vor fi valorificate de cadrele didactice.

4.Metodologia educaţiei estetice:
Metodele folosite in educaţia estetică sunt metode comune cu cele folosite in întregul proces educativ. Un loc cu totul aparte revine in educaţia estetică metodei exercițiului, însoțită de explicaţii şi demonstrații.

5.Principiile educaţiei estetice:
principiul educării estetice pe baza valorilor autentice,
principiul receptării creatoare a valorilor estetice,
principiul perceperii globale, unitare a conţinutului şi formei obiectului estetic,
principiul înţelegerii şi situării contextuale a fenomenului estetic.

Educația intelectuală

- *1. Rolul şi locul educaţiei intelectuale în formarea personalităţii.*
- Intelectul este capacitatea omului de a gândi, de a avea o activitate raţională, de a opera cu noţiuni. Termenul de inteligenţă are multe note comune cu acela de intelect, la care se mai poate adăuga capacitatea omului de a cunoaşte, de a înţelege, de a cugeta.
- Educaţia intelectuală este o componentă de bază a educaţiei integrale (totale), prin care se asigură asimilarea (însuşirea) unui sistem unitar de cunoştinţe, pe baza cărora se formează şi se dezvoltă capacităţi cognitive (de cunoaştere), se stimulează interesele de cunoaştere, se dobândesc priceperi şi deprinderi de studiu. Latura intelectuală a personalităţii asigură omului posibilităţi nelimitate de cunoaştere şi acţiune; dezvoltarea personalităţii umane este dependentă de gradul de realizare a educaţiei intelectuale. De aici şi interesul sporit pentru această dimensiune a educaţiei, acordat în condiţiile revoluţiei ştiinţifice şi tehnice contemporane, când munca fizică are un tot mai puternic suport intelectual.

2. Obiective ale educaţiei intelectuale:

O1. Asimilarea cunoştinţelor şi structurarea lor în sisteme logice.

O2. Însuşirea şi perfecţionarea tehnicilor de muncă intelectuală.

Rezultatele activităţii şcolare, în general, ale activităţii de învăţare sunt determinate de măsura în care elevii posedă tehnici de învăţare. „A-i învăţa pe elevi să înveţe” înseamnă, printre altele, a le forma priceperi şi deprinderi de a utiliza metode şi tehnici de instruire. Analfabetul de mâine nu va fi cel ce nu ştie să citească, ci va fi cel care nu şi-a însuşit tehnici de învăţare.

O3. Exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice de cunoaştere; formarea capacităţilor cognitive.

O4. Stimularea şi cultivarea intereselor de cunoaştere.

3. Igiena muncii intelectuale:

Cu privire la spaţiul în care are loc: încăperea să aibă sursă de lumină/naturală sau artificială adecvată; mobilierul să corespundă fizicului și vârstei elevilor; băncile, mesele să fie aşezate astfel încât lumina naturală să vină din partea stângă a lor; aşezarea în bănci să fie astfel făcută încât cei cu statură mică sau cu unele handicapuri senzoriale să fie în faţă; să fie asigurată o bună vizibilitate, pentru toţi elevii, la tablă şi la locul unde se expun materialul didactic şi alte mijloace de învăţământ necesare unor demonstraţii în timpul lecţiilor, al activităţilor; să fie asigurată aerisirea sălilor de clasă, precum şi o temperatură adecvată în funcţie de anotimp. Cu privire la timpul în care are loc activitatea intelectuală: orarul săptămânal și orarul zilnic al fiecărei clase trebuie să ţină seama de „curba de efort” a elevilor; atât în timpul zilei de curs, cât şi în cadrul fiecărei lecţii vor fi introduse, la preşcolari şi la şcolarii mici, şi activităţi relaxante, inclusiv sub forma unor jocuri (eventual didactice), etc.

Educația religioasă

Educația religioasă

INTRODUCERE

Educația este un proces evolutiv și complex
desfășurat pe parcursul mai multor etape și viz
o anume finalitate, finalitate care are în ved
formarea și dezvoltarea însușirilor intelectuale,
morale și fizice ale copiilor și ale tineretulu
oamenilor și ale societății

De-a lungul secolelor educația a fost strâns
legată de religie. În Antichitate, în Orient, ș
funcționau în general pe lângă temple. În Occi
mănăstirile erau centre de cultură pe lângă care f
ționau școli, atât pentru viitorii clerici (școala inte
cât și pentru laici (școala exterioară). În țara noastră
din sec. al XI-lea existau școli pentru pregătirea preoți
pe lângă mănăstiri și centre episcopale, cu predare î
limba latină, greacă și slavă.

Prin educația religioasă trebuie să realizam de f
o reală cultivare a spiritului. Ea ne ajută să const
un sistem de valori spirituale, etice, estetice etc., racord
la personalitatea fiecăruia dintre noi și materializar
comportamente integratoare în viața comunității din
facem parte și a societății în ansamblu.

Cercetările în domeniul psihologiei copilului ne
că educația moral-religioasă este posibilă de la cea m
fragedă vârstă, iar preocupări cu trăsăturile de voința
caracter în formare sunt receptivi la influențele
tate asupra lor.

Dacă educația morală repre
procesului de pregătire a copi
are în vedere cunoașterea, întel
binelui în viața socială și a
comunității, educația religioa
într-o strânsă legătură cu e
du-i fundament divin.

Educația este posibilă în
omenești; de asemenea educa
posibilă în vârsta copilăriei
tul copilului are în interiorul
pentru aceasta. Sufletul cop
ca o ceată; simțurile sunt p
inspitaturile lui. Educația re
posibilă numai dacă Hristo
în sufletul omului și dacă
împreună cu Hristos la ~~d~~
sa.

Educația religioasă a fost ș
dimensiune de prim rang a f
aceea, e firesc să o avem î
pe locul din urma a latu
ca pe un corolar al tuturor
pentru că însăși Constituția
le dreptul fiecăruia de a-și

Orice pedagogie se cunoaște
dacă un copil poate și trebu
dința religioasă. După unii,
dată de însăși grația divin

Credința este o treaptă necesară pe drumul
cunoașterii și autocunoașterii. Prin religie, copilul
nu numai că este pus în relație cu zonele perfec-
țiunii transcendente, dar totodată la nivelul per-
soanei se creează o predispoziție de inserție
a celui într-o regiune de valori profunde,
unde viața se concentrează, devine mai personală,
mai autentică.

Elevul are nevoie de credință, dar nu prin
minciună, frică, inoculare, ca ceea ce face este bun,
corect, dezirabil. Trebuie să se încreadă în
omul de lângă el. Trebuie să consimtă că
modelul ce-l are în față, dascălul, este
unul ce merită a fi urmat.

Educația are nevoie de stringența de credință
aceasta trebuind să fie catalizatorul inițial al
oricărei acțiuni pedagogice.

APLICAȚII

REBUS

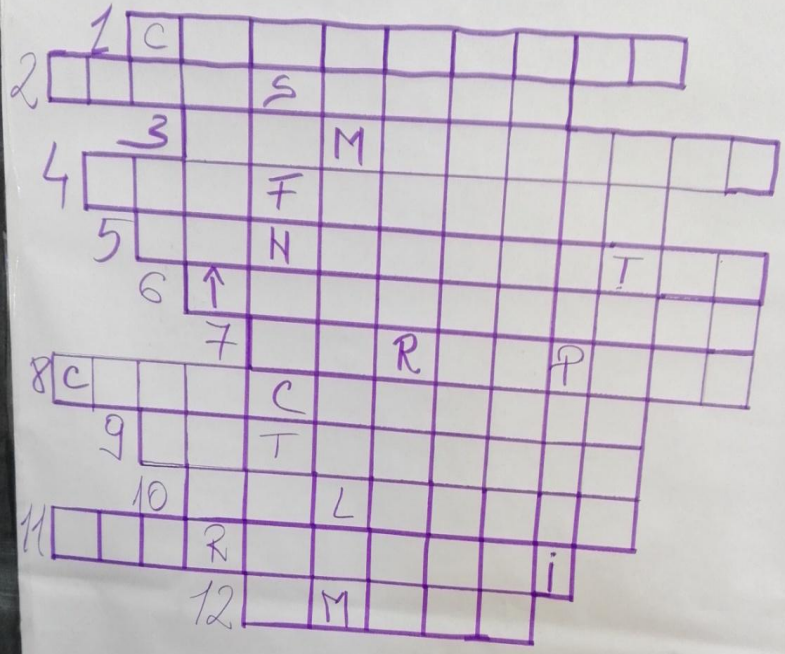

DIMENSIUNILE EDUCAȚIEI:

REBUS

1. Educația Intelectuală are ca specificitate formarea și maximizarea capacităților COGNITIVE.
2. Behaviorismul își are originea în FILOSOFIE.
3. Obiectivele educației intelectuale se configurează pe mai multe COMPONENTE.

4. Educația morală este componenta educației care se ocupă cu formarea PROFILUL moral al subiecților educaționali.
5. Unul dintre obiectivele educației morale este formarea CONȘTIINȚEI morale.
6. Educația morală se realizează în cadrul procesului de ÎNVĂȚĂMÂNT.

7. Educația estetică, ca dimensiune a educației integrale poate fi privită ca activitate, procesul și rezultatul de PERCEPERE.
8. Unul dintre obiectivele educației estetice este obiectivul privind dezvoltarea CAPACITĂȚII de a crea valori estetice
9. Un principiu al educației estetice ar fi principiul educației estetice pe baza valorilor AUTENTICE.

10. Un argument al educației religioase ar fi: argumentul CULTURAL.
11. Prin educația religioasă trebuie să realizăm de fapt o reală cultivare a SPIRITULUI
12. Educația religioasă a fost și este considerată o dimensiune de prim rang a ființei - UMANE.

REBUS

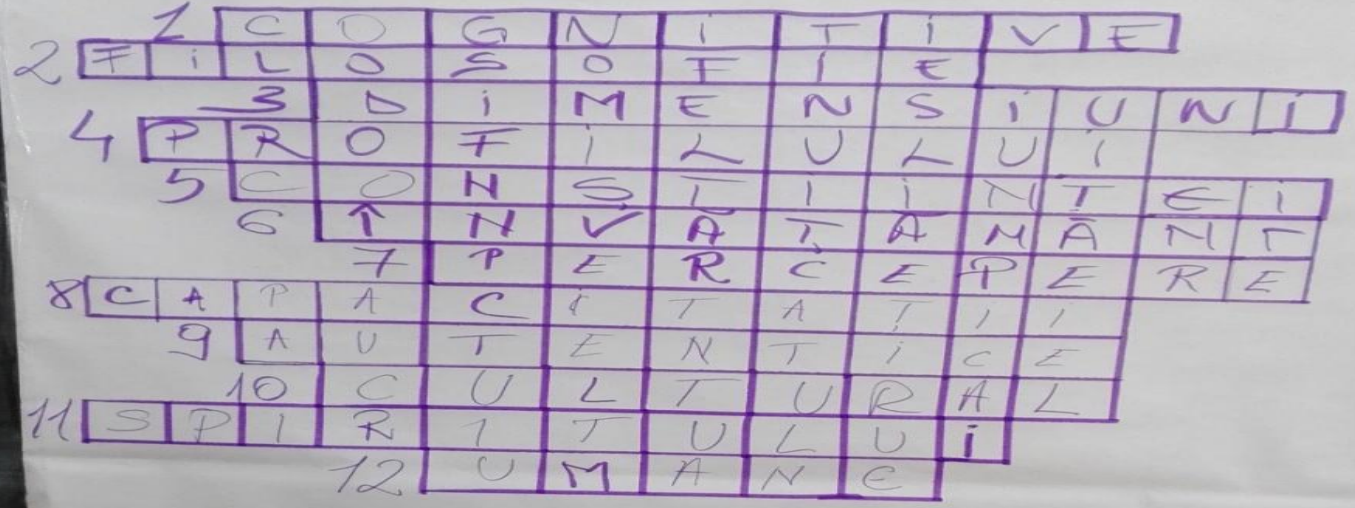

DIMENSIUNILE EDUCAȚIEI :

VĂ MULȚUMIM!!!

Educația în contextul lumii contemporane

Student : .....

- ✓ m-am gândit la o introducere în „Contextul lumii contemporane”.
- ✓ după am scris în ce constă educația privind lumea contemporană.
- ✓ și spre sfârșit am adus la cunoștință noile educații.
- ✓ am realizat o planșă ce conțin două citate reprezentative educației și unde am făcut o sinteză a tot ce am spus pentru a se înțelege mai bine.

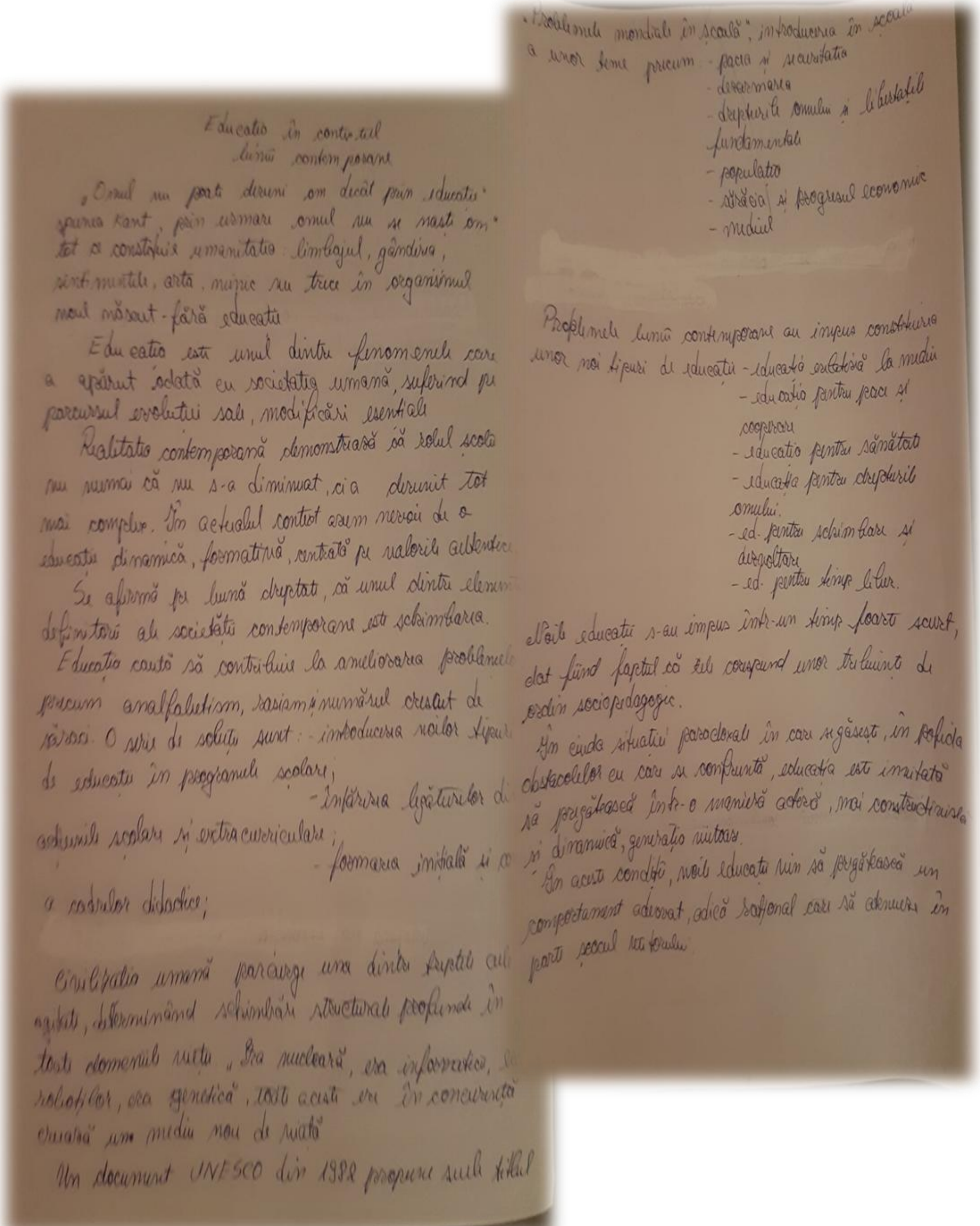
Educatia în contextul lumii contemporane
„Omul nu poate deveni om decât prin educatie" spunea Kant, prin urmare „omul nu se naște om". Tot ce constituie umanitatea: limbajul, gândirea, sentimentele, arta, morala nu trece în organismul noului născut - fără educatie.
Educatia este unul dintre fenomenele care a apărut odată cu societatea umană, suferind pe parcursul evolutiei sale, modificări esentiale.
Realitatea contemporană demonstrează că rolul școlii nu numai că nu s-a diminuat, ci a devenit tot mai complex. În actualul context avem nevoie de o educatie dinamică, formativă, centrată pe valorile autentice
Se afirmă pe bună dreptate, că unul dintre elementele definitorii ale societății contemporane este schimbarea.
Educația caută să contribuie la ameliorarea problemelor precum analfabetism, rasismul, numărul crescut de săraci. O serie de soluții sunt: - introducerea noilor tipuri de educatie în programele școlare;
- întărirea legăturilor dintre activitățile școlare și extracurriculare;
- formarea inițială și co
a cadrelor didactice;
Civilizatia umană parcurge una dintre etapele cele mai agitate, determinând schimbări structurale profunde în toate domeniile vieții. „Era nucleară", era informaticii,
robotilor, era genetică", toate acestea în concurență creează un mediu nou de viață.
Un document UNESCO din 1982 propune sub titlul
„Problemele mondiale în școală", introducerea în școală a unor teme precum - pacea și securitatea
- dezarmarea
- drepturile omului și libertățile fundamentale
- populatia
- sărăcia și progresul economic
- mediul
Problemele lumii contemporane au impus constituirea unor noi tipuri de educatie - educatia relativă la mediu
- educatia pentru pace și cooperare
- educatia pentru sănătate
- educatia pentru drepturile omului
- ed. pentru schimbare și dezvoltare
- ed. pentru timp liber.
Noile educatii s-au impus într-un timp foarte scurt, dat fiind faptul că ele corespund unor trebuințe de ordin sociopedagogic.
În aceste situatii paradoxale în care se găsește, în pofida obstacolelor cu care se confruntă, educatia este invitată să pregătească într-o manieră activă, mai constructivă și dinamică, generatia viitoare.
În aceste condiții, noile educatii vin să pregătească un comportament adecvat, adică rațional care să edifice în parte secolul viitorului.

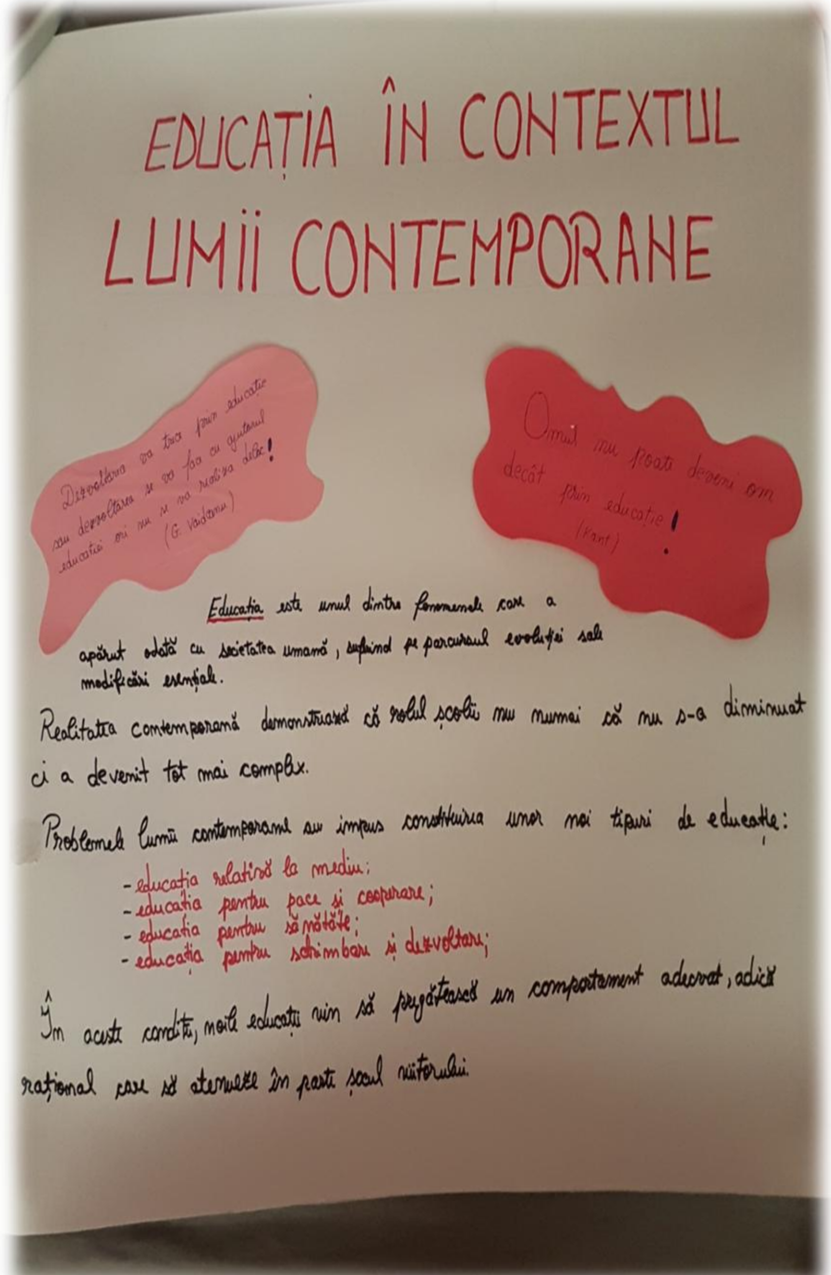
EDUCAȚIA ÎN CONTEXTUL LUMII CONTEMPORANE
Dezvoltarea va trece prin educatie sau dezvoltarea se va face cu ajutorul educatiei ori nu se va realiza deloc! (G. Văideanu)
Omul nu poate deveni om decât prin educatie! (Kant)
Educatia este unul dintre fenomenele care a apărut odată cu societatea umană, suferind pe parcursul evoluției sale modificări esențiale.
Realitatea contemporană demonstrează că rolul școlii nu numai că nu s-a diminuat ci a devenit tot mai complex.
Problemele lumii contemporane au impus constituirea unor noi tipuri de educație:
- educatia relativă la mediu;
- educatia pentru pace și cooperare;
- educatia pentru sănătate;
- educatia pentru schimbare și dezvoltare;
În aceste condiții, noile educații vin să pregătească un comportament adecvat, adică rațional care să aterneze în parte secolul viitorului.

Eu am avut de realizat ,,Educaţia integrată". Pentru prezentarea mea, am realizat o planşă pe care am desenat o imagine reprezentativă subtemei mele, am scris 2 definiţii ale educaţiei integrate şi un slogan şi am ataşat câţiva fluturi care fac trimitere la ideea de libertate. Am realizat şi o fişă pentru colegele mele în care am descris în ce constă educaţia integrată şi câteva principii ale acesteia

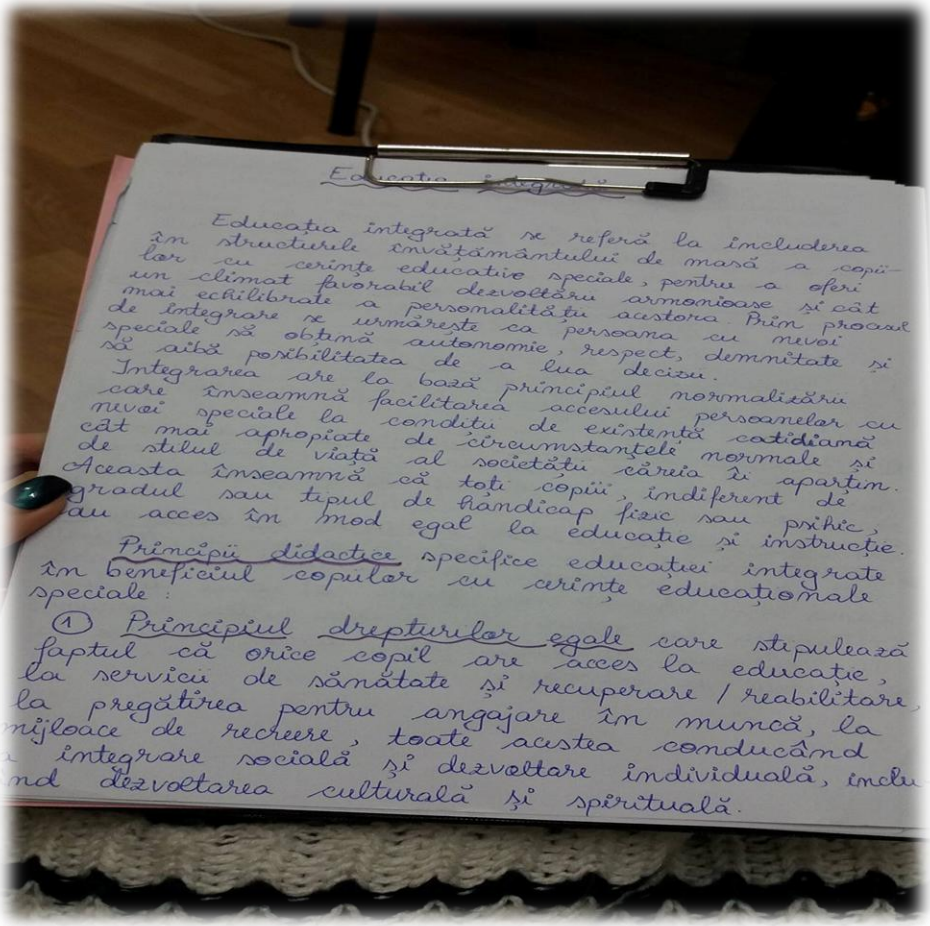

Educația integrată se referă la includerea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora. Prin procesul de integrare se urmărește ca persoana cu nevoi speciale să obțină autonomie, respect, demnitate și să aibă posibilitatea de a lua decizii.
Integrarea are la bază principiul normalizării care înseamnă facilitarea accesului persoanelor cu nevoi speciale la conținutul de existență cotidiană cât mai apropiate de circumstanțele normale și de stilul de viață al societății căruia îi aparțin. Aceasta înseamnă că toți copiii, indiferent de gradul sau tipul de handicap fizic sau psihic, au acces în mod egal la educație și instrucție.
Principii didactice specifice educației integrate în beneficiul copiilor cu cerințe educaționale speciale:

① Principiul drepturilor egale care stipulează faptul că orice copil are acces la educație, la servicii de sănătate și recuperare / reabilitare, la pregătirea pentru angajare în muncă, la mijloace de recreere, toate acestea conducând la integrare socială și dezvoltare individuală, incluând dezvoltarea culturală și spirituală.

② Principiul egalizării șanselor în domeniul educației impune ca școlarizarea copiilor cu handicap să se facă pe cât posibil în cadrul sistemului general de învățământ, iar învățământul obligatoriu să includă copii din toate tipurile și nivelurile de handicap, inclusiv pe cele mai severe.

③ Principiul accesului la orice formă de educație presupune ca școlarizarea copiilor cu cerințe speciale să se facă, pe cât posibil, în cadrul sistemului general de învățământ.

④ Principiul intervenției timpurii indică gradul sporit de eficiență a intervenției de reabilitare/ recuperare și de integrare în comunitate la vârste mai mici.

⑤ Principiul cooperării și parteneriatului are în vedere faptul că în viziunea școlii incluzive, cooperarea constituie un element fundamental pentru realizarea succesului.

⑥ Principiul asigurării serviciilor de sprijin în comunitate se referă atât la copii cu deficiențe cât și la personalul care lucrează cu ei, arătând că serviciile de sprijin pot varia de la intervenția în echipă, cât și din partea comunității și poate contribui prin diverse resurse la programul de integrare.

Toți copiii au acces în mod egal la educație și instrucție!

Educația integrată dorește să ofere copilului cu deficiențe posibilitatea unei dezvoltări fizice și psihice care să-i permită să se asemene cât mai mult cu copiii normali.

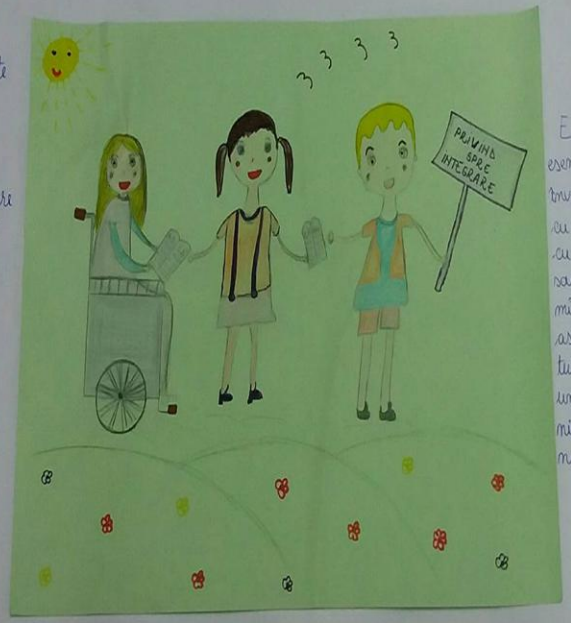

Educația integrată se referă în esență la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale (copii cu deficiențe senzoriale, fizice, intelectuale sau de limbaj, defavorizați socio-economic și cultural, copiii din centrele de asistență și ocrotire, copii cu usoare tulburări psiho-afective) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

(D.V. Popovici)

Și tu ești ca noi!

Și tu ai drepturi!

Educația integrată

Educația integrată se referă la includerea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora. Prin procesul de integrare se urmărește ca persoana cu nevoi speciale să obțină autonomie, respect, demnitate și să aibă posibilitatea de a lua decizii.

Integrarea are la bază principiul normalizării care înseamnă facilitarea accesului persoanelor cu nevoi speciale la condiții de existență cotidiană cât mai apropiate de circumstanțele normale și de stilul de viață al societății căreia îi aparțin. Aceasta înseamnă că toți copiii, indiferent de gradul sau tipul de handicap fizic sau psihic, au acces în mod egal la educație și instrucție.

Principii didactice specifice educației integrate în beneficiul copiilor cu cerințe educaționale speciale:

① Principiul drepturilor egale care stipulează faptul că orice copil are acces la educație, la servicii de sănătate și recuperare / reabilitare, la pregătirea pentru angajare în muncă, la mijloace de recreere, toate acestea conducând la integrare socială și dezvoltare individuală, incluzând dezvoltarea culturală și spirituală.

Eu am avut de pregătit " Educația copiilor supradotați " . Prezentare mea a fost formată dintr-o planșă pe care am reprezentat imaginea unei fetițe înconjurată de câteva elemente care sa ilustreze dorința de cunoaștere și am scris două clasificări legate de ceea ce presupune educația copiilor supradotați și modalitățile de educație ale acestora. Am prezentat colegilor informații referitoare la copiii supradotați și la modul de integrare al acestora în colectiv. De asemenea, am pregătit o aplicație privind aceste modalități de integrare, cu scopul de a observa creativitatea și modul de gândire al colegilor mei.

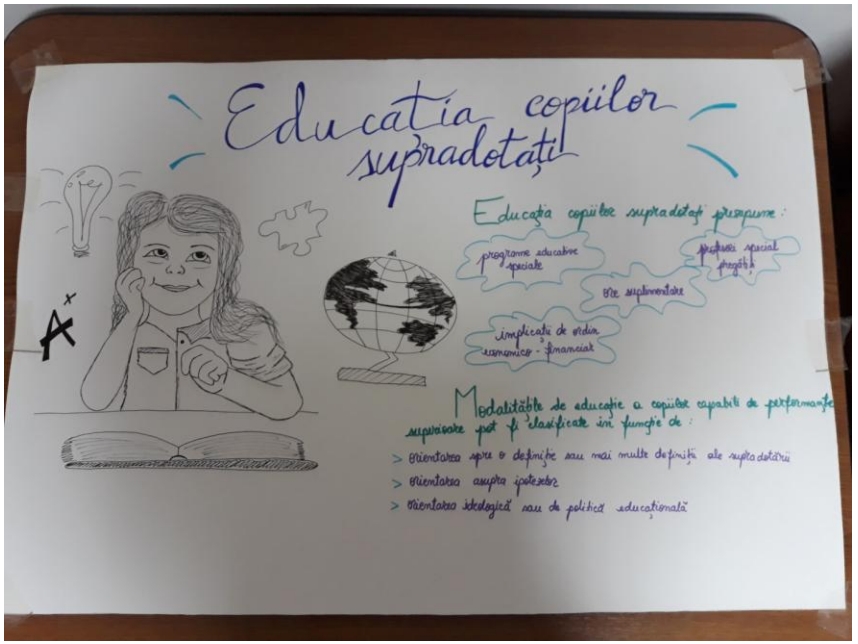

Copiii supradotați se remarcă prin atitudini, dispoziții și obiceiuri ce valorifică mintea deschisă, obiectivitatea și imparțialitatea. Ei practică în mod obișnuit metacogniția (= este definită drept știința despre a ști, capacitatea de a gândi conștient), analizându-și propriul proces de gândire. Antrenamentul intelectual ce trebuie să stea la baza oricărei activități / lecții necesită planificarea, rezolvarea de probleme, decizia strategică, recomandarea de metodologii, comunicarea și utilizarea experienței altora în mod critic. Direcționarea învățării trebuie să se realizeze pe baza analizei optimului educațional și planificarea pentru viitor a acestuia. Copiii supradotați sunt conduși de o curiozitate aparte, sunt capabili să își imagineze îmbunătățiri sau reformări, să producă valori utile din punct de vedere social. De aceea, programele educaționale pentru supradotați trebuie să răspundă unor cerințe educative care să se plieze pe caracteristicile specifice ale gândirii lor care:

> ridică probleme și întrebări vitale pe care le formulează clar și precis

> culege și evaluează informații relevante folosind abstracții pentru a le interpreta.

> ajunge la concluzii bine gândite și la soluții, testându-le pe criterii și standarde relevante

> comunică efectiv cu alții construind soluții pentru diferite probleme;

> stâlpii totemici ai talentului multiplu al lui Calvin Taylor, teorie bazată pe modelul structurii inteligenței privind stimularea și dezvoltarea talentelor creative multiple prin instrumente educative oportune.

> programul Purdue creat de John F. Feldusen care este dedicat dezvoltării gândirii creative și a celor patru calități ale acesteia: flexibilitate, fluență, originalitate și elaborare.

Modalitățile de educație a copiilor capabili de performanțe superioare pot fi clasificate în funcție de:

- orientarea spre o definiție sau mai multe definiții ale supradotării
- orientarea asupra ipotezelor
- orientarea ideologică sau de politică educațională

Educația copiilor supradotați presupune programe educative speciale, uneori clase speciale, ore suplimentare, profesori special pregătiți pentru a lucra cu supradotații și alte implicații de ordin economico-financiar. Toate aceste implicații necesare educării copiilor supradotați se justifică din punct de vedere social, prin aportul pe care acești copii îl vor avea în viitor asupra societății, și atunci putem afirma cu certitudine că beneficiari vor fi, în egală măsură, individul care valorifică de oferta socială, dar și societatea prin retroacțiunea viitoare, astfel încât tot mai mult se insistă pe crearea unor condiții speciale pentru asigurarea dezvoltării acestor copii excepționali la nivelul maximei lor potențialități.

Cercetătorii și practica au demonstrat că programele școlare obișnuite și școala de masă nu asigură maximizarea potențialului individual al supradotaților, ei trebuie încurajați și sprijiniți printr-o instruire specializată și diferențiată.

În concluzie, putem afirma că atunci când școlarii supradotați beneficiază de condiții educative specializate pe domeniul lor aptitudinal și sunt îndrumați de aproape de profesori dedicați, aceștia își dezvoltă optim capacitățile performanțiale până la nivel de excelență.

Educația copiilor supradotați

1. Caracteristici ale procesului instructiv-educativ cu copii supradotați

Orice copil supradotat identificat de părinți sau de școală trebuie să beneficieze de programe educaționale care să le faciliteze dezvoltarea potențialului motivațional, astfel încât să acceadă la performanțe, care să fie convertite în final în competențe cu impact social. Complexitatea personalității supradotaților determină o gândire atentă în privința elaborării și implementării programelor instructiv-educative. Copiii supradotați dezvoltă capacități de învățare diferite de a celorlalți copii, bazate pe modele de gândire specifice:

> gândirea critică ce evaluează ideile și argumentele în mod creativ
> construcția de modele ce dă un sens logic lumii și care pot fi utilizate în practică
> demonstrația de argumente logice care permit validarea sau respingerea unor concepte.
> gândirea morală ce permite abordarea sub spectrul responsabilității diferitelor acțiuni și găsirea optimului strategic de abordare a unei situații.

Toate aceste particularități necesită pregătirea specială a profesorilor care lucrează cu copii supradotați și care trebuie să își dezvolte stiluri de predare adecvate și necesare educației de masă.

Din aceste motive supradotatul cu gândire critică este autodisciplinat, auto-direcționat, auto-monitorizat și auto-corectiv, folosește strategii riguroase și abilități deosebite în manevrarea acestora. De asemenea, el dezvoltă abilități deosebite în rezolvarea de probleme și în comunicarea acestora. Din aceste motive profesorii care lucrează cu această categorie de copii, trebuie, la rândul lor, să aibă abilități deosebite și un profil psiho-intelectual compatibil cu cel al elevilor.

Deoarece copiii supradotați prezintă caracteristici particulare de dezvoltare, s-a construit pretutindeni în lume un sistem educativ ce respectă aceste caracteristici particulare și care poate valorifica enormul potențial intelectual și aptitudinal al supradotaților, direcționând influențele în mod deosebit de educația de masă, spre stimularea acestora. Programe educaționale eficiente pentru supradotați frecvent citate în literatura de specialitate sunt următoarele:

> metoda rezolvării creative a problemelor a lui Parnes, care se bazează pe identificarea unor modalități prin care se pot realiza programe educative care să vină în sprijinul elevilor pentru soluționarea problemelor în învățare și pentru dezvoltarea gândirii creative.
> modelul triadei de îmbogățire a lui Renzuli care dezvoltă un program de educare a supradotaților bazat pe experiențe de învățare diferențiate, care cuprinde: activități de instruire în grup, activități exploratorii generale, activități de investigare individuală sau în grupuri mici.

Eu am avut de prezentat „Educația permanentă”.
În word mi-am punctat ideile principale.
Pentru prezentarea mea, am realizat o fișă pentru colegii mei în care am schițat ideile principale ale lecției.

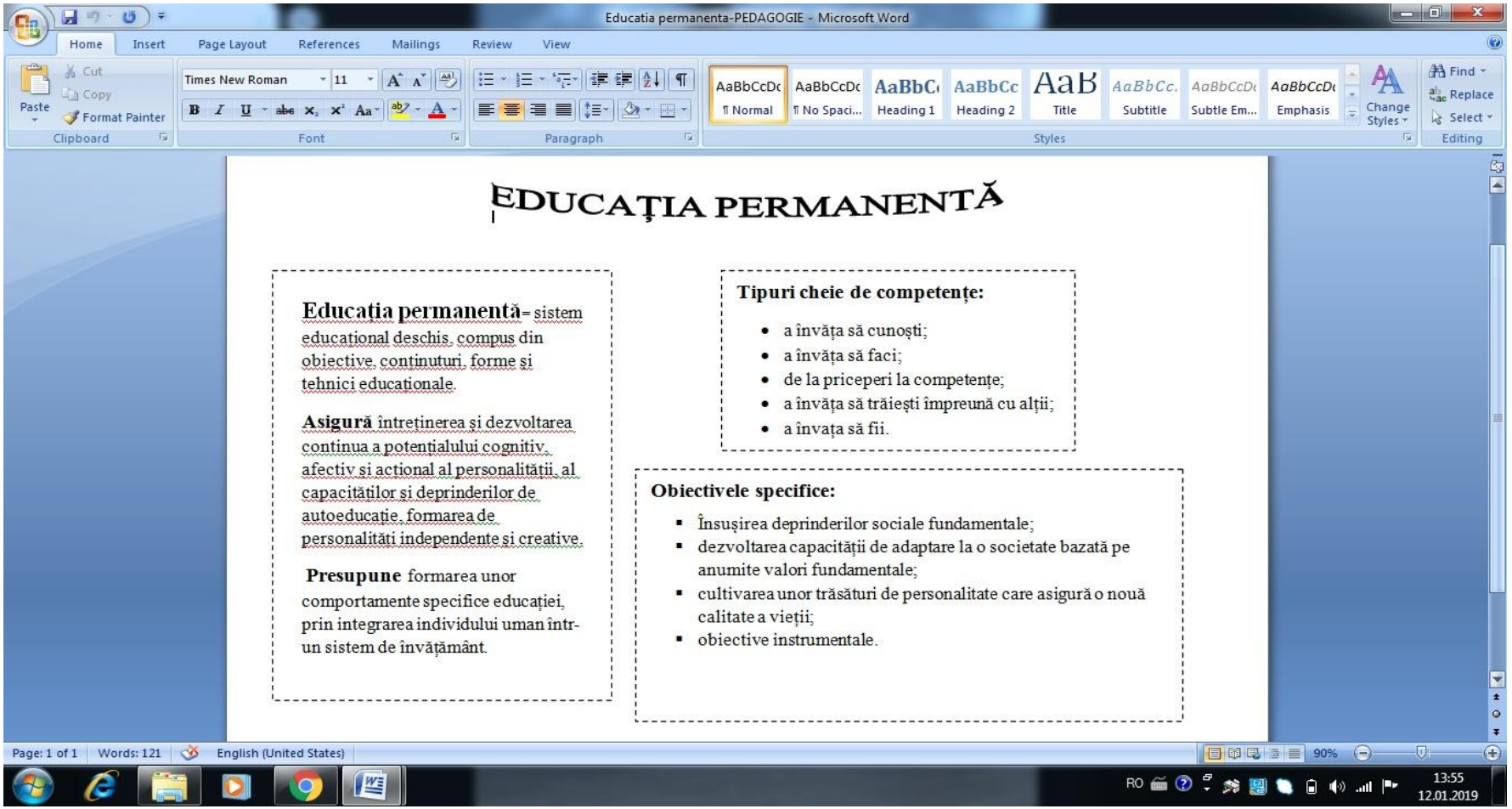

La finalul prezentării, împreună cu colegii mei am realizat un rebus cu întrebări referitoare la întreaga temă de unde a reieșit cuvântul cheie a prezentării noastre și anume „Contemporan”.

-

REBUS

1. Unul dintre elementele definitorii ale societății contemporane este (_____).
2. Educația permanentă este un sistem deschis, compus din (_____).
3. Educația (_____) dorește să ofere copilului cu deficiențe posibilitatea unei dezvoltări psihice și fizice care să-i permitpă să se asemene cât mai mult de un copil normal.
4. Educatia permanentă presupune formarea unui (_____) specific educației, prin integrarea individului uman într-un sistem de învățământ.
5. Cine are la bază principiul normalizării care înseamnă facilitarea accesului persoanelor cu nevoi speciale la condiții de existență?
6. Realitatea contemporană demostrează că rolul școlii nu s-a diminuat, ci a devenit mult mai (_____).
7. Programele educaționale pentru (_____) trebuie să răspundă unor cerințe educative care să se plieze pe caracteristicile specifice ale gândirii.
8. Implicațiile necesare educării copiilor supradotați se justifică din punct de vedere (_____), prin aportul pe care acești copii îl vor avea în viitor asupra societății.
9. Educația copiilor supradotați presupune implicații de ordin economico-(_____).
10. Principiul drepturilor (_____) prevede faptul că orice copil are acces la educațoie , la servicii de sănătate și recuperare și la pregătirea pentru angajarea în muncă.
11. Schimbările structurale profunde se întâlnesc în toate (_____)

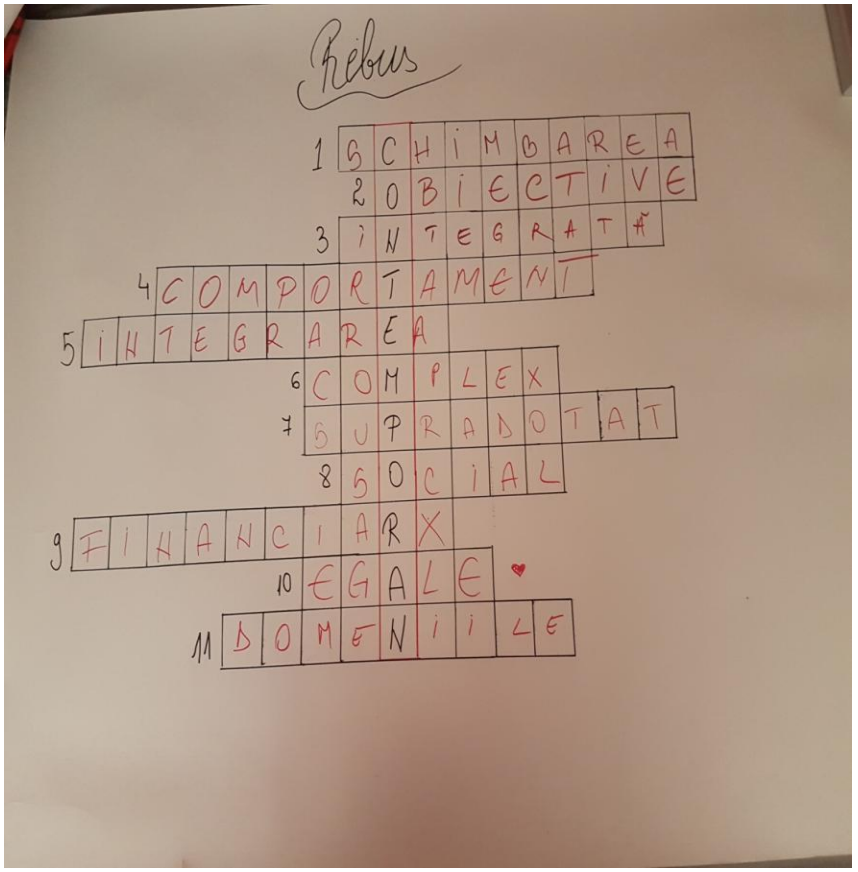

Fundamentele pedagogiei

Seminar - Dimensiunile (laturile/componentele) educației

Data: .....

Tema: „Educația intelectuală, educația morală și educația estetică”

- Seminarul începe cu o scurtă introducere în tema educației, unde fiecare student trebuie să spună câte un cuvânt ce definește sau face referire la cuvântul „educație”.
- Pentru început li se prezintă studenților definiția educației, câteva trăsături și se face trecerea către dimensiunile educației. Pe parcursul seminarului se vor prezenta informații despre educația intelectuală, morală și estetică, și se vor face câteva activități pentru înțelegerea și aprofundarea informațiilor.
- Se prezintă pe rând informații despre educația intelectuală, educația morală și educația estetică.
- După prezentarea informațiilor, studenții sunt împărțiți în trei grupe. Fiecare grupă primește câte un fluture din hârtie pe care se află un citat despre educația morală. Studenții trebuie să își exprime opinia cu referire la citatul dat.
- Pentru următoarea activitate studenții primesc câte o „Scrisoare pentru Moș Nicolae” pe care este scrisă o anumită sarcină referitoare la dimensiunile educației. Studenții citesc cu atenție sarcina de lucru si rezolvă impreună. După rezolvarea sarcinii, studenții prezintă celorlalte grupe sarcina și răspunsul acesteia, urmând ca celelalte grupe să mai completeze cu informații dacă este nevoie.
- Pentru ca scrisoarea să fie mai deosebită, fiecare grupă primește câte un brad din hârtie pe care este scrisă o sarcină de lucru. Fiecare grupă trebuie să rezolve sarcina de lucru, mai apoi să lipească bradul pe scrisoare. Studenții trebuie să dea exemplu de o activitate în care să se regăsească educația intelectuală, morală sau cea estetică.
- Pentru originalitate folosim un cub; Se alege câte un reprezentant din fiecare grupă care va ieși în față. Fiecare reprezentant va rostogoli cubul și va rezolva sarcina de lucru de pe fața de sus a cubului.
- Pentru asigurarea și fixarea informațiilor, fiecare grupă va primi câte un cerc pe care trebuie să scrie idei principale și cuvinte cheie referitoare la cele trei componente ale educației. La final vom forma un om de zăpadă din cele trei cercuri.
- La încheierea activității se fac aprecieri verbale și colective referitoare la participarea activă în cadrul activității.

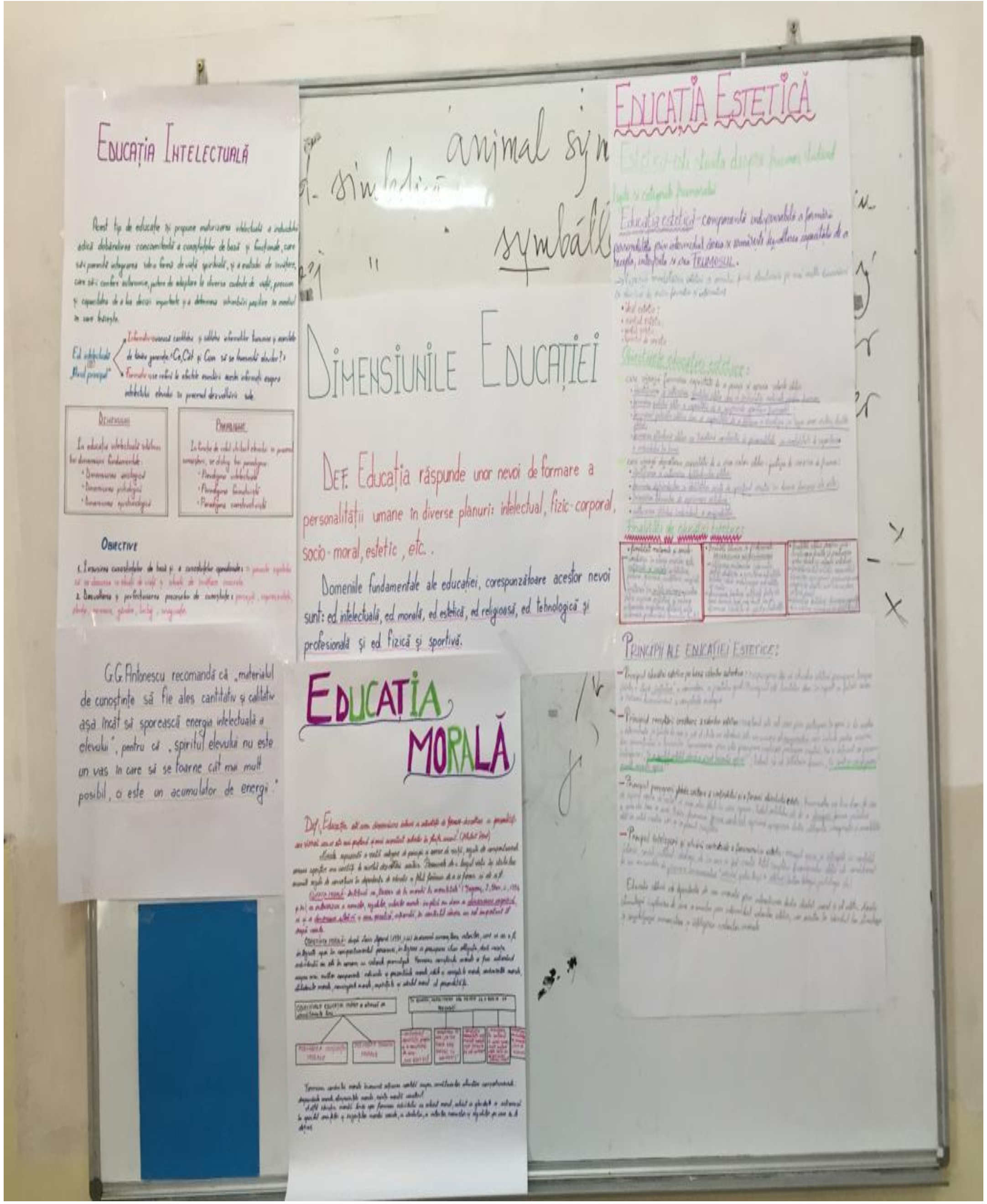
Educația Intelectuală
Educația Estetică
Dimensiunile Educației
Def. Educația răspunde unor nevoi de formare a personalității umane în diverse planuri: intelectual, fizic-corporal, socio-moral, estetic, etc.
Domeniile fundamentale ale educației, corespunzătoare acestor nevoi sunt: ed. intelectuală, ed. morală, ed. estetică, ed. religioasă, ed. tehnologică și profesională și ed. fizică și sportivă.
G.G. Antonescu recomandă că „materialul de cunoștințe să fie ales cantitativ și calitativ așa încât să sporească energia intelectuală a elevului", pentru că „spiritul elevului nu este un vas în care să se toarne cât mai mult posibil, ci este un acumulator de energii."
Educația Morală
Principii ale educației estetice:
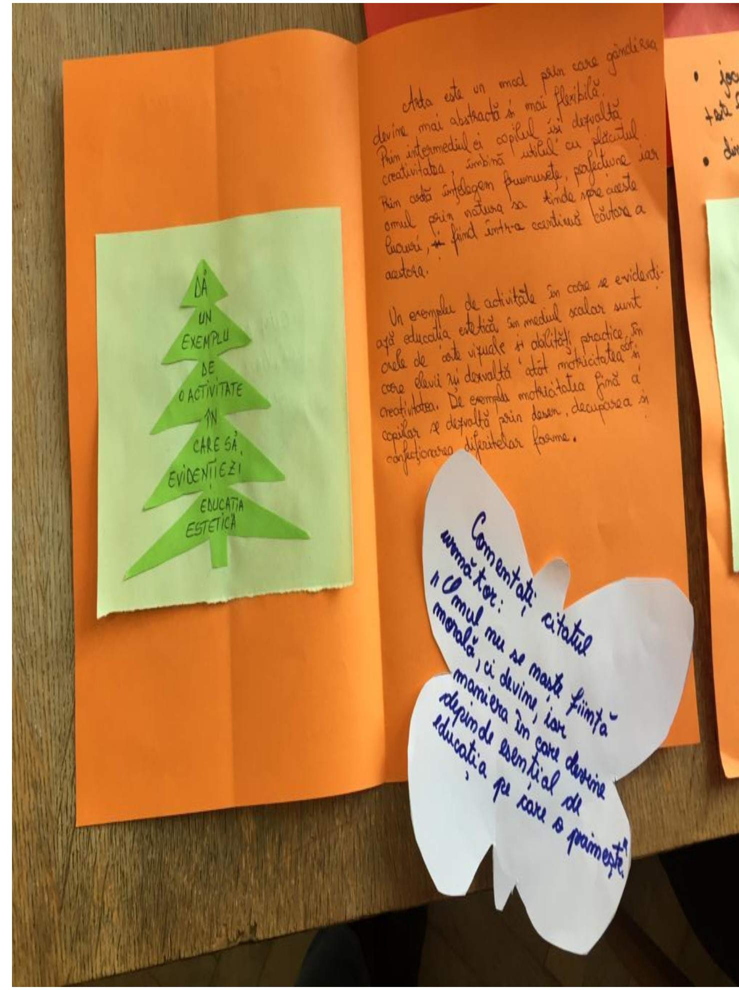
Dă un exemplu de o activitate în care să evidențiezi educația estetică
Arta este un mod prin care gândirea devine mai abstractă și mai flexibilă. Prin intermediul ei copilul își dezvoltă creativitatea, îmbină „utilul" cu plăcutul. Prin artă înțelegem frumusețe, perfecțiune iar omul prin natura sa tinde spre aceste lucruri, și fiind într-o continuă căutare a acestora.
Un exemplu de activitate în care se evidențiază educația estetică în mediul școlar sunt orele de arte vizuale și abilități practice, în care elevii își dezvoltă atât motricitatea cât și creativitatea. De exemplu motricitatea fină a copiilor se dezvoltă prin desen, decuparea și confecționarea diferitelor forme.
Comentați citatul următor: „Omul nu se naște ființă morală, ci devine, iar maniera în care devine depinde esențial de educația pe care o primește."

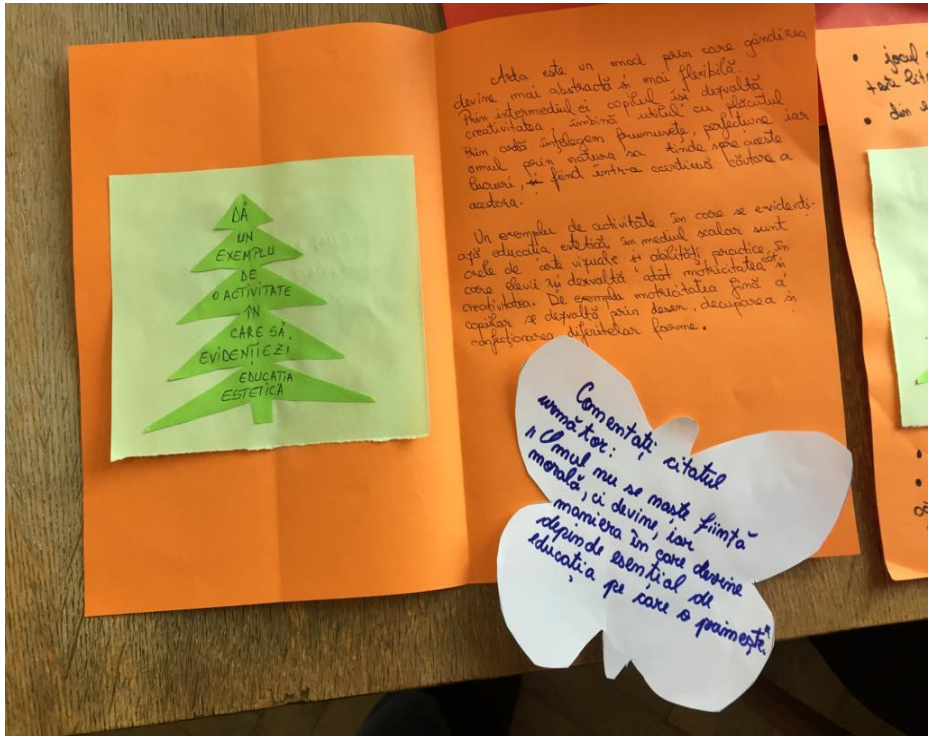
DĂ UN EXEMPLU DE O ACTIVITATE ÎN CARE SĂ EVIDENȚIEZI EDUCAȚIA ESTETICĂ
Comentați citatul următor:
„Omul nu se naște ființă morală, ci devine, iar maniera în care devine depinde esențial de educația pe care o primește.”

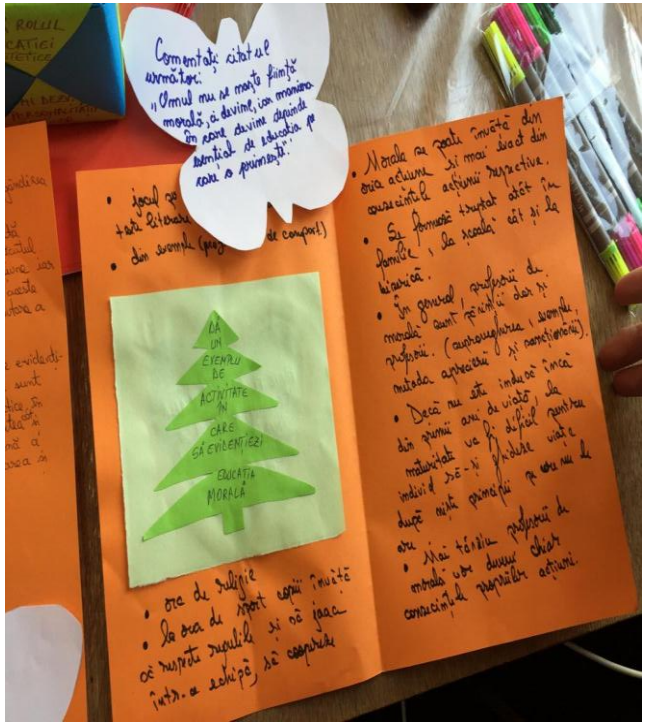
DĂ UN EXEMPLU DE ACTIVITATE ÎN CARE SĂ EVIDENȚIEZI EDUCAȚIA MORALĂ
Comentați citatul următor:
„Omul nu se naște ființă morală, ci devine, iar maniera în care devine depinde esențial de educația pe care o primește.”

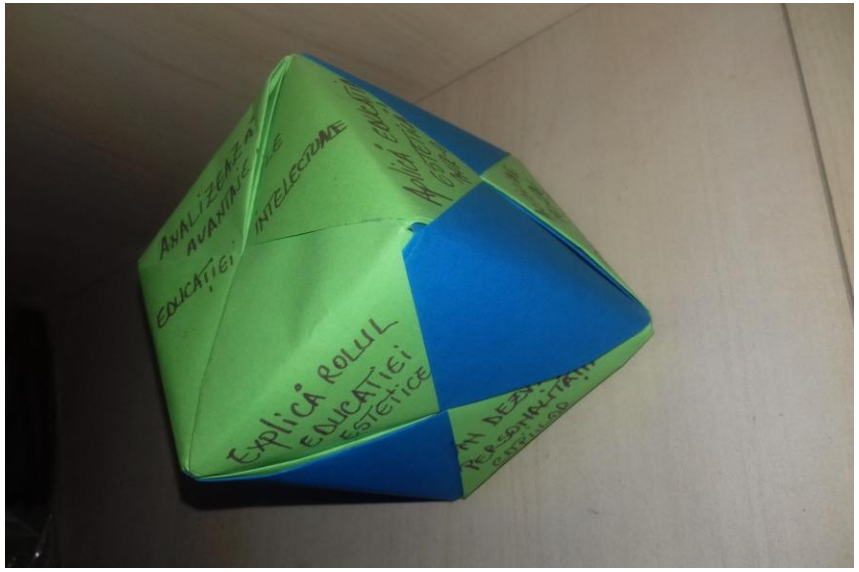
ANALIZEAZĂ AVANTAJELE EDUCAȚIEI INTELECTUALE
EXPLICĂ ROLUL EDUCAȚIEI ESTETICE

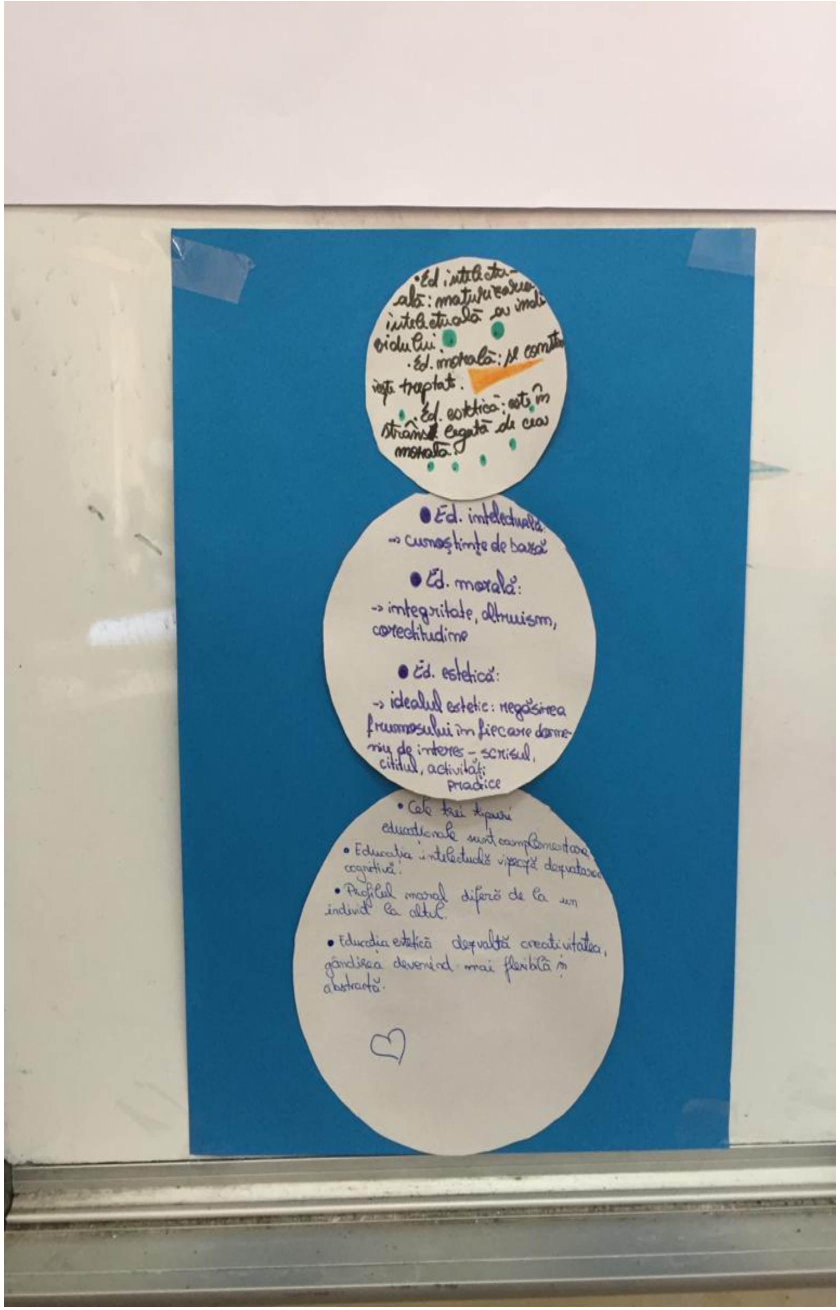
Ed. intelectuală
→ cunoștinte de bază
Ed. morală:
→ integritate, altruism, corectitudine
Ed. estetică:
→ idealul estetic: regăsirea frumosului în fiecare domeniu de interes - scrisul, cititul, activități practice
Cele trei tipuri educaționale sunt complementare.
Educația intelectuală vizează dezvoltarea cognitivă.
Profilul moral diferă de la un individ la altul.
Educația estetică dezvoltă creativitatea, gândirea devenind mai flexibilă și abstractă.

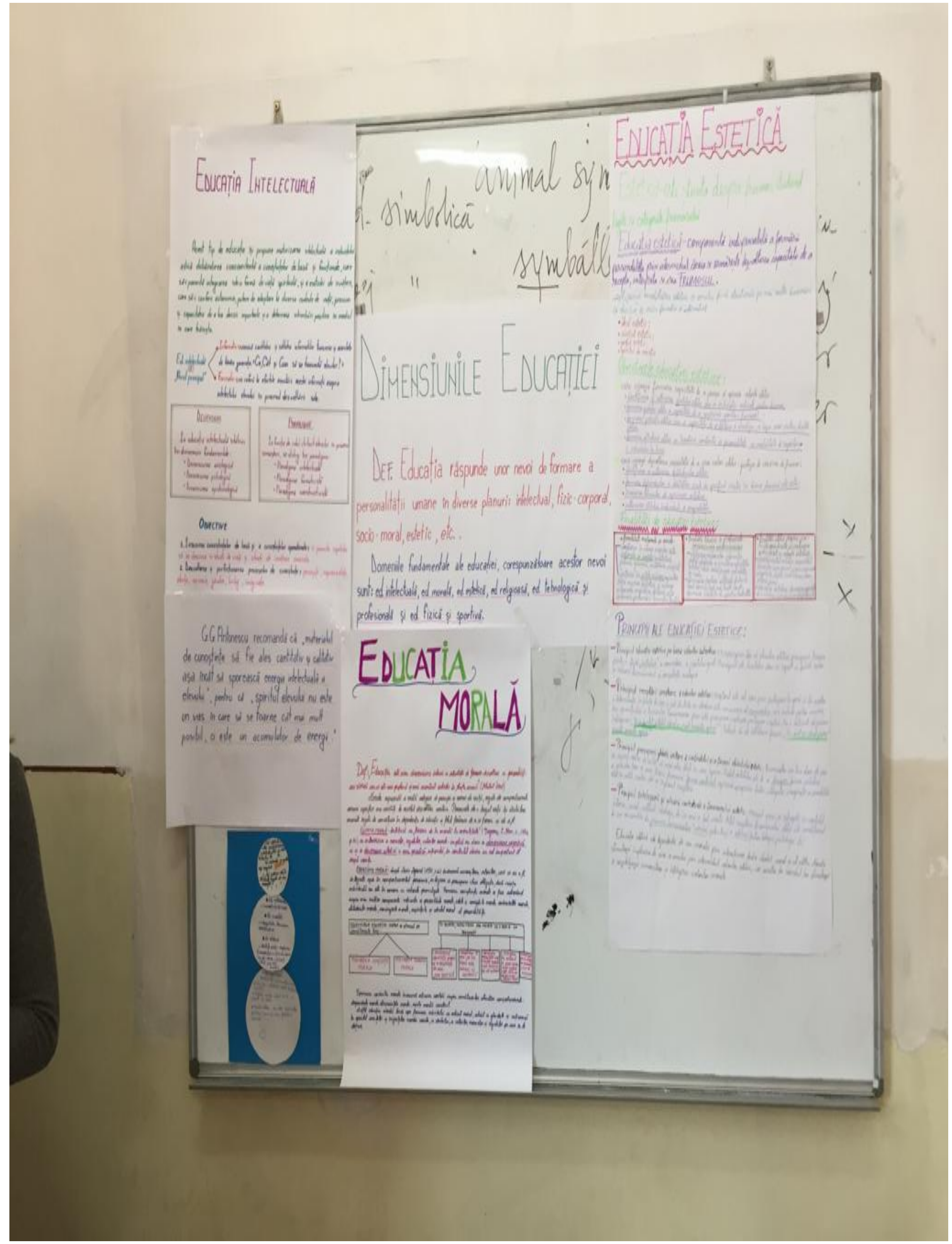
Educația Intelectuală
Dimensiunile Educației
Def. Educația răspunde unor nevoi de formare a personalității umane în diverse planuri: intelectual, fizic-corporal, socio-moral, estetic, etc.
Domeniile fundamentale ale educației, corespunzătoare acestor nevoi sunt: ed. intelectuală, ed. morală, ed. estetică, ed. religioasă, ed. tehnologică și profesională și ed. fizică și sportivă.
G.G. Antonescu recomandă că „materialul de cunoștințe să fie ales cantitativ și calitativ așa încât să sporească energia intelectuală a elevului", pentru că „spiritul elevului nu este un vas în care să se toarne cât mai mult posibil, ci este un acumulator de energie"
Educația Morală
Educația Estetică
Principiile educației estetice:

Fișă de lucru – Dimnesiunile educației: educația estetică, educația fizică, educația tehnologică, educația profesională,

Citiți cu atenție fiecare exercițiu;
Toate subiectele sunt obligatorii;
Avem încredere în voi!

Completați spațiile libere din enunțurile următoare: 2p

Un prim argument pentru necesitatea educației estetice este .....
Putem identifica mai multe accente cu privire la rolul si funcțiile educației fizice; după ..... am putea identifica mai multe paradigme ale educației fizice:
Paradigma de viață a omului contemporan este marcată profund de .....
În societatea contemporană se pune tot mai acut problema .....

Alegeți varianta corectă de răspuns: 2p

Educația a fost și este definiă ca:
a) proces; b) bunul-simț; c) artă.
Factorii care influențează creșterea și dezvoltarea organismului sunt:
a) endogeni și exogeni; b) menținerea sănătății; c) prevenirea unor boli.
3. Sarcina majoră a tehnologiei este de a ajuta la exploatarea deplină a resurselor:
a) istorice și științelor sociale; b) naturale și umane; c) artei.
4. Pregătirea prin școlile profesionale și liceele de specialitate este o secvența a educației:
a) fizice; b) estetice; c) profesionale.

Uniți elementele din prima coloana cu cele dintr-a doua: 2p

Existența noastră cotidiană este impregnată de	a) soluții
Paradigma estetică este centrată pe	b) culturii
Tehnologia constituie cea mai “tânără” componentă a	c) ideea de armonie
Aptitudinea tehnică presupune elaborarea pe plan mintal al unor	d) estetic

La finalul prezentării, toti cei care au participat la seminar, au fost recompensați cu o bombonică, aceasta fiind însoțită de un răvaș pe care era scris un citat referitor la educație.

Subiect de creativitate:

Imagina-ți-vă că sunteți în ipostaza unui copil ce trebuie să aleagă dintre cele patru posibile variante (educația estetică, educația fizică, educația tehnologică si educația profesională) doar una pe care să o studieze la școală.

Argumentați alegerea facută.
3p

- **SUCCES!**

Exemplu de prezentare realizată de studenți.....

Educaţia în contextul lumii contemporane

CUPRINS

- Conceptul de „problematică a lumii contemporane”;
- „Noile educații”- un răspuns la sfidările lumii contemporane;
- Modalități de introducere a „noilor educații” în școală;
- Educația ecologică;
- Educția pentru drepturile omului;
- Educația pentru democrație;
- Educația pentru pace.

Conceptul de „problematică a lumii contemporane”

Ritmul rapid al progresului a determinat constituirea unei **problematici complexe a lumii contemporane**.

Un document UNESCO din 1982 propunea, sub titlul „Problemele mondiale în școală”, introducerea în școală a unor teme precum: pacea și securitatea; dezarmarea; drepturile omului și libertățile fundamentale; populația; sărăcia și progresul economic; mediul; alimentația și subnutriția; etc.

-TENDINȚELE EDUCAȚIEI ÎN PREZENT-

DIRECȚII ȘI TENDINȚE ALE EDUCAȚIEI ACTUALE → **PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ EDUCȚIA ÎN PREZENT**

→ abordarea problematicii lumii contemporane în raport cu educația (context social)

→ integrarea în sistem a formelor educației (formală, non-formală și informale)

→ construirea de modele și strategii educative în vederea rezolvării dificultăților și diternelor din școli (combaterea discriminării din școlile de masă; strategii pt. combaterea abandonului școlar → after-school gratuit pt. copii din medii defavorizate)

→ accentuarea parteneriatului educațional (între școală → instituții publice → ed. parentală)

→ formarea continuă a cadrelor didactice (grade didactice + cursuri CCD)

cele Corpului didactic

→ investiția și inovația în învățământ

→ pierderea școlară, abandonul și analfabetismul și

→ integrarea copiilor cu CES și cu dificultăți de învățare și a copiilor în situații de risc (+ copii supradotați)

→ organizarea de activități extradidactice, extrașcolare (concursuri, olimpiade, excursii)

BOLDUC REBECA
DIAGORAMO CARMEN
CHEURU NICOLETA
MEDICU ELENA
[illegible]
[illegible]

Conceptul problematic al lumii contemporeane a fost introdus de Aurelio Peccei, fondatorul Clubului de la Roma, pentru a sublinia că nu este vorba de probleme izolate, ci de un sistem de probleme corelate, interdependente. Problematica lumii contemporane se impune prin următoarele caracteristici (Văideanu, G., 1986; Cozma, T., 1996);

- caracter universal: nici o țară și nici o regiune nu se pot situa în afara acestei problematici, iar soluțiile nu pot fi găsite decât prin cooperare și solidaritate;

- caracter global: PLC afectează toate domeniile și aspectele vieții sociale;

- complexitate și caracter pluridisciplinar: analiza și rezolvarea unei probleme necesită luarea în considerare a conexiunilor cu alte probleme, adoptarea unor strategii de analiză și rezolutive complexe, care să coreleze perspective multiple;

- evoluție rapidă și greu de prevăzut: adesea, aceste probleme ne pun în fața unor situații complexe, pentru care nu suntem destul de pregătiți și pentru abordarea cărora nu există metode sau soluții adecvate;

- caracter prioritar: datorită gravității lor, aceste probleme au devenit priorități ce trebuie relaționate cu viitorul planetei și supraviețuirea speciei umane.

„Noile educații” – un răspuns la sfidările lumii contemporane

Problematica lumii contemporane nu are un caracter național și particular, ci universal și global și o cauzalitate complexă, ramificată, pe care numai demersurile globale, holiste o pot lumina și rezolva. Educația propune astăzi un asemenea demers, răspunzând exigențelor valorice contemporane prin formula specifică a **noilor educații**, corespunzătoare unei schimbări paradigmatice a actului educativ în favoarea unei învățări inovatoare, capabilă să se substituie învățământului scrict adaptiv, de menținere sau prin șoc (Botkin, J.W.; Elmandjra, M.; Malița, M., 1981).

În documentele UNESCO sunt menționate următoarele noi educații, care au apărut ca răspuns la sfidările PLC (Văideanu, 1988, pp. 107-108):

- Educația relativă la mediu;
- Educația pentru pace;
- Educația pentru participare și democrație;
- Educația pentru comunicare și mass media;
- Educația pentru schimbare și dezvoltare;
- Educația economică și casnică modernă;
- Educația nutrițională;
- Educația pentru timp liber.

Modalități de introducere a „noilor educații” în școală

Principalele modalități de integrare a „noilor educații” în școală sunt (Văideanu, G., 1986; Landsheere, V. De, 1992) :

- Introducerea unor module specifice în cadrul disciplinelor tradiționale. Chiar dacă se integrează în cadrul unei discipline, aceste module au caracter interdisciplinar.
- Introducerea sau infuzarea unor dimensiuni ale PLC în cadrul disciplinelor tradiționale(approche infusionelle). Acest tip de demers prezintă, de asemenea, avantajul că nu necesită o transformare radicală a programului școlar al elevilor și, în plus, permite valorificarea tuturor situațiilor educaționale pentru perceperea și analiza implicațiilor unei probleme, a relațiilor dintre probleme etc.
- Introducerea unor discipline distincte: educația ecologică, educația pentru democrație, educația pentru drepturile omului, educația nutrițională etc.

Educația ecologică

Conferința Națiunilor Unite asupra mediului înconjurător, organizează la Sthockholm în 1972, atrăgea atenția asupra caracterului prioritar al problemelor ecologice.

Ultimele două decenii au fost marcate de evenimente care au atras atenția asupra relației dintre problemele mediului și cele de natură economică, socială, politică.

Educaţia ecologică este un proces care are scopul să îmbunătăţească calitatea vieţii prin asigurarea oamenilor cu „uneltele” de care au nevoie pentru a rezolva şi împiedica problemele de mediu. Educaţia de mediu poate ajuta oamenii să câştige cunoştinţe, deprinderi, motivaţii, valori şi angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului şi de a-şi asuma răspunderea pentru menţinerea calităţii mediului.

Problemele de mediu sunt urgente şi trebuie abordate de întreaga comunitate, iar educaţia trebuie să fie o parte integrantă a soluţiei. Opiniile divergente privind starea mediului, consecinţele degradării acestuia şi rolul educaţiei sunt bune subiecte de discuţie şi dezbatere.

De asemenea educaţia ecologică n-ar trebui să impună oamenilor un anumit fel de a gândi, ea poate ajuta oamenii să înveţe cum să gândească – inclusiv cum să rezolve problemele, să ia decizii, să cântărească opţiunile şi să alinieze valorile cu acţiunile personale.

Obiectivele educaţiei de mediu în toată lumea sunt asemănătoare:

– să se protejeze şi unde este necesar să se refacă structura şi funcţionalitatea sistemelor naturale;

– să se oprească pierderea biodiversităţii;

– să se protejeze solul împotriva eroziunii şi a poluării, etc. Acţiunile propuse pentru atingerea obiectivelor:

– protejarea cele mai preţioase habitate;

– punerea în practică a diferite planuri pentru a proteja biodiversitatea;

– punerea la punct a unei strategii pentru a proteja mediul marin;

–extinderea programele regionale şi naţionale care se referă la administrarea pădurilor;

În mod specific, educaţia ecologică accentuează aceste cinci obiective:

– Conştientizarea: înţelegere şi sensibilitate faţă de întreg mediul şi problemele lui; le dezvoltă abilitatea de a pricepe şi de a deosebi stimulentele, de a procesa, rafina şi extinde aceste percepţii; contribuie la folosirea acestor abilităţi noi în mai multe contexte.

– Cunoaşterea: înţelegere de bază privind funcţionarea mediului, interacţiunea oamenilor cu mediul şi despre cum apar şi cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.

– Atitudinea: un set de valori şi sentimente de grijă pentru mediu, motivaţia şi devotamentul de a participa la menţinerea calităţii mediului.

– Deprinderi: abilităţile necesare identificării şi investigării problemelor mediului şi să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.

– Participarea: experienţă în utilizarea cunoştinţelor şi abilităţilor dobândite, în vederea unor acţiuni pozitive şi bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Educaţia ecologică este un „proces menit să atragă categorii de oameni care să fie conştienţi şi preocupaţi de problemele mediului înconjurător şi de problemele complementare, oameni care au cunoştinţele, atitudinea, abilitatea, motivaţia şi capacitatea de a lucra individual şi colectiv pentru găsirea unor soluţii problemelor actuale dar şi pentru prevenirea apariţiei altora”.

Educația pentru drepturile omului

Delimitări conceptuale

Drepturile omului alcătuiesc un minimum axiologic și pragmatic, un ansamblu de valori, norme, principii care orientează viața comună a indivizilor și a societăților.

Dosie se pronunță pentru o pedagogie socioconstructivă a drepturilor omului care presupune respectarea următoarelor condiții (1998, pp. 128-129):

- confruntarea și coordonarea punctelor de vedere;
- evitarea complezenței;
- inovare în căutarea soluțiilor;
- raportarea acestor soluții la principiile generale ale Declarației Universale, care servesc drept referință.

Educația pentru drepturile omului nu înseamnă inculcare sau asumare pasivă a unor valori impuse, ci construirea unor valori-idei ca bază pentru respectarea lor.

Obiective ale educației pentru drepturile omului

Audiger situează educația pentru drepturile omului într-un câmp de contradicții, dintre care enunță (2000, pp. 10-11):

- supunerea la norme și învățarea libertății critice;
- universalitatea și dreptul la diferență;
- relația specială dintre spațiul privat și spațiul public;
- transmiterea de cunoștințe și formarea de atitudini;
- componenta cognitivă;
- dimensiunea afectivă;
- dimensiunea atitudinală.

Educația pentru drepturile omului presupune nu doar a ști, ci și a învăța să trăiești împreună cu ceilalți, a învăța să fii și a învăța să faci. (Delors, 2000).

Recomandări metodologice cu privire la educația pentru drepturile omului

Câteva sugestii de natură metodologică pentru realizarea educației pentru drepturile omului ar fi:

- pentru perioada preșcolară (accentul cade pe cooperare):

- prezentarea unor povestiri centrate pe valori (precum: cooperare, respect, ajutor etc.) ;

- prezentarea unor materiale care să permită înțelegerea consecințelor negative ale discriminării, rasiale sau de orice natură etc. ;

- pentru perioada școlară (accentul cade pe învățarea toleranței):

- crearea în clasă a unei atmosfere favorabile respectării drepturilor fundamentale;

- identificarea valorilor universale și elaborarea unor reguli care să guverneze relațiile dintre oameni la nivelul comunității mondiale;

- analiza istorică a drepturilor fundamentale ale omului;

- exerciții de simulare a activității de guvernare,a organizării unei apărări a drepturilor omului etc. (Landsheere, 1992, p.312) ;

Aplicație

Pentru a putea ajuta copii să înțeleagă cât mai bine drepturile omului putem folosi ca activitate următorul exercițiu de imaginație :

" Imaginati-vă că de mâine planeta noastră va dispărea și toți oamenii vor fi nevoiți să se mute pe o alta planeta.

Formulați acele drepturi care ați dori sa le aveți și acolo, argumentați.”

Educația pentru democrație

Relația democrație-educație

Termenul de democrație provine din greaca veche și înseamnă, textual, „puterea poporului” (demos, „oameni obișnuiți”; kratein, „a stăpâni”).

Democrația nu poate fi definită doar sub aspect formal ci este definit și sub aspect valoric, acestea fiind în relație directă cu alte valori fundamentale ale societății civile: libertate, dreptate, egalitate, solidaritate.

În afară de instituții, democrația presupune asumarea unei culturi politice specifice și atitudini democratice; în consecință, democrația este inseparabilă de educație.

Democrația poate fi:

- Procesuală și gradată;
- Limitată și parțială.

J. Dewey descoperă adevăratul înțeles al democrației dincolo de aspectul politic: „O democrație este mai mult decât o formă de guvernământ; ea este în primul rând un mod de a trăi în asociere, o experiență împărtășită în comun.”

Accepțiuni ale educației pentru democrație

Educația pentru democrație ar putea fi înțeleasă ca:

- o reacție la atacurile împotriva valorilor democrației din partea extremismului politic caracterizat prin rasism, antisemitism, violență.
- o preocupare pentru viața interioară a individului în sensul în care tinerii nu sunt interesați de evenimentele politice, iar educația pentru pace ar putea conduce la formarea conștiinței acestora.
- o cale pentru dezvoltarea societății democratice prin încurajarea reflecției critice și admiterea punctelor de vedere diferite, învățarea unor strategii de rezolvare nonviolentă a conflictelor etc.

Teza antielitistică

-O. Reboul susține că educația este inseparabilă de politică;

-Orice educație depinde de o opțiune politică, dar pe termen lung educația este realitatea politică cea mai importantă deoarece societatea de mâine este efectul educației de azi;

-Rostul educației este de a favoriza învățarea comportamentului democratic;

-Școala democrației trebuie să fie ea însăși democratică;

-Democrația trebuie să favorizeze egalitatea socială, iar educația poate acționa la rădăcina unei posibile inegalități;

-Învățământul democratic trebuie să le ofere șanse egale tuturor elevilor;

-Un învățământ „pentru toți” exclude speculațiile elistice sau fals democratic.

Educația pentru pace

Delimitări conceptuale

- V. De Landsheere distinge între o pace negativă și o pace pozitivă;
- Pacea pozitivă presupune atitudini pozitive reflectate în relații pozitive între indivizi, comunități, state;
- Premisa fundamentală a educației pentru pace o constituie dreptul uman fundamental la viață;
- Marile teme ale educației pentru pace sunt:

• conflicte la scară mondială și amenințarea nucleară;
• poluarea și distrugerea mediului;
• explozia demografică;
• problemele drepturilor omului;
• cauzele și consecințele războaielor;
• mișcările pentru pace.

Finalități ale educației pentru pace

Șt. Bârsănescu propunea constituirea unei „pedagogii a păcii”, ale cărei obiective ar fi:

- educarea copiilor astfel încât să se debaraseze de impulsuri agresive și de comportamente ostile;
- formarea tinerilor în spiritul ideilor de înțelegere mutuală, cooperare, toleranță;
- sensibilizarea elevilor în raport cu valorile spirituale ale omenirii;
- formarea unei concepții despre lume care să dea expresie acestor valori.

O cercetare inițiată la Liceul Național din Iași a identificat următoarele valori-obiective ale educației pentru pace:

- respectul față de om ca valoare socială supremă;
- respectul față de valorile culturale;
- receptivitate față de ideile și sugestiile altora;
- dezvoltarea capacității de a comunica eficient; etc.

G. Văideanu identifică trei mari categorii de obiective ale educației pentru pace:

- însușirea unui sistem de concepte-valori;
- formarea unor capacități: de a te exprima, de a lua decizii etc;
- formarea unor atitudini pozitive.

Aplicație
„Bradul de Crăciun”

La începutul activității studenții au fost împărțiți pe patru grupe: Rudolf, Vixen, Comet și Cupid (patru dintre renii Moșului).

În cadrul acestei activități colegii mei au avut de „împodobit bradul” cu globulețe de hârtie.

Pe o parte din globuri au avut de comentat patru citate, câte unul pentru fiecare tip de educație:

- ✓ecologică,
- ✓pentru drepturile omului,
- ✓pentru democrașie
- ✓entru pace.

Pe restul globurilor au fost rugați să își exprime opinia față de lecție, printr-un cuvânt.

Rolul activității a fost acela de a fixa informațiile referitoare la cele patru tipuri de educații prezentate.

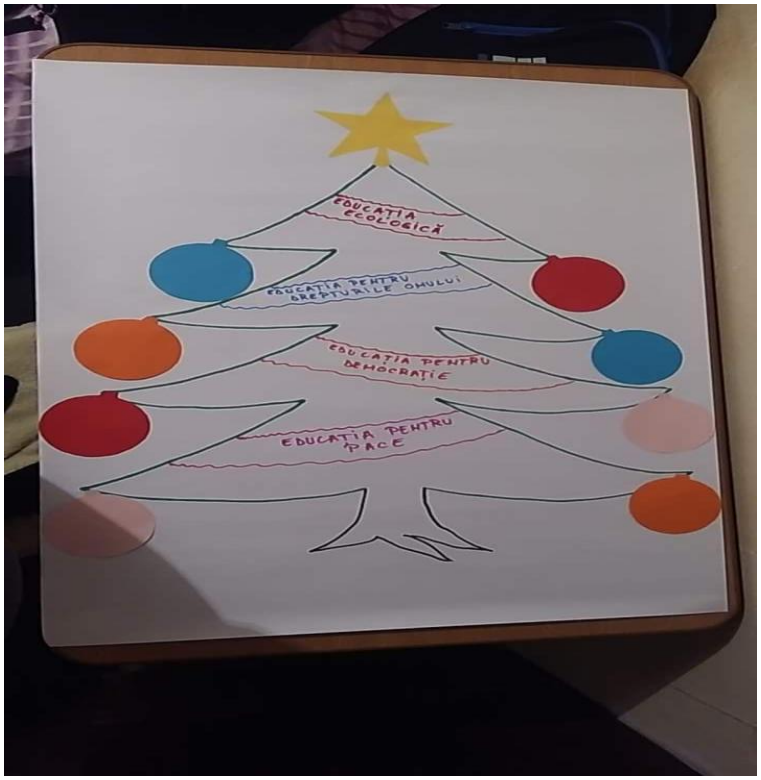

Analizăm și realizăm corelații....pentru a ne familiariza cu terminologia specifică teoriei curriculumului.....

Analizăm și realizăm corelații....pentru a ne familiariza cu terminologia specifică teoriei curriculumului.....

Analizăm și realizăm corelații....pentru a ne familiariza cu terminologia specifică teoriei curriculumului.....

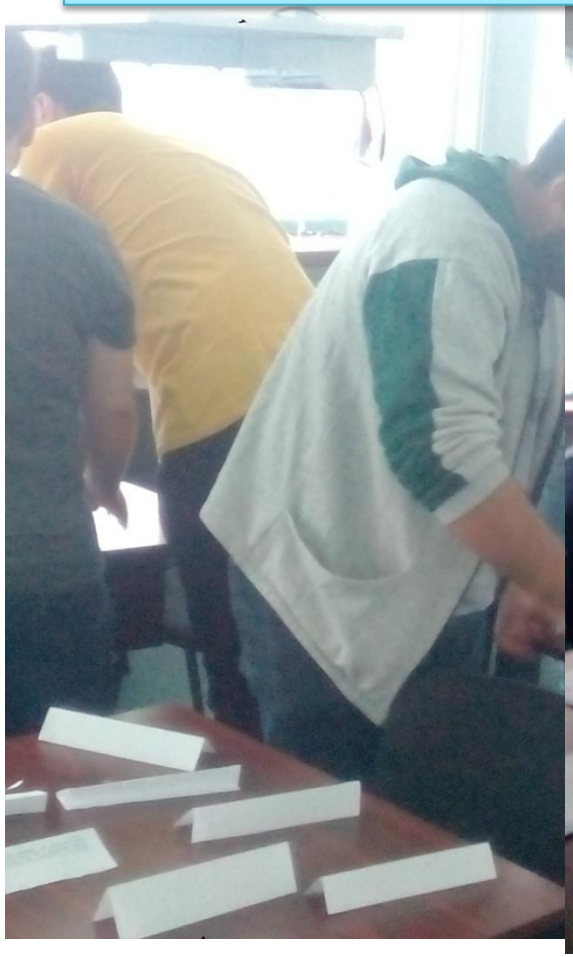

Analizăm și realizăm corelații....pentru a ne familiariza cu terminologia specifică teoriei curriculumului.....

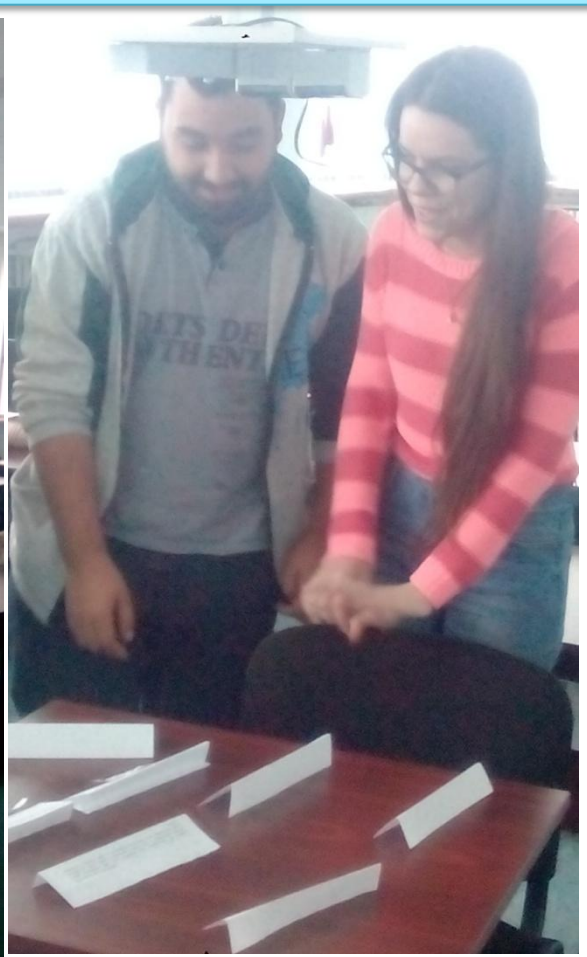

Analizăm și realizăm corelații....pentru a ne familiariza cu terminologia specifică teoriei curriculumului.....

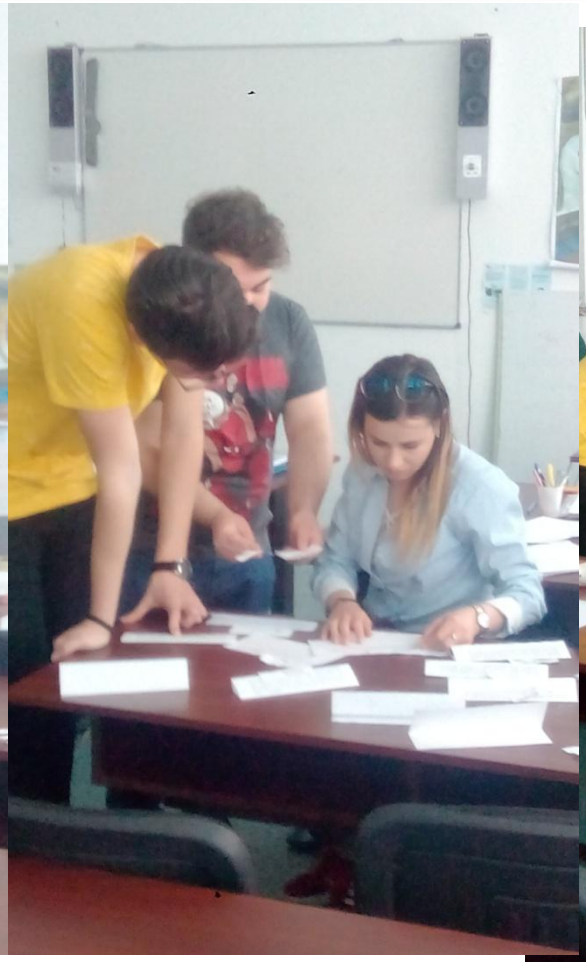

Analizăm și realizăm corelații....pentru a ne familiariza cu terminologia specifică teoriei curriculumului.....

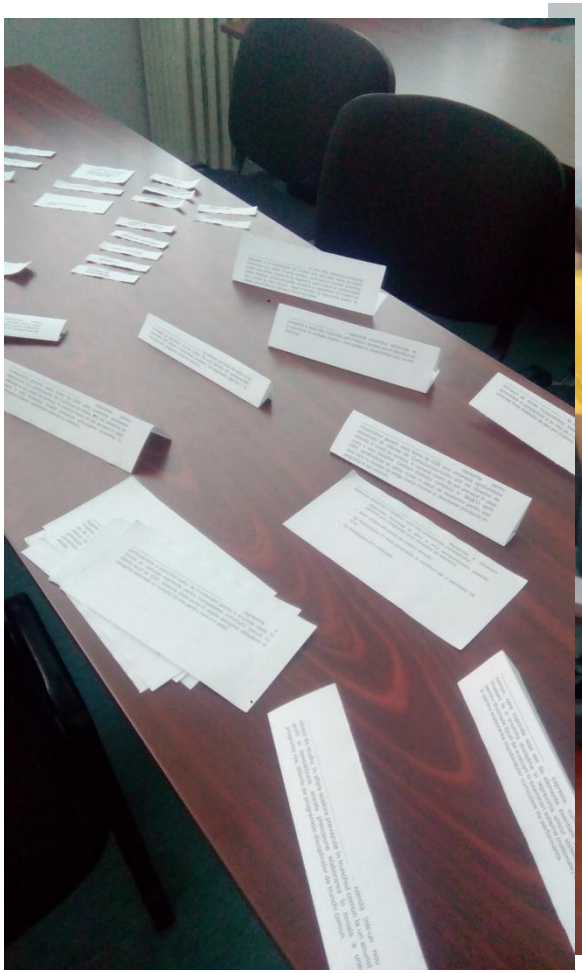

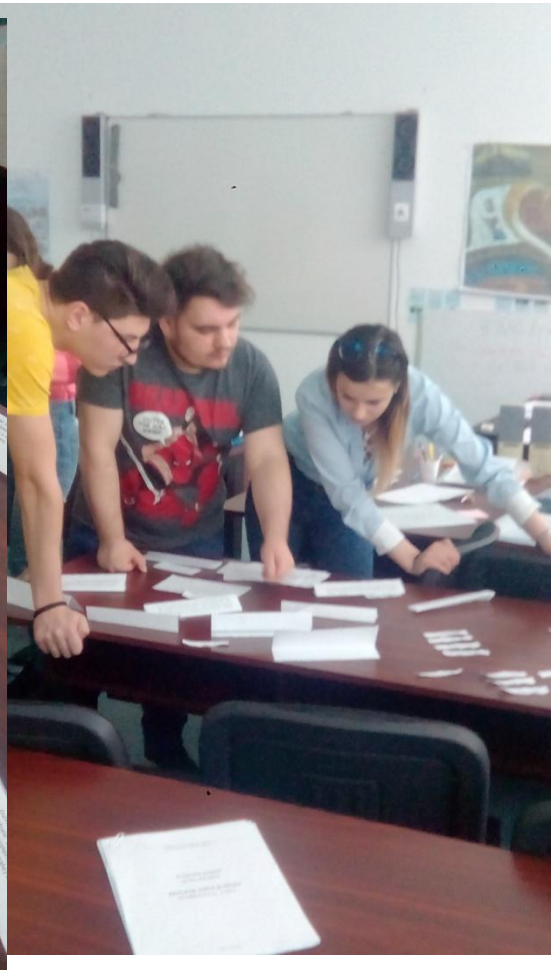

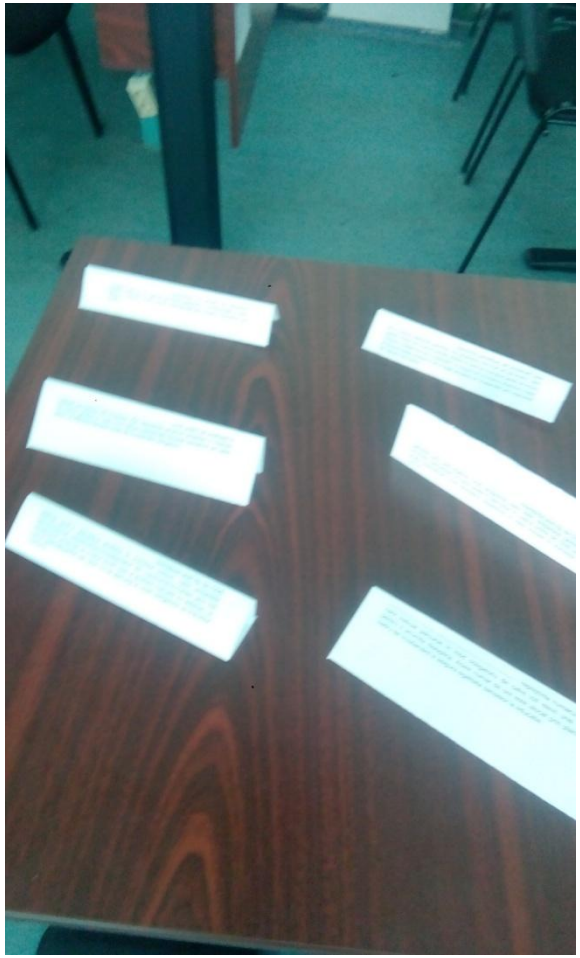

Finalitățile Educației

- delimitări conceptuale: ideal, scop, obiective

FINALITĂȚILE EDUCAȚIEI (10 min)

În cadrul acestei subteme s-a prezentat definiția, fiind explicați și termenii „obiectiv”, „scop” și „ideal”, printr-o schemă.

OBIECTIVELE EDUCAȚIONALE (20 min)

Subtema a fost împărțită în două părți:

- ✓ În prima parte au fost prezentate definiția și clasificarea acestora
- ✓ În cea de-a doua parte, împărțiți în 4 grupe, s-a făcut un „carusel” (la semnal, foile se schimbă grupei din dreapta, ajungând astfel pe la toate grupele, toate foile) în care fiecare grupă a trebuit să scrie obiective la materii precum: Matematica, Limba și literatura română, Educație plastică și Științe ale naturii.

SCOPURILE EDUCAȚIONALE (10 min.)

În această subtemă, au fost prezentate definiția, dar și exemple ale scopurilor educaționale.

IDEALURILE EDUCAȚIONALE (45 min.)

Subtema a fost împărțită în două părți:

- ✓ În prima parte au fost prezentate definiția și clasificarea acestora, din antichitate până în prezent.
- ✓ În cea de-a doua parte, fiecare grupă a trebuit să își imagineze, desenând sau scriind, școala și învățământul ideal zilelor noastre
- ✓ Fiecare idee a fost prezentată de membrii echipelor.

REBUS RECAPITULATIV (15 min.)

Fiecare grupă a primit câte o foaie în care trebuia să găsească câte două cuvinte cheie ale lecției, fiind date definițiile.

Clarificăm aspectele referitoare la finalitățile educației...

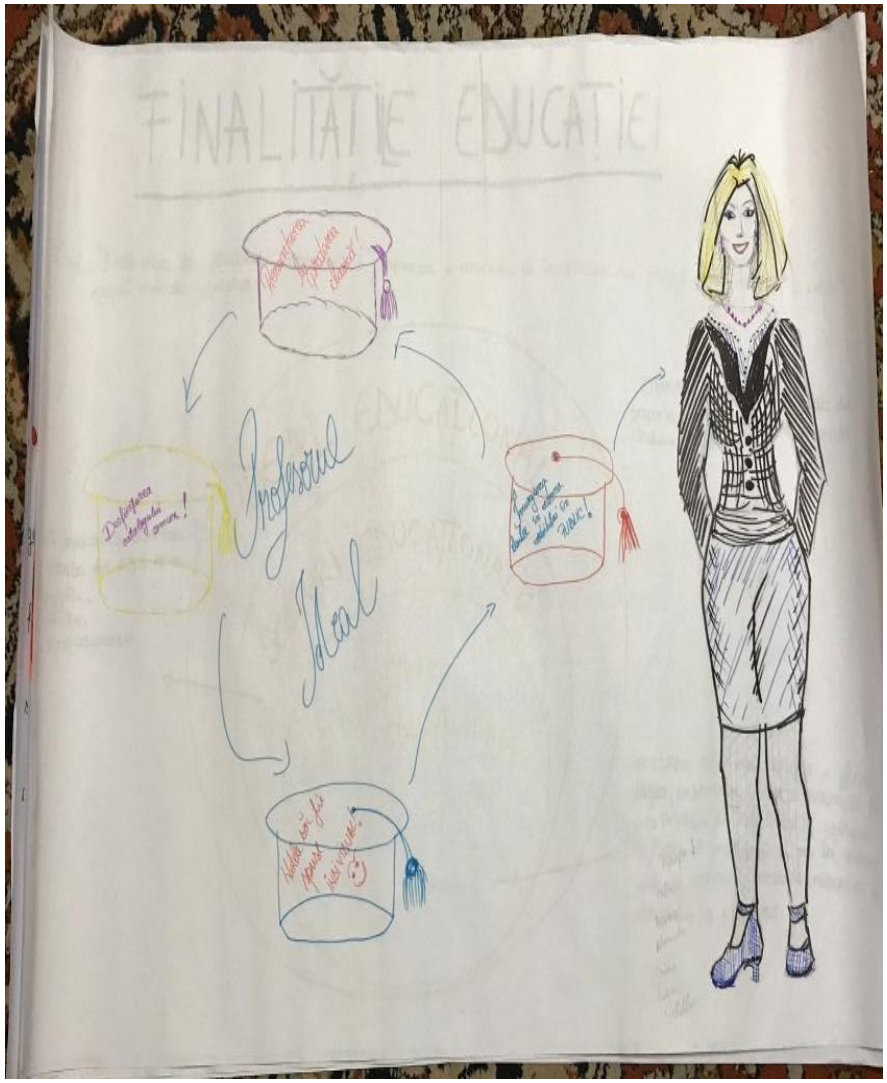

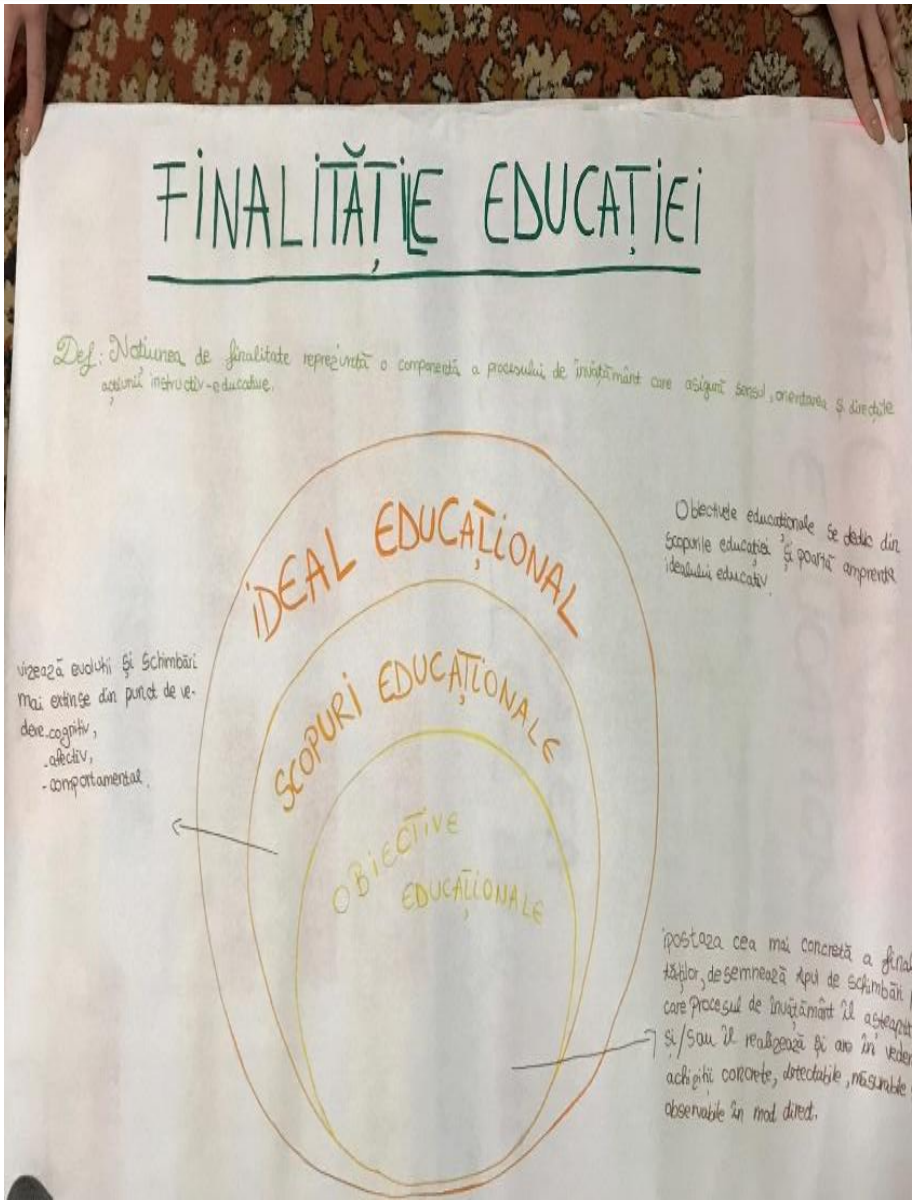

Clarificăm aspectele referitoare la finalitățile educației...

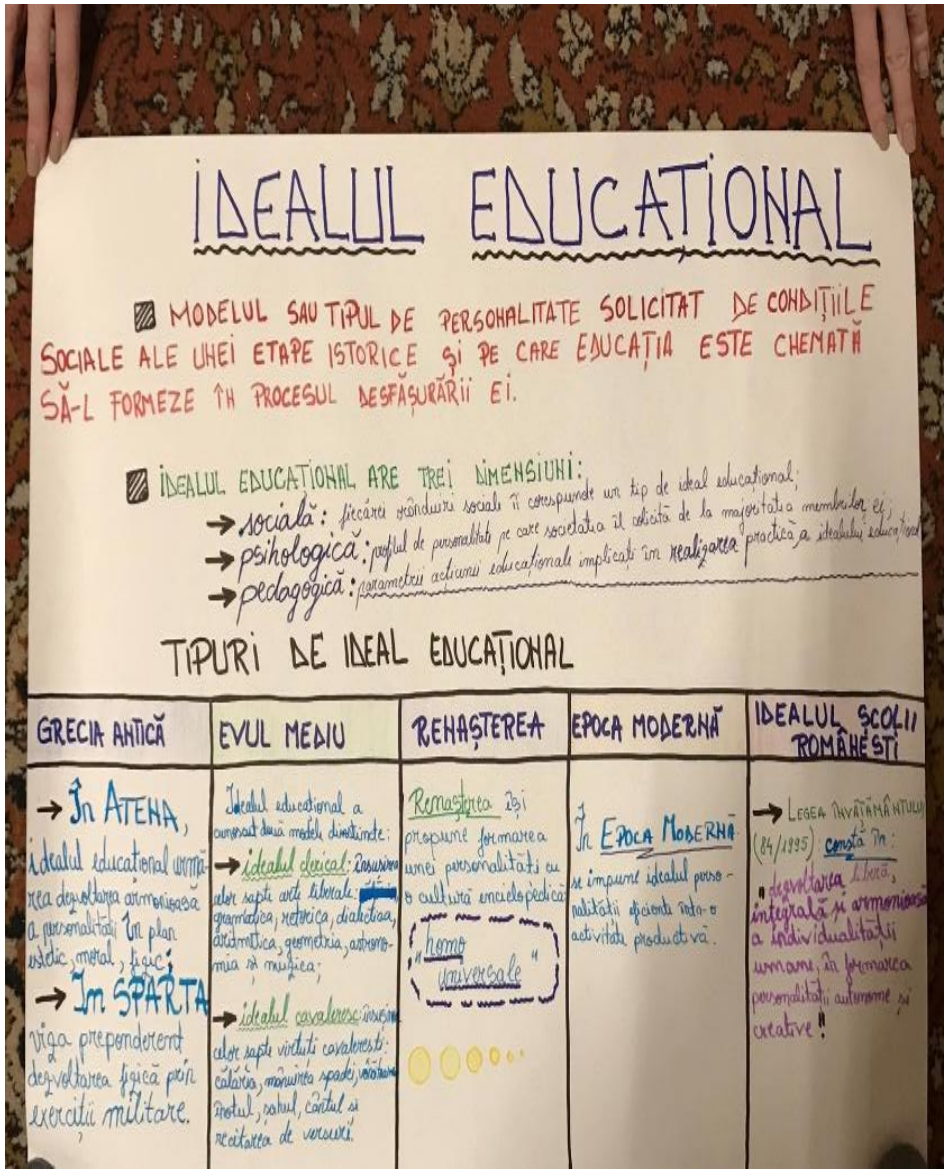

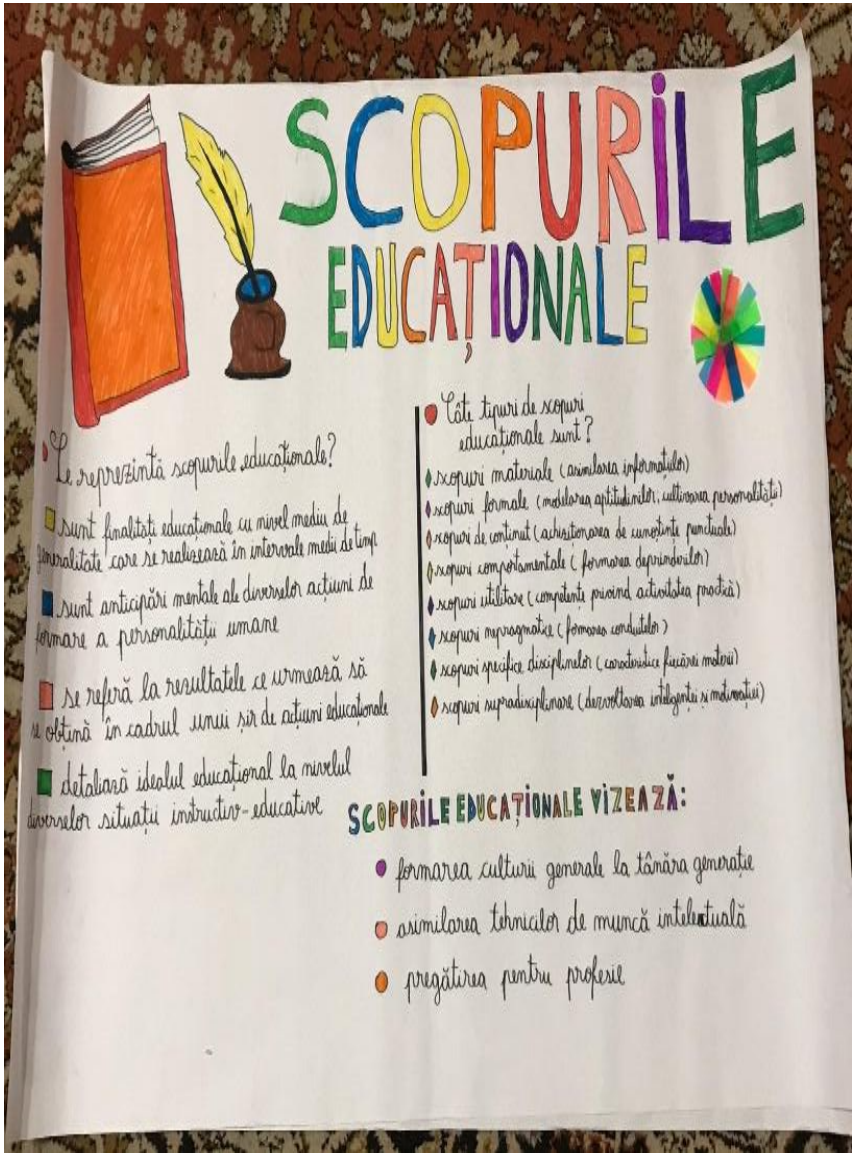

Clarificăm aspectele referitoare la finalitățile educației...

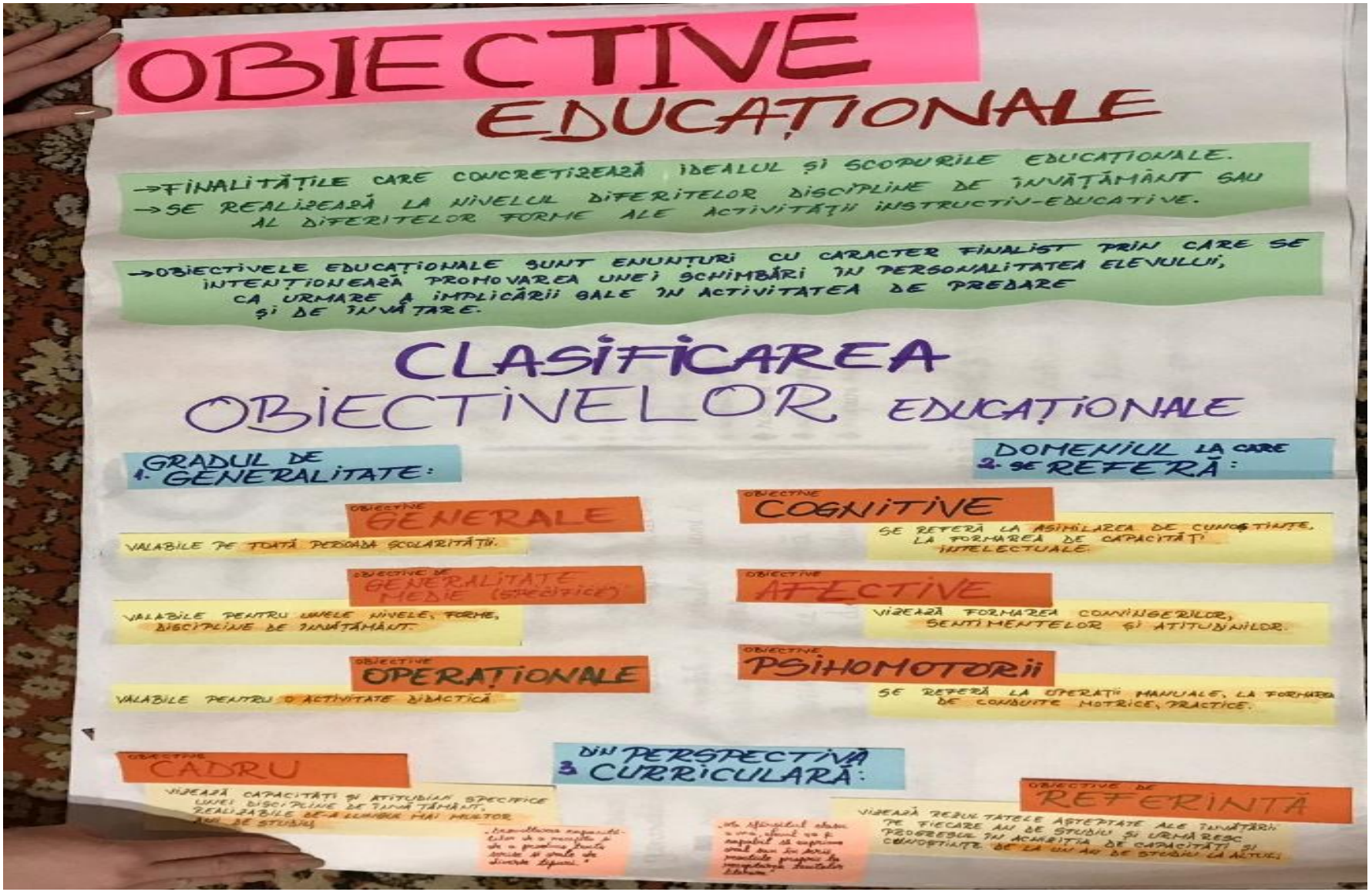

Clarificăm aspectele referitoare la finalitățile educației...

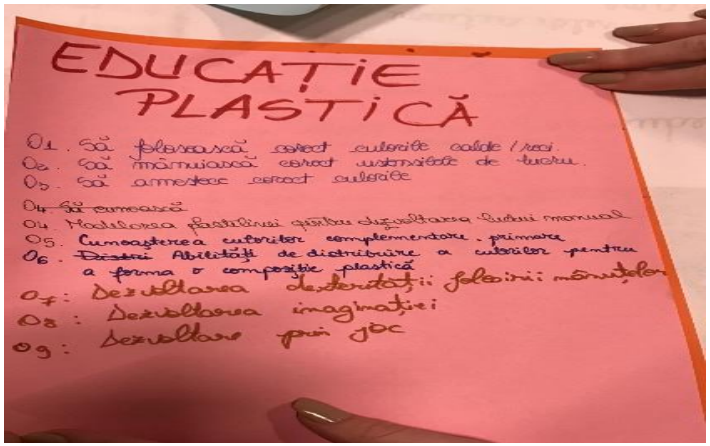

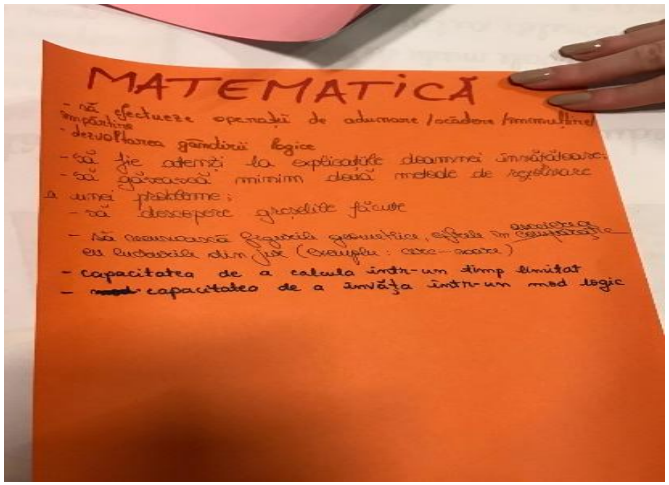

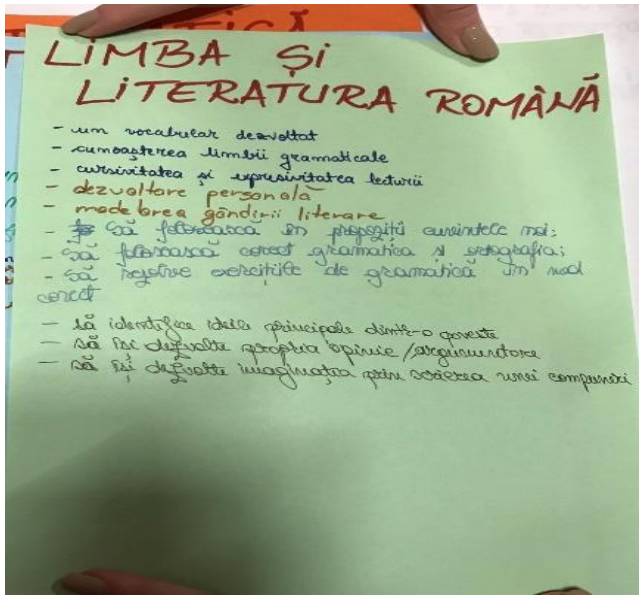

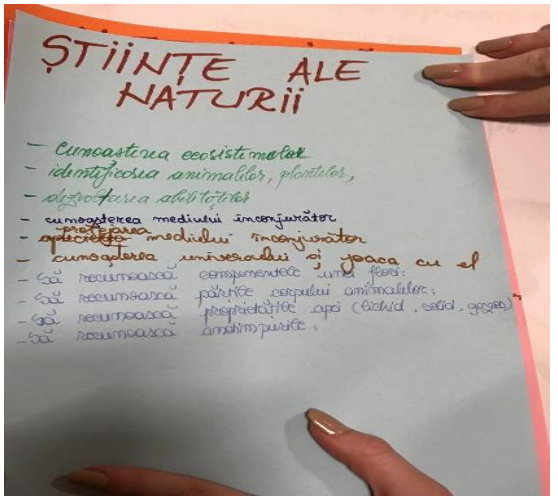

Grupa 1

1. Idealul CLERICAL reprezinta însusirea celor sapte arte liberale (gramatica, retorica, dialectica, aritmetica, geometria, astronomia si muzica).

2. IDEALUL educational reprezinta modelul sau tipul de personalitate solicitat de conditiile sociale ale unei etape istorice si pe care educatia este chemată să-l formeze în procesul desfăsurării ei.

Grupa 2

3. SCOPURI educationale - concretizează continutul idealului la diferite niveluri ale activitătii educative.

4. OBIECTIVE educationale sunt enunturi cu caracter finalist prin care se intentionează provocarea unei schimbări în personalitatea elevului, ca urmare a implicării sale în activitatea de predare si învătare.

Grupa 3

5. FINALITATEA reprezintă o componentă a procesului de învătământ care asigură sensul,orientarea si directiile actiunii instructiv -educative.

6. Obiectivele de REFERINȚĂ - specifică rezultatele asteptate ale învătării pe fiecare an de studiu si urmăresc progresul în achizitia de capacităti si cunostinte de la un an de studiu la altul

Grupa 4

7. Obiective COGNITIVE - se referă la asimilarea de cunostinte, la formarea de capacităti intelectuale;

8. Obiective AFECTIVE - vizează formarea convingerilor, sentimentelor, atitudinilor;

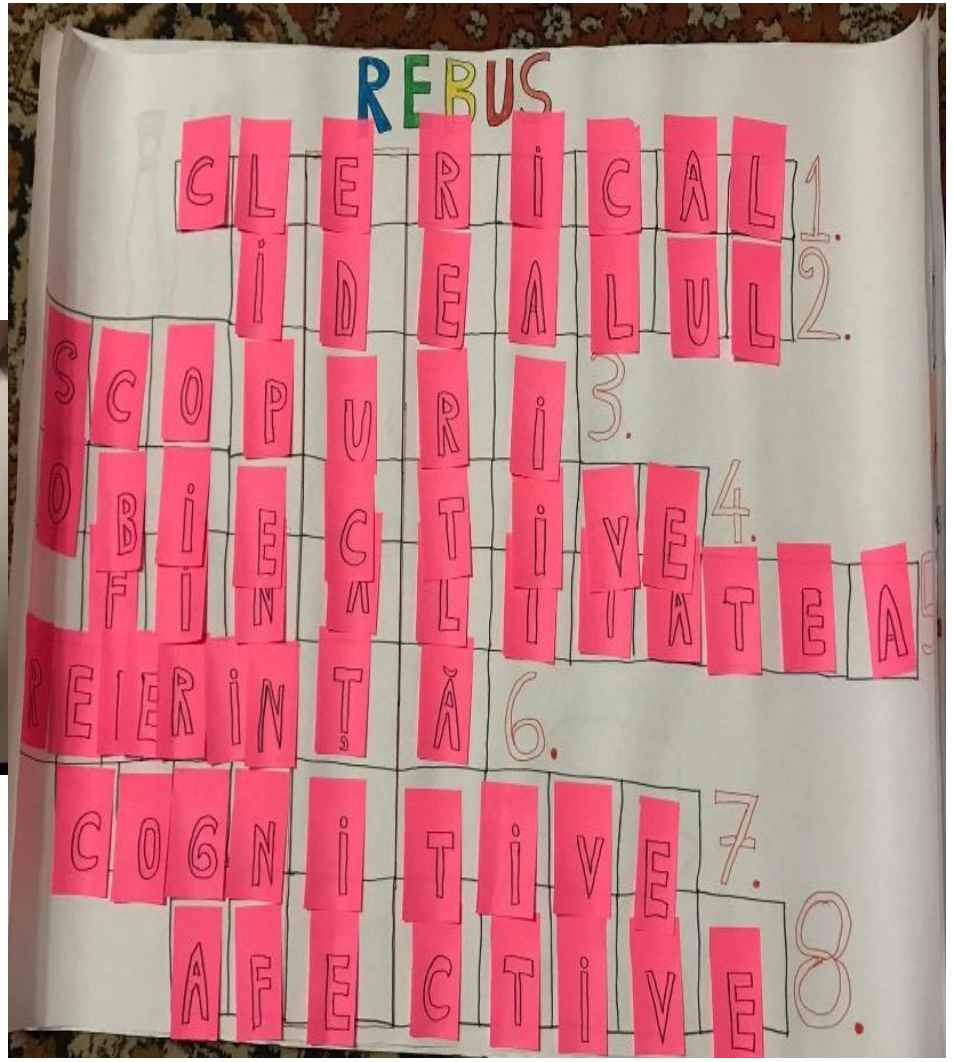

Finalitățile educației

Grupa noastră a fost formată din următoarii studenți:.....

Noi am avut de prezentat a 2-a parte a temei: Finalitățile educației, și anume ultimele 2 subpuncte:

- ✓ sistematizări în cadrul teoriei obiectivelor, taxonomii ale obiectivelor pedagogice și importanța lor.
- ✓ obiectiv e operaționale și operaționalizarea obiectivelor.

Descrierea desfășurării prezentării noastre:

- noi am început ora de seminar prin captarea atentiei studenților, cu un joc de cuvinte; a fost un joc distractiv, pe parcursul căruia studenții au trebuit să construiască un șir de 5 animale, pornind de la animalul numit de noi.
- pentru a fi mai organizat, înainte de a începe jocul am împărțit studenții în 3 grupe pe culori: verde, portocaliu și mov.
- deoarece tema a fost mai amplă și prezentarea noastră a fost o continuare a ceea ce au prezentat colegele noastre seminarul anterior, ne-am hotărât să reactualizăm cunostintele deprinse in seminarul anterior pentru a ne face mai înțelese, dar și ei să înțeleagă mai bine conținutul temei. Reactualizarea respectivelor cunoștințe a fost făcută pe baza a 3 întrebări, cu timp de gândire de 5-10 minute.
- după ce fiecare dintre noi am prezentat materialul ce l-am avut de pregătit, în funcție de culoarea grupei am împărțit și niște foi, pe acestea aflându-se întrebări legate de prezentarea noastră; timpul alocat fiecărei întrebări a fost de 5-10 minute; pentru a răspunde fiecare grupă la respectivele întrebări, s-a realizat o rotație.
- după ce fiecare grupă a răspuns la toate întrebările, s-a ales un lider din fiecare echipă care a trebuit să iasă în față, având de argumentat răspunsurile alese atât de el cât și de restul grupei.
- la sfârșitul prezentării am pregătit un rebus cu 9 întrebări; rebusul nostru a avut drept indiciu: *Dacă veți rezolva corect rebusul, pe verticala AB veți descoperi denumirea științei clasificării metodelor didactice, a principiilor învățământului și a mijloacelor de instruire. Fiecare grupă a extras câte 3 bilețele la care au avut de răspuns cu mare grijă și atenție. Toate grupele au fost atente și au oferit răspunsurile corecte.*

Despre finalitățile educației

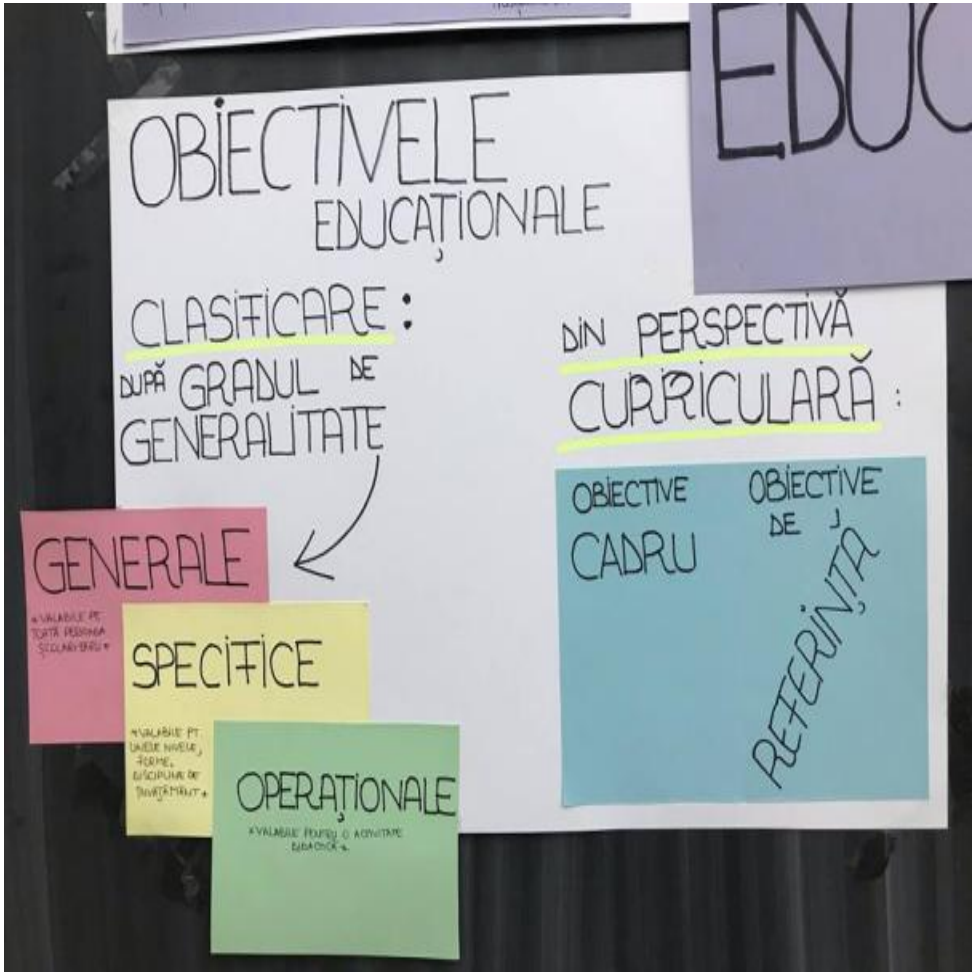

Obiectivele educationale de generalitate medie sunt, la randul lor, disociabile in mai multe categorii si anume :

- obiective educationale specifice fiecarui *ciclu de invatamant* (prescolar, primar, gimnazial, liceal, universitar);
- obiective educationale specifice *tipurilor si profilurilor de scoli* care intra in structura sistemului de invatamant;
- -obiective educationale specifice *disciplinelor de invatamant* care intra in structura curriculum-ului scolar.

Clasificarea obiectivelor educationale in functie de marile domenii comportamentale

- Obiectivele educationale se pot clasifica si in functie de domeniile comportamentale, ceea ce inseamna ca se pot stabili obiective pentru domeniul ***cognitiv***, pentru domeniul ***afectiv*** si pentru domeniul ***psihomotor***.

- ***Obiectivele educationale specifice domeniului cognitiv*** vizeaza in esenta asimilarea de cunostinte, formarea unor notiuni specifice diverselor domenii de cunoastere, formarea unor capacitati si deprinderi intelectuale etc.
- ***Cele care se stabilesc pentru domeniul afectiv*** se refera in esenta la formarea convingerilor, atitudinilor, sentimentelor, achizitii foarte importante in dezvoltarea personalitatii elevilor.
- ***Obictivele educaţionale care apartin domeniului psihomotor*** au in vedere anumite deprinderi motrice, operatii manuale, miscari specifice desfasurari unor activitati.

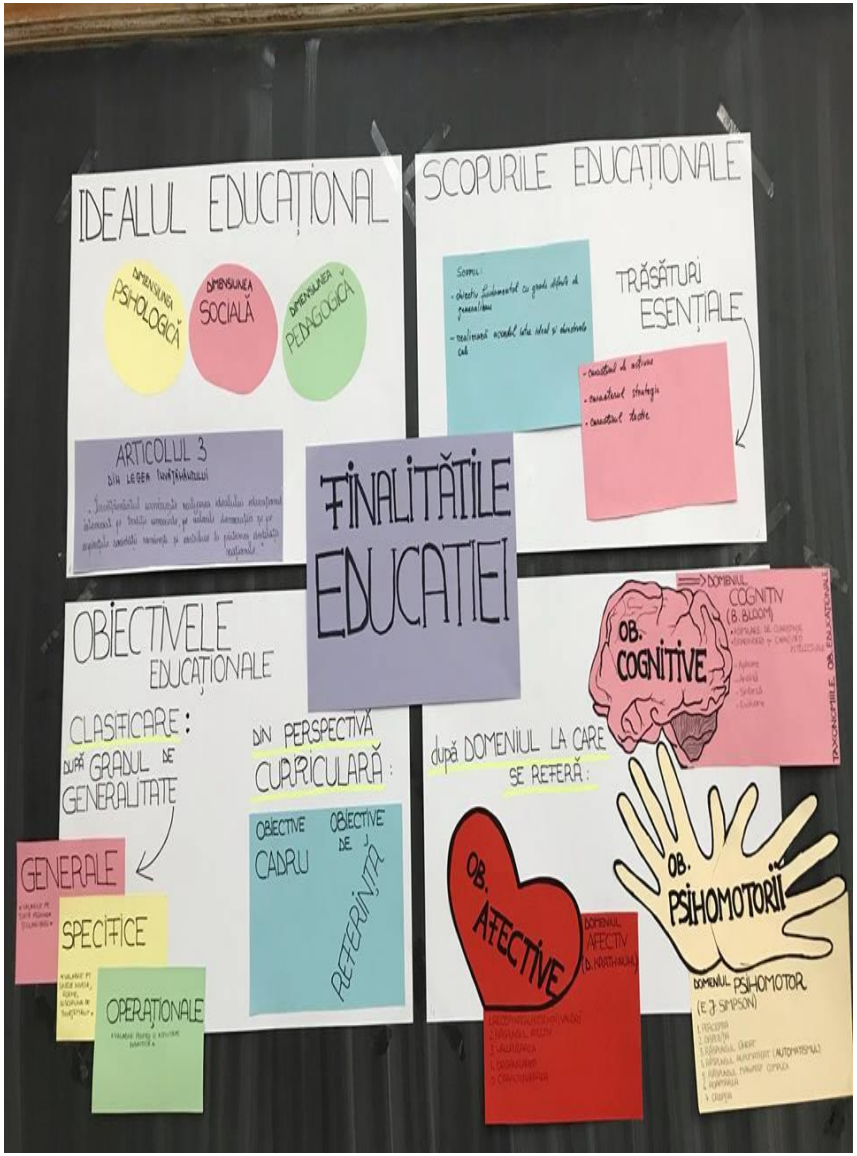
IDEALUL EDUCAȚIONAL
DIMENSIUNEA PSIHOLOGICĂ
DIMENSIUNEA SOCIALĂ
DIMENSIUNEA PEDAGOGICĂ
ARTICOLUL 3
DIN LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
SCOPURILE EDUCAȚIONALE
Scopul:
- obiectiv fundamental cu grade diferite de generalitate
- realizează acordul între ideal și obiectivele cale
TRĂSĂTURI ESENȚIALE
- caracterul de acțiune
- caracterul strategic
- caracterul tactic
FINALITĂȚILE EDUCAȚIEI
OBIECTIVELE EDUCAȚIONALE
CLASIFICARE:
după GRADUL DE GENERALITATE
GENERALE
SPECIFICE
OPERAȚIONALE
DIN PERSPECTIVA CURRICULARĂ:
OBIECTIVE CADRU
OBIECTIVE DE REFERINȚĂ
după DOMENIUL LA CARE SE REFERĂ:
OB. COGNITIVE
DOMENIUL COGNITIV (B. BLOOM)
OB. AFECTIVE
DOMENIUL AFECTIV (D. KRATHWOHL)
OB. PSIHOMOTORII
DOMENIUL PSIHOMOTOR (E.J. SIMPSON)

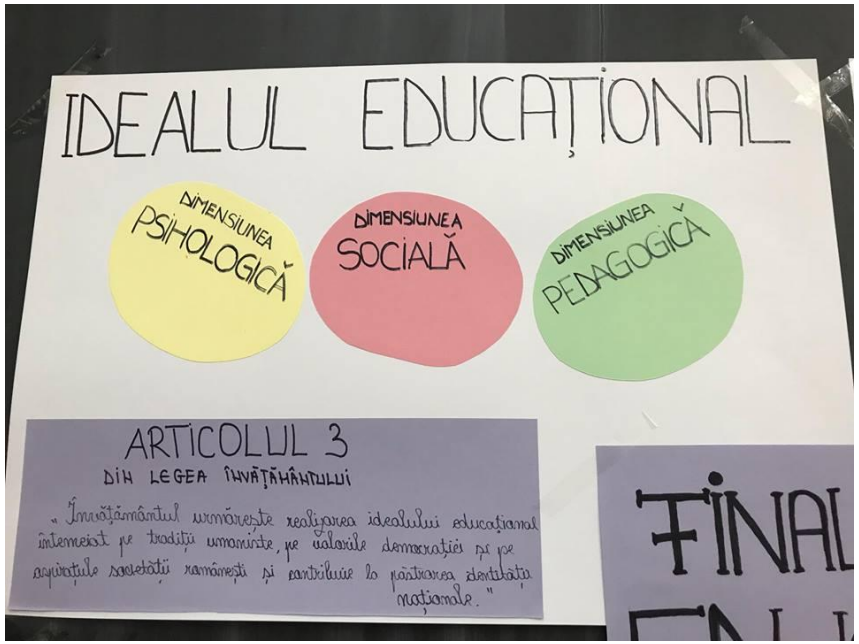
IDEALUL EDUCAȚIONAL
DIMENSIUNEA PSIHOLOGICĂ
DIMENSIUNEA SOCIALĂ
DIMENSIUNEA PEDAGOGICĂ
ARTICOLUL 3
DIN LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
„Învățământul urmărește realizarea idealului educațional întemeiat pe tradiții umanistice, pe valorile democrației și pe aspirațiile societății românești și contribuie la păstrarea identității naționale."
FINAL

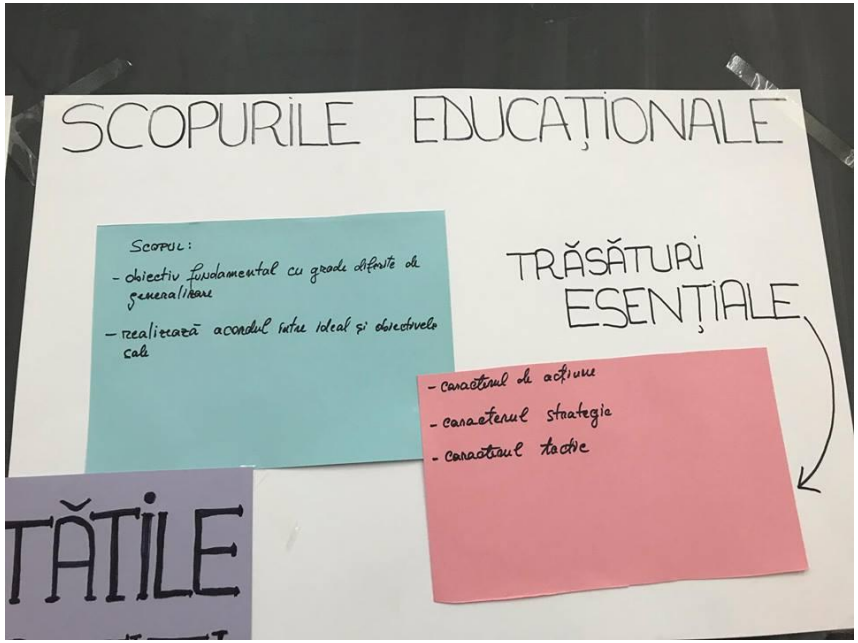
SCOPURILE EDUCAȚIONALE
Scopul:
- obiectiv fundamental cu grade diferite de generalitate
- realizează acordul între ideal și obiectivele cale
TRĂSĂTURI ESENȚIALE
- caracterul de acțiune
- caracterul strategic
- caracterul tactic
TĂTILE

Și activitatea noastră va continua.....